

Amikor a bírának okuk van arra, hogy ne adjanak indoklást: Egy összehasonlító jogi megközelítés

Mathilde Cohen*

Absztrakt

A befolyásos jogelméletek a bírói érvelést a demokratikus értékek sokaságának előmozdításaként ünneplik, beleértve a bírák elszámoltathatóságát, a polgárok részvételét az ítélkezésben, valamint a pontosabb és átláthatóbb döntéshozatali folyamatot. E cikknek két fő célja van. Először is azzal érvel, hogy bár az indokolás fontos, gyakran feszültségben áll a bírói eljárás más értékeivel, például az iránymutatással, az őszinteséggel és a hatékonysággal. Az indoklásnak ezért egyensúlyban kell lennie ezekkel az egymással versengő értékekkel. Más szóval, a bírának néha okuk van arra, hogy ne adjanak indoklást. Másodszor, a közvélekedéssel ellentétben a common law és a polgári jogi rendszerek egyre hasonlóbb módon kezelik ezt a feszültséget az indokolás mellett és ellen szóló indokok között.

A demokratikus legitimitás elméleteit a bírák konkrét indoklási gyakorlatának empirikus, doktrinális és történelmi bizonyítékaival kombinálva az Egyesült Államokban és Európában, a cikk amellet érvel, hogy e két jogi kultúra nem ellentétben áll egymással, hanem egy közös módszertan felé konvergál. Többé már nem feltételezhető, hogy a polgári jogi bírák és a common law bírák a spektrum ellentétes végén állnak.

* A Connecticuti Egyetem jogi karának docense. A hasznos javaslatokért és észrevételekért köszönetet mondok Hawa Allan, Ittai Bar-Siman- Tov, Lenni Benson, Jessica Clarke, Ashley Deeks, Erin Delaney, Elizabeth Emens, John Ferejohn, Kent Greenawalt, Bert Huang, Michael Kavey, Lewis Kornhauser, Alexi Lahav, Molly Lands, Joseph Landau, Gillian Metzger, Henry Monaghan, Trevor Morrison, Anthony O'Rourke, Tanusri Prasanna, Daniel Richman, Jessica Roberts, Carol Sanger, Elizabeth Sepper, Eva Subotnik, Irene Ten Cate, valamint a Columbia Law School Associates and Fellows Workshop résztvevői.

Az "okok korát éljük."¹Soha korábban nem dicsérték, dédelgették, támogatták és népszerűsítették ennyire az okokat a nyilvánosságban.

1. Lásd Herbert Wechsler, *Toward Neutral Principles of Constitutional Law*, 73 HARV. L. REV. 1, 19-20 (1959) ("Egy ítélet erénye vagy hibája tehát teljes mértékben az azt alátámasztó indokoktól függ.").

diskurzusban, valamint tudományos körökben.² Az olyan divatos szavak és kifejezések, mint az "indokolás követelménye",³ az "indoklás kidolgozása",⁴ a "nyilvános indok"⁵ és a "nyilvános igazolás", számos más szóval együtt a jogi és politikai lexikon fő témáivá⁶ váltak.⁷ A befolyásos jogelméletek a demokratikus legitimitás új paradigmájaként ünneplik az indokolás-nyújtást.⁸ Ezen elméletek szerint a közintézmények és az állam annyiban legitimek, amennyiben döntéseiket indokokkal igazolják.⁹

A jog és a jogtudomány vitája a liberális-demokratikus erényekre, az értelemadásra összpontosít.¹⁰ A liberális-demokratikus

2. *Lásd id.*, 19. o. ("Az általam képviselt értelemben vett elvi döntés olyan döntés, amely az ügy összes kérdésére vonatkozó indokokon alapul, olyan indokokon, amelyek általánosságukban és semlegességükben túlmutatnak az érintett közvetlen eredményen.").

3. *Lásd* Jeremy Waldron, *Theoretical Foundations of Liberalism*, PHIL37. Q. 127,128 (1987) (megjegyezve, hogy a liberális politikai elméletek megkövetelik, hogy az állami intézkedéseket indoklás kísérje).

4. *Lásd* Weschsler, *Supra* note 1, 16. o. (az ész szerepének hangsúlyozása az igazságszolgáltatásban). Az 1950-es években, részben a Warren-bíróság aktivizmusával szembeni reakcióként, a jogi folyamatok kutatói a jogi döntéshozatal elméletét dolgozták ki, amelynek középpontjában nem a jogi döntések kimenetele, hanem a bíróságok döntési folyamatai állnak. A jogi realistákkal szemben amellet érveltek, hogy a bíróságoknak arra kell törekedniük, hogy elvszerű döntéseket hozzanak azáltal, hogy az "indoklással alátámasztott kidolgozásokra" összpontosítanak, azaz semleges jogelvek alapján indokolják döntéseiket. *Lásd* HENRY M. HART, JR. & ALBERT M. SACKS, *THE LEGAL PROCESS: BASIC PROBLEMS IN THE MAKING AND APPLICATION OF LAW* 427 (1958) (a bírói érvelés különböző kiindulópontjait javasolva, mint például a szokás).

5. *Lásd* JOHN RAWLS, *POLITICAL LIBERALISM* 216-20 (1993) (a "nyilvános ész" fogalmának felelevenítése, mint olyan kölcsönösségi követelmény, amely megköveteli, hogy a polgárok képesek legyenek politikai döntéseiket egymás előtt a nyilvánosan elérhető értékek és normák alapján indokolni); *lásd még* John Rawls, *The Idea of Public Reason Revisited*, 64 U. CHI. L. REV. 765, 766 (1997) ("A nyilvános ész eszméjének központi eleme, hogy nem kritizál és nem támad semmilyen átfogó tanítást, legyen az vallásos vagy nem vallásos, kivéve, ha az adott tanítás összeegyeztethetetlen a nyilvános ész és a demokratikus politéia lényegi elemeivel.").

6. *Lásd általában* FRED D'AGOSTINO & GERALD F. GAUS, *PUBLIC REASON* (1998) (amely szerint a nyilvános indoklás gondolata a kortárs liberális-demokratikus politikai elmélet kulcsgondolata).

7. *Lásd id.* (hangsúlyozva a jogi és politikai lexikonok ésszerűségere való támaszkodását).

8. *Lásd id.* (a kortárs liberális-demokratikus politikai elméletet idézi, mint példát a befolyásos jogelméletre, amely az észérveket ünnepli).

9. *Lásd* RAWLS, *fenti* megjegyzés 5, 216-20. o. (azzal érvelve, hogy a "közérdek" megköveteli az ésszerűség általi igazolást).

10. *Lásd általában* D'AGOSTINO & GAUS, *Supra* note. 6 (a liberális-

rendszerben a bíróságokat éppen az határozza meg, hogy indoklással magyarázzák meg, hogy mi a jog és hogyan alkalmazandó az adott esetben.¹¹ A bírácoknak a többi kormányzati ágánál jobban elvárják, hogy mintaszerűen érveljenek.¹² A bírói indoklás célja, hogy magyarázatot adjon a bíróság elé terjesztett kérdésekben hozott döntéshez.¹³ Ezek az indoklások tartalmazhatják a bíróság által a döntése ténybeli és jogi alapjának kifejtését, valamint az általa alkalmazott jog értelmezését és szakpolitikai elemzését.¹⁴

A bírói indoklás azonban nem mindig volt ilyen egyértelműen kívánatos.¹⁵ Az észérvek megadása tipikusan modern eszme.¹⁶ Voltak olyan történelmi pillanatok, amikor értékesnek tartották, hogy *ne* adjunk indoklást.¹⁷ Például a római bíróságok, az¹⁸ egyházi bíróságok¹⁹ és számos arisztokratikus

demokratikus politikai elmélet).

11. *Lásd id.* (hangsúlyozva, hogy az ész a liberális-demokratikus politikai elmélet egyik legfontosabb erénye).

12. *Lásd* Mathilde Cohen, *Őszinteség és okfejtés: Mikor hazudhatnak a jogi döntéshozók?*, DEPAUL 59 L. REV. 1091, 1097 (2010) (azzal érvelve, hogy a bírácoknak magasabb őszinteséget kell tanúsítaniuk, mint más kormányzati ágácoknak az indoklás során).

13. *Lásd id.* 1091. o. ("Az állami szereplők döntéseinek jogszerűsége gyakran attól függ, hogy milyen indokokkal igazolják magatartásukat, és a törvényi és alkotmányos jog széles köre teszi jogellenessé az egyébként jogszerű cselekedeteket, ha azokat nem vagy rossz indokokkal igazolják.").

14. *Lásd id.* 1092. o. (megjegyezve, hogy a bírácktól "elvárják, hogy nyilvánosságra hozzák azokat a tényeket és érveket, amelyekkel alátámasztják cselekedeteiket, és amelyekben őszintén hisznek").

15. *Lásd* Richard H. Helmholz, *The Ratio Decidendi in England: Evidence from the Civilian Tradition*, in *RATIO DECIDENDI-GUIDING PRINCIPLES OF JUDICIAL DECISIONS* (W73,77. Hamilton Bryson & Serge Dauchy eds., 2006) (kifejtve, hogy az angol bírácoknak nem volt szabad a nyilvánosság elé tárni az indoklást).

16. *Lásd* Laurens Winkel, *Ratio Decidendi - Jogi érvelés a római jogban*, in: *1 RATIO DECIDENDI - A BÍRÓI DÖNTÉSEK IRÁNYÍTÓ ELVEI, fentebbi* lábjegyzet. 15, 9. o. (kifejtve, hogy a római bírói döntéseket nem kísérték indokok).

17. *Lásd id.* (Rómát hozta fel példaként arra a helyre, ahol jobbnak tartották, ha nem adnak indoklást).

18. A római jog formuláris eljárási rendszerében, amely nagyjából a Kr. e. második század végétől a Kr. u. harmadik századig tartott, az ítéletek jellemzően indokolatlanok voltak. *Lásd* Ernest Metzger, *Roman Judges, Case Law, and Principles of Procedure*, 22 LAW & HIST. REV. 243, 251 (2004) (rámutatva, hogy Rómában az esetjog rendszere annál nehezebben valósulhatott meg, mivel az ítélet szóbeli volt, és nem adott indoklást"); *lásd még* Winkel, *supra* note at 16, (9" A római jogászok számos döntése nem motivált, vagy nem indokolt.").

19. Már a XII. században a pápa - III. Inocentus - kiadott egy

a premodern, kontinentális Európában a bíróságok²⁰ anélkül működtek, hogy döntéseiket megindokolták volna. ²¹ Feladatuk az ügyek eldöntése volt, nem pedig a magyarázkodás. ²² Az ókori Rómában egy ideig a pápai kollégiumnak volt monopóliuma arra, hogy kimondja, mi a törvény.²³ A *pontifikák* nem magyarázták a kijelentéseiket: ők pontifikáltak.²⁴ A tizenkettedik és tizenharmadik században az indoklás mellőzését általában azzal indokolták, hogy a határozatok magyarázata inkább veszélyeztetné, mint elősegítené a bíróságok hatalmát és legitimitását.²⁵ Az érvelés szerint az indoklás a bizonytalanság látszatát keltette volna, és nemcsak a peres felek, hanem a bíróságok részéről is kritikát váltott volna ki.

rendelet, amely azt ajánlja, hogy a bírák ne indokolják meg döntéseiket. *Lásd: Sicut nobis*, X 2, 27, 6 (1199) (a bírácoknak tartózkodniuk kell az indoklástól); *lásd még* Helmholz, *Supra* note. 15, at (azzal 77érvelve, hogy az angol egyházi bíróságokat "pozitívan lebeszéltek arról, hogy ítéleteik megfogalmazásakor indoklást adjanak").

20. A forradalom előtti francia bíróságok például bevett gyakorlata volt, hogy nem indokolták meg döntéseiket. A jogtörténészek ezt az indoklás mellőzését általában a bírósági tanácskozások titkosságának elvének tulajdonítják, amelyet egy márciusi rendeletben 11,1344 hivatalosan is elismertek. *Lásd* ANDRÉ ISAMBERT, RECUEIL GÉNÉRAL DES ANCIENNES LOIS FRANÇAISES DEPUIS L'AN 1420 JUSQU'À LA REVOLUTION DE 1789, 498, 503 (1824) ("Attól kezdve, hogy az ítéleteket kihirdették és közzétették, senki sem mondhatja el vagy ismételhetheti meg az urak véleményét. Mert ezzel valaki megszegné az esküt, amelyet arra tettek, hogy megtartják és nem fedik fel a bíróság titkait."). A bírói indoklásra vonatkozó hasonló tilalmak ugyanebben az időszakban a legtöbb legfelsőbb bíróságon is megtalálhatók. *Lásd* Philip Godding, *Jurisprudence et motivation des sentences, du Moyen Age à la fin du XVIIIe siècle, in LA MOTIVATION DES DÉCISIONS DE JUSTICE*. 63, n.81 (Chaïm Perelman & Pierre Foriers szerk., 1978) (a középkortól a 18. század végéig fennálló, a bírói érvelésre vonatkozó tilalmak leírása).

21. *Lásd* Winkel, *Supra* note 16, (9megjegyezve, hogy egyes bíróságok úgy vélték, hogy az indoklás mellőzése funkcionális és kívánatos).

22. *Lásd id.* (azzal érvelve, hogy ezek a bíróságok úgy vélték, hogy az indoklás több kárt okozna, mint hasznot).

23. *Lásd* DIG. 1.2.2.6 (Ulpianus, Ad Edictum 18) (az I. Justinianus alatt kiadott polgári joganyag, a Digest részét képezi).

24. *Lásd* ALBERT R. JONSEN & STEPHEN TOULMIN, THE ABUSE OF CASUISTRY: A HISTORY OF MORAL REASONING 53 (1988) ("A modern bírákkal ellentétben a római pontifexeknek csak döntéseket kellett hozniuk: nem kellett indokolniuk vagy jól bevált "szabályokra" hivatkozniuk ítéleteik indoklásaként.").

25. *Lásd* 6 PHILIPPE GODDING, LA JURISPRUDENCE, TYPOLOGIE DES SOURCES DU MOYEN-AGE OCCIDENTAL n20.14 (1973) (rámutatva arra, hogy a XIII. századi olasz kánonista Hostiensis megjegyezte, hogy a bírák számára vakmerőség lenne indoklást adni, mert ha az indoklás tévesnek bizonyulna, a végzés a kánonjogi szabályok alapján érvényteleníthető lenne).

más intézmények részéről is, amelyek közül a legrettegettebb a királyi hatalom volt.²⁶ Az elképzelés az volt, hogy az indoklás mellőzésével a bíróságok megőrizhetik mérlegelési jogkörüket az ügyek eldöntésére és a tetszésük szerinti törvényhozásra, mivel döntéseik el lesznek szigetelve a felülvizsgálattól és a megsemmisítéstől.²⁷ Néhány modern intézmény emlékeztet az indoklással kapcsolatos gondolkodásmódnak erre a módjára.²⁸ A mai napig számos döntéshozatali kontextusban, például az esküdteket, a ²⁹választókat, a ³⁰kegyelmi döntéseket ³¹vagy a nemzetbiztonsági ügyeket érintő döntésekben az indoklással való éleléstől eltántorítják vagy akár meg is tiltják.³²

26. *Lásd általában* Véronique Demars-Sion & Serge Dauchy, *La non motivation des décisions judiciaires dans l'ancien droit français: un usage controversé*, in 1 *RATIO DECIDENDI-GUIDING PRINCIPLES OF JUDICIAL DECISION*, *supra* note. 15, 87., 89-98. o. (megjegyezve, hogy bár nem bizonyított, hogy a francia törvények megtiltották volna a 1789bírának, hogy érvelésüket ismertessék, de az igaz, hogy tartózkodtak ettől).

27. *Lásd* GODDING, *fenti* megjegyzés 25, 14. o.20. (az indoklás hiányát Olaszországban azzal indokolja, hogy az indoklás alapot szolgáltathat a határozat megsemmisítésére).

28. *Lásd* GUIDO CALABRESI & PHILIPP BOBBIT, *TRAGIC CHOICES* 57-64 (1978) (a modern esküdtszék példája egy olyan jelenlegi intézménynek, amely nem foglalalkozik az észérvekkel).

29. Az angol-amerikai büntetőeljárásnak hagyományosan az a sajátossága, hogy az esküdtszék indokolatlan általános ítéleteket hoz. A tanácskozásról visszatérve az esküdtek csupán annyit mondanak, hogy "bűnös" vagy "nem bűnös". *Lásd id.* (megjegyezve, hogy az esküdteknek nem kell megmagyarázniuk döntéseiket). *Lásd általában* John D. Jackson, *Making Juries Accountable*, AM50. J. COMP. L. 477 (2002) (az esküdtszék alkotmányos függetlenségének leírása az állami ellenőrzéstől).

30. A legtöbb demokratikus jogrendszer a titkos szavazás elvét a választópolgárok megfélemlítéstől vagy kényszerítéstől való félelemtől való védelmének alapvető intézményének tekinti. A polgárok szabadon nem indokolhatják szavazatuk leadását; a kormány nem követelheti meg tőlük, hogy igazolják szavazatukat. *Lásd* a Polgári és Politikai Jogok Nemzetközi Egyezségokmányának 1. cikkét. 25, Mar. 23, 1976, 999 U.N.T.S. (a titkos szavazást a szabad és tisztességes választási folyamat alapvető elemének 171tekinti).

31. A kegyelmi jogkör úgy elemezhető, mint a régi rezsim ok-okozati szemléletének maradványa. Az Egyesült Államok elnökének például nem kell indokolnia a kegyelem megadásának okát. *Lásd* Daniel T. Kobil, *Should Clemency Decisions Be Subject to a Reasons Requirement?*, 13 *FED. SENT'G REP.* 150, 150 (2001) (a kegyelmi határozatok indokolási követelménye ellen érvel).

32. A végrehajtó hatalomnak nem kötelező indokolnia intézkedéseit, bár általában elvárható, hogy ezt megtegye. Amikor a diplomáciát, a titkosszolgálatokat vagy a nemzetbiztonságot érintő érzékeny kérdésekről van szó, általában úgy gondolják, hogy bizonyos szintű titoktartás kívánatos olyan információk elrejtése érdekében, amelyek nyilvánosságra hozatala veszélyeztetné a nemzeti érdekeket. *Lásd* Stephen

Ennek a cikknek két fő célja van. Először is azzal érvel, hogy bár az indoklás fontos, gyakran feszültségben áll a bírósági eljárás más értékeivel, például az iránymutatással, az őszinteséggel és a hatékonysággal.^{33 A} bírának ezért egyensúlyt kell teremteniük az érvelés előnyei és az egymással versengő értékek között. Más szóval, lehet okuk arra, hogy ne adjanak indoklást. Másodsor, ez a cikk bemutatja, hogy az Egyesült Államok és az Európa Tanács bírói rendszere - a nagyon eltérő intézményrendszerük és eltérő pozitív jogi hagyományaik ellenére - egyre inkább hasonló módon kezeli ezt a feszültséget.³⁴

A látszólagos képet - miszerint a polgári jogi bírának pozitív indoklási kötelezettségük van, a common law bírák pedig szabadon mérlegelhetik az indoklás mellett és ellen szóló indokokat - árnyalni kell.³⁵ Többé már nem lehet azt feltételezni, hogy a polgári jogi bírák és a common law bírák a spektrum ellentétes végén helyezkednek el.³⁶ Ez a cikk az indoklásra vonatkozó követelmény elemző újraértékelését nyújtja, és amellet érvel, hogy az összehasonlító történet összetettebb, mint amilyenek elsőre tűnik. A bíróságok, akár csak

Holmes, *Vészhelyzet esetén*: CALIF97. L. REV. 301, 322-23 (2009) (bírálja a Bush-kormányzatot az indoklás mellőzésére vonatkozó kiváltság kiterjedt használata miatt, és elemzi a Bob Woodwardhoz intézett George Bush-idézetet). George Bush a következőket mondta Bob Woodwardnak: "Én vagyok a parancsnok - látja, nem kell megmagyaráznom - nem kell megmagyaráznom, hogy miért mondok dolgokat. Ez az érdekes dolog abban, hogy az ember elnök. Lehet, hogy valakinek meg kell magyaráznia nekem, hogy miért mond valamit, de én nem érzem úgy, hogy bárkinek is magyarázattal tartoznék". BOB WOODWARD, BUSH AT WAR 145-46 (2002).

33. *Infra* III. rész.

34. *Infra* V. rész.

35. Bár az Európa Tanács olyan common law jogrendszereket foglal magában, mint az Egyesült Királyság, Írország és Málta, a tagállamok többsége általában valamilyen módon a tágran értelmezett polgári jogi hagyományhoz kapcsolódik. *Lásd általában* NINA-LOUISA AROLD, THE LEGAL CULTURE OF THE EUROPEAN COURT OF HUMAN RIGHTS (2007) (megkérdőjelezve a common law-polgári jog megkülönböztetés megfelelőségét a bírák kategorizálásában). Jól ismert gyengeségei ellenére e cikk céljaira a common law-polgári jog megkülönböztetést úgy veszem, ahogy van. *Lásd például*: Mirjan Damaska, *Rethinking the Common Law/Civil Law Divide: Residual Truth of a Misleading Distinction*, 49 SUP. CT. REV. (Canada) 3-21 (2010) (rámutatva, hogy a kontradiktórius és inkvizítoriális eljárási modellek félrevezető módjai a "common law" megkülönböztető jegyeinek a "polgári joggal" szemben, de amellet érvel, hogy a megkülönböztetésnek még mindig van némi haszna).

36. *Lásd id.* (megkérdőjelezve a szigorú common law-polgári jog megkülönböztetés jogosságát).

más közintézményeknek folyamatosan kompromisszumot kell kötniük a józan ész és más értékek között.³⁷ A józan ész megadása a bírósági eljárásnak csak az *egyik* értéke, amelyet egyensúlyba kell hozni más értékekkel, például a hatékonysággal, az ³⁸őszinteséggel ³⁹és az útmutatással.⁴⁰ Annak megértése, hogy az érvelés hogyan segíti vagy ássa alá azokat a demokratikus és intézményi célokat, amelyekre a bíróságok törekuszenek, ugyanolyan fontos a doktrína, mint a jogelmélet szempontjából.⁴¹ Az állítás az, hogy ahogyan a bírák számára is vannak erős indokok arra, hogy döntéseiket megindokolják, úgy vannak olyan indokok is, amelyek az indokolás ellen szólnak.⁴² A gyakorlatban a bírák egyensúlyt teremthetnek az indoklás demokratikus indokai és az indoklás mellőzésének intézményi, kognitív és pragmatikus okai között.

Ez a cikk azt állítja, hogy a bíróságok összehasonlító jogi elemzése kulcsfontosságú a szóban forgó, egymással versengő érdekek megértéséhez. A polgári jogászok hajlamosak abszolutisztikusan gondolkodni az indokolásról, míg a szokásjogászok a kiegyensúlyozó megközelítést részesítik előnyben.⁴³ A kontinentális Európa polgári jogi országaiban a bíróságok általában alkotmányos vagy⁴⁴

37. *Infra* III. rész.

38. Például az lenne-e előnyösebb, ha egy bíróság több magyarázatot adna, vagy ha gyorsabban haladna az ügyiratokkal? A válasz az ügy típusától és az érintett közönségtől függ. Míg az ismétlődő szereplők feltehetően a gyorsaságot választanák az indokolás helyett, különösen a peres ügyek jól meghatározott területein, az egyoldalúan eljárók valószínűleg nagyobb értéket látnak a világos és alapos magyarázatokban.

39. *Lásd* Cohen, *Supra* note 12, 1097. o. (azzal érvelve, hogy a bírói indoklásra irányuló nyomás kontraproduktív lehet, ha az a sablonos vagy őszintétlen magyarázatok ösztönzését eredményezi). *Lásd általában* Micah Schwartzman, *Judicial Sincerity*, 94 VA. L. REV. 987 (2008) (védelmezve azt a nézetet, hogy a bírácoknak őszintén kell hinniük a véleményükben szereplő indoklásban).

40. *Lásd* Lee Epstein, William M. Landes & Richard Posner, *Why (and When) Judges Dissent: A Theoretical and Empirical Analysis*, J3. LEGAL ANALYSIS 101, 107 fig.1 (2011) (arra utalva, hogy a különböző érveléssel ugyanarra a döntésre jutó bírák különvéleményeinek magas aránya több kárt okozhat, mint hasznot).

41. *Lásd* RAWLS, *fenti* megjegyzés 5, 231-40. o. (hangsúlyozva az érvelés fontosságát a bíróságok legitimitása szempontjából).

42. *Infra* III. rész.

43. *Infra* V. rész.

44. Az ilyen alkotmányos indokolási követelményekre példák a következők: 1994 Az Alkotmány 1. cikke (1) bekezdésének a) pontjában foglaltakra. 149 (Belg.) ("Minden ítélet indokolással bír."); Art. 111(6) Costituzione [Cost.] (It.) ("Minden bírói döntést meg kell indokolni."); Luxemburgi Alkotmány Art. 89 ("Minden ítéletet meg kell indokolni."); C.E.,

törvényes⁴⁵ megbízatás, hogy minden érdemben eldöntött ügyről véleményt írjon.⁴⁶ A polgári jogi véleményeket mégis formalisztikusnak minősítették, mivel kevés hasznos információt nyújtanak arról, hogy a bíróság miért döntött úgy, ahogyan döntött.⁴⁷ Ezzel szemben az angol-amerikai hagyományban általában, és különösen az amerikai szövetségi bírói testületben nincs ilyen pozitív megbízás.⁴⁸ A formalizált követelmény hiánya ellenére azonban a szövetségi bíróságok erős hagyományt ápoltak az indokolásra.⁴⁹ Közismertek

B.O.E. 120.3. sz., 1978. december 29. (Spanyolország) ("Az ítéleteket mindig indokolással kell ellátni, és azokat nyilvánosan kell kihirdetni."); Az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló európai egyezmény, 1. cikk (1) bek. 6.1. cikke, Róma, 4.XI. 1950 ("Az ítéletet nyilvánosan kell kihirdetni, de a sajtó és a nyilvánosság az erkölcs, a közrend vagy a nemzetbiztonság érdekében a tárgyalás egészéről vagy egy részéről kizárható."). Európán kívül lásd a perui alkotmányt, art. 139 ("[A] bírósági határozatok írásos indoklása minden esetben, kivéve a pusztán eljárási rendeleteket, az alkalmazandó jog és az alapjául szolgáló tényleges indokok kifejezett megemlítésével.").

45. Példák az ilyen jogszabályi indokolási követelményekre: Az Európai Unióról szóló szerződés, az Európai Közösségek létrehozásáról szóló szerződés és egyes kapcsolódó jogi aktusok módosításáról szóló Nizzai Szerződés, 1. cikk 36, Feb26,2001., 2001

HL (C80) 1, <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=OJ:C:2001:080:0001:0087:HU:PDF> (az Európai Unió Bíróságát törvényi indokolási kötelezettség terheli, amely a következő megfogalmazásban szól: "Az ítéleteket indokolni kell. Tartalmazzák a tanácskozáson részt vevő bírák nevét"). Franciaországban általános, törvényben előírt megbízás van valamennyi bíróság - a magánjogi bíróságok, a büntetőbíróságok és a közigazgatási bíróságok - számára, hogy a határozataikhoz véleményeket írjanak. *Lásd* Nouveau Code de Procédure Civile art. 455 (lehetővé teszi az esküdtek számára, hogy konzultációt kérjenek); Code de Procédure Pénale art. & (485593a bírónak alá kell írnia a hivatalos ítéletet, és a nem megfelelő indokolású ítéleteket érvényteleníti); Code Administratif art. 9 (előírja, hogy minden bírósági határozatot írásos indokolással kell ellátni); Conseil d'État, 1924. augusztus 2. *Dame Paquin* (rámutat arra, hogy az indokolás követelménye "általános eljárási szabály, amelyet minden bíróságnak be kell tartania, még írásos jogszabály hiányában is").

46. *Infra* V.A. rész.

47. *Lásd* JACK DAWSON, THE ORACLES OF THE LAW 410-11 (1968) (a francia bírósági vélemények rejtélyes jellegének leírása).

48. *Lásd* Arthur L. Goodhart, *Determining the Ratio Decidendi of a Case*, 40 YALE L.J. 161, 162 (1930) (kifejtve, hogy a kiegyensúlyozó megközelítés az angol-amerikai hagyományban nagyrészt a precedensnek a jövőbeli ügyek eldöntésében játszott szerepe miatt fontos).

49. Az amerikai jogrendszer tárgyalása során ez a cikk a szövetségi bíróságokra összpontosít. Az érvelés a legtöbb állami bíróságra is vonatkozik, de az állami igazságszolgáltatási rendszerekre gyakorolt összes következménye túlságosan kiterjedt ahhoz, hogy itt nyomon követhető legyen. Két további oka van annak, hogy a vizsgálatot a szövetségi bíróságokra összpontosítjuk, legalábbis e cikk céljaira. Először is, sok állami bíróval ellentétben a szövetségi bírákat nem választják meg. Ez a demokratikus deficit azt jelenti, hogy ki kell alakítaniuk nem választási

a rendkívül kifinomult, informatív és részletes véleményekért, különösen a másodfokú bíróságok és a Legfelsőbb Bíróság szintjén.⁵⁰ Az összehasonlítás egy látszólagos paradoxonhoz vezet: az amerikai rendszerben, ahol a vélemények nem mindig alkotmányosan és törvényileg előírtak, a vélemények bőségesek és gyakran alaposan indokoltak.⁵¹ A polgári jogi hagyományban a véleményalkotás abszolút kötelező, de sok vélemény nélküli az indoklást.⁵²

E két jogi hagyományban elvileg a kormányzat különböző ágait bízták meg azzal a feladattal, hogy a bírói indokolásban szereplő, egymással versengő érdekek között egyensúlyt teremtsenek. A polgári jogban a nép vagy választott képviselői jellemzően *ex ante* végzik el a mérlegelést azáltal, hogy alkotmányos vagy törvényi rendelkezésen keresztül általános indoklási kötelezettséget írnak elő a bíróságok számára.⁵³ Ezzel szemben az amerikai megközelítés lehetővé teszi a bírák számára, hogy maguk mérlegeljék az indokolás mellett és ellen szóló indokokat.⁵⁴ Polgári ügyekben az Egyesült Államok törvénykönyvének egyetlen olyan szabálya, amely közel áll ahhoz, hogy ilyen indoklási kötelezettséget írjon elő, a Szövetségi Polgári Eljárási Szabályzat 52. szabályának a) pontja.

55

A bench

a legitimitás és az elszámoltathatóság olyan formái, mint például az érvelés. Másodsor, a szövetségi bíróságok, különösen a fellebbviteli szint és a Legfelsőbb Bíróság szintjén, általában nagyobb láthatóságot élveznek a központból, és gyakran foglalkoznak nagy horderejű ügyekkel. A bírák és a jogi szakemberek országszerte figyelemmel kísérik a bíróságok munkáját és olvassák a véleményüket.

50. *Lásd* Kevin Stack, *The Constitutional Foundations of Chenery*, YALE 116 L.J. 952, 955 (2007) (megjegyezve, hogy még hibás érvelés esetén sem lehet fellebbezéssel megváltoztatni a helyes határozatot).

51. *Lásd id.* (arra utalva, hogy a hosszadalmas vélemények alacsony kockázatúak, mivel a helyes döntéseket akkor is fenntartják, ha az indokolás hibás).

52. *Lásd* DAWSON, *Supra* 47. lábjegyzet, 410-11. o. (a franciaországi polgári jogi határozatok leírása szerint a határozatok nagyrészt nélkülözik az érvelést).

53. *Lásd a fenti* megjegyzések 44-45 (példák a vonatkozó alkotmányos és törvényi rendelkezésekre).

54. *Lásd* Sidney A. Shapiro & Richard E. Levy, *Heightened Scrutiny of the Fourth Branch: Separation of Powers and the Requirement of Adequate Reasons for Agency Decisions*, 1987 DUKE L.J. (SPECIAL ISSUE) 387, 425-28 (az indokolás követelményének amerikai eredetét ismertetve).

55. *Lásd* FED. R. CIV. P. 52(a) (amely előírja, hogy a bíróság "külön állapítsa meg a tényeket és külön adja meg a jogi következtetéseit" a "tényállás alapján, esküdtszék nélkül tárgyalta" keresetekben). A Szövetségi Szabályok ugyan előírják az indokolással való élést, de csak nagyon korlátozott körülmények között: amikor a kerületi bírák végzéseket hoznak, vagy amikor sommás ítéletet hoznak. A szabály tehát kimondja, hogy \forall minden olyan végzés, amely

a⁵⁶ szabály előírja, hogy a kerületi bírácoknak külön meg kell állapítaniuk a tényeket, és meg kell fogalmazniuk a jogi következtetéseiket.⁵⁷ Büntetőügyekben a körzeti bírácoknak csak törvényi kötelességük, hogy "nyílt bíróságon indokolják" a "meghatározott ítélet" kiszabását.⁵⁸ Röviden, a szövetségi fellebbviteli bírác⁵⁹ és a Legfelsőbb Bírósági

a végzésnek és minden korlátozó végzésnek meg kell indokolnia, hogy miért adták ki." FED. R. CIV. P. 65(d)(1)(1). A 65. szabály azonban nem ad támpontot arra vonatkozóan, hogy ezeket az indokokat hogyan kell megfogalmazni - szóban vagy írásban. *Lásd id.* (csak azt írja elő, hogy az indoklást valamilyen módon meg kell adni). Hasonlóképpen az 56. szabály a) pontja úgy rendelkezik, hogy \forall a bíróságnak jegyzőkönyvben kell indokolnia a kérelem elfogadásának vagy elutasításának indokait".

a gyorsított eljárásban történő ítélethozatalra." FED. R. CIV. P. 56(a). A Rule 56(a) követelményét azonban gyenge indoklási követelményként értelmezték, mivel nem jelenti azt a követelményt, hogy a bíróságoknak ténymegállapításokat és jogi következtetéseket kell tenniük, amikor a sommás ítéletre irányuló kérelemről döntenek. *Lásd Anderson v. Liberty Lobby, Inc.*, U477.S. 242, (2561986) (megállapítva, hogy nincs olyan követelmény, hogy az eljáró bírácoknak ténymegállapításokat kell tenniük, amikor a gyorsított eljárásban hozott ítéletnek adnak helyt).

56. Ez alatt minden "tényállás alapján, esküdtszék nélkül vagy tanácsadó esküdtszékkel tárgyalt pert értek". FED. R. CIV. P. 52(a)(1).

57. Hasonlóképpen, a körzeti bíróságok szabályai és belső működési eljárásai általában arra utasítják a fellebbviteli bírácokat, hogy írjanak véleményt olyan ügyekben, amelyekben az írásos magyarázatuk precedens értékű lenne. *Lásd például az 1ST CIR. R. 36.a* (amely előírja, hogy az ítéletet akkor kell meghozni, "amikor azt az ítéletábrára feljegyzik"); 2D CIR. R. 32.1.1(a) (kimondva, hogy "[a] összefoglaló végzéssel hozott határozatoknak nincs precedenshatása"); 3D CIR. I.O.P. 7.3. ("Bizonyos esetekben, amikor a testület megváltoztatja vagy visszautalja az ügyet a kerületi bíróságnak vagy az ügynökségnek, és nem lehetséges véleményt írni, általában azért, mert az ügy azonnali figyelmet igényel, a bíróság diszpozitív végzést hoz, amelyben röviden kifejti intézkedései indokait."); 4TH CIR. I.O.P. (36.3engedélyezi az olyan összefoglaló véleményeket, amelyek "nem tárgyalják a tényeket, és nem fejtik ki a bíróság érvelését", ha "a testület valamennyi bírácja" egyetért); 5TH CIR. R.

47.6 (lehetővé téve, hogy az olyan ítéleteket, amelyeknek "nincs precedensértéke", vélemény nélkül megerősítsék); 6TH CIR. R. 36 ("A bíróság nyílt tárgyaláson is kihirdetheti határozatát, ha a határozat egyhangú, és a testület minden egyes bírácja úgy véli, hogy az írásbeli vélemény nem szolgálna jogalkalmazói célt."); 7TH CIR. R. 32.1 ("A kör politikája, hogy kerülje a szükségtelen vélemények kiadását."); 8TH CIR. R.

47.A.a. ("A bíróság hivatalból, értesítés nélkül, gyorsított eljárásban határozhat bármely fellebbezésről."); 8TH CIR. I.O.P. IV.A. ("Az ítéletábra elnöke minden egyes ügyet kijelöl egy aláírt vélemény, per curiam vélemény vagy egy diszpozitív végzés elkészítésére."); 9TH CIR. R. 36.2 (az "írásbeli, indokolással ellátott végzés" "OPINION"-ként való kijelölésének kritériumait állapítja meg); 10TH CIR. R. (36.1"A vélemény nélküli diszpozíció nem jelenti azt, hogy az ügy jelentéktelen. Azt jelenti, hogy az ügy nem igényel olyan új jogi pontok alkalmazását, amelyek a döntést értékes precedenssé tennék."); 11TH CIR. I.O.P. 36.5 ("A testület többsége határozza meg, hogy egy véleményt közzé kell-e tenni. Azokat a véleményeket, amelyekről a testület úgy véli, hogy nincs precedensértéke, nem teszik közzé.").

58. 18 U.S.C. § 3553(c) (2012).

59. *Lásd* FED. R. APP. P. 36(a)(2) (kifejezetten elismeri annak lehetőségét, hogy az ítéletet "vélemény nélkül hozzák meg").

A Bíróság bírái⁶⁰ nagyjából szabadon dönthettek arról, hogy mikor, mennyi indoklást adnak, és milyen formában - a teljes körű, közzétett véleménytől kezdve az összefoglaló végzésen át a szóbeli indoklason át a bírói székéből elhangzó szóbeli magyarázatokig és az indoklás teljes hiányáig.⁶¹

A demokratikus legitimitáció elméleteit a bírák konkrét indoklási gyakorlatának empirikus, doktrinális és történelmi bizonyítékaira támaszkodva az Egyesült Államokban és Európában a demokratikus legitimitáció elméleteivel, ez a cikk azt állítja, hogy az állítólag ellentétes indoklási rendszerek szerint működő bíróságok valójában közelednek egymáshoz.⁶² Konkrétabban rámutat arra, hogy néhány körülhatárolt területen, mint például a büntetékiszabás és a bevándorlás, ahol az amerikai szövetségi bírák az indoklás indokoltságát túlnyomónak tartják, a szövetségi bíróságok bizonyos mértékig a mérlegelés nélküli, polgári jogi módszertan irányába látszanak elmozdulni.⁶³ Ezekben az összefüggésekben a szövetségi fellebbviteli bírák a tárgyalási szintű bírák számára olyan pozitív indoklási megbízást írnak elő, amely megelőzi az indoklás mellett és ellen szóló indokok mérlegelését. Hasonlóképpen, részben a növekvő ügyterhelés és egyéb erőforrás-korlátok miatt, valamint az indoklásra vonatkozó megbízásuk ellenére az európai polgári jogi bíróságok egyre inkább az Egyesült Államok szövetségi bíróságai által megszokott típusú mérlegelésbe bocsátkoznak.⁶⁴ A polgári jogi bírák mérlegelik és

60. Az Egyesült Államok Legfelsőbb Bíróságától elvárható, hogy magyarázatot adjon döntéseire és írásos véleményt adjon ki, de erre nem köteles. *Lásd* SUP. CT. R. 41 (amely előírja, hogy \forall a Bíróság véleményeit a jegyző azonnal közzéteszi, amint azokat az ülésteremből kihirdetik, vagy ahogy a Bíróság másképp rendelkezik"); *lásd még az alábbi megjegyzéseket is* 266-268 (leírva a Legfelsőbb Bíróság hatalmas mérlegelési jogkörét azzal kapcsolatban, hogy miként magyarázza meg döntéseit).

61. *Lásd* David R. Cleveland, *Az utolsó kő megfordítása: The Final Step in Returning Precedential Status to All Opinions*, 10 J. APP. PRAC. & PROCESS 68-9461, (2009) (a korábbi és jelenlegi véleményalkotási gyakorlatok ismertetése Angliában és az Egyesült Államokban). Azokra az összefüggésekre, ahol egyáltalán nem adnak indoklást, *lásd* Frederick Schauer, *Giving Reasons*, 47 STAN. L. REV. 633, (6341995) (rámutatva az amerikai Legfelsőbb Bíróság azon gyakorlatára, hogy indoklás nélkül utasítja el a certiorari-ügyeket, a szövetségi fellebbviteli bíróságok azon gyakorlatára, hogy "az ügyeket az ítéletábról vagy vélemény nélkül" döntenek el, a tárgyaló bírák indoklás nélkül döntenek a kifogásokról vagy indítványokról, és a bírák indoklás nélkül bocsátják el az esküdteket).

62. *Infra* V. rész.

63. *Infra* IV.B. rész.

64. *Infra* V. rész.

mérlegelje az indoklás mellett és ellen szóló indokokat. Az indoklással való élést az ügyeik egy részhalmazában adagolják, hogy az indoklással kapcsolatos erőfeszítéseiket konkrét esetekre irányíthassák.

A vita négy részből áll. II. és III. rész

az érvelés mellett és ellen szóló érvek közötti feszültségre összpontosít. A II. rész bemutatja a liberális demokratikus elméletet az észérvek megadásáról és annak a bírákra való összpontosításáról.⁶⁵ A III. rész az okfejtés korlátlan értékével szembeni szkeptikus érvek felé fordul, rámutatva arra, hogy az okfejtés ellen is vannak okok.⁶⁶

A IV. rész kifejti, hogy bár az amerikai szövetségi bírákra nem vonatkozik általános indoklási követelmény, akik általában szabadon mérlegelhetik az indoklással kapcsolatos egymással versengő érdekeket, mégis a vélemények megírásának és a szóbeli indoklásnak a bírói székéből történő megadásának jól bevált gyakorlatát követik. Néhány körülhatárolt területen azonban, mint például a büntetékiszabás és a bevándorlás, ahol az indoklás indokoltságát elsődlegesnek tartják, a fellebbviteli bírák a közigazgatási joghoz hasonló, a polgári jogi módszertant idéző indoklási követelményeket alakítottak ki.⁶⁷

Végül az V. rész a polgári és a közös jog összehasonlítását az Egyesült Államok Legfelsőbb Bíróságára és az Emberi Jogok Európai Bíróságára, mint a közös és a polgári jogi bírói döntéshozatal szimbólumaira összpontosítva fejleszti tovább.⁶⁸ Egyrészt a Legfelsőbb Bíróságot nem terheli pozitív indoklási kötelezettség, de mérlegelési jogkörrel rendelkezik az ügyrendje felett, és az érdemi döntéseihez nagymértékben magyarázó véleményeket ad ki.⁶⁹ Másrészt az Emberi Jogok Európai Bírósága általános indoklási kötelezettséggel rendelkezik minden határozatát illetően.⁷⁰ A bírósági

65. *Infra* II. rész.

66. *Infra* III. rész.

67. *Infra* IV. rész.

68. *Infra* V. rész.

69. Lásd Ryan C. Black & James F. Spriggs II, *An Empirical Analysis of the Length of U.S. Supreme Court Opinions*, 45 HOUS. L. REV. 621, 634 (2008) (megjegyezve a Legfelsőbb Bíróság többségi véleményeinek hosszának közelmúltbeli növekedését).

70. Lásd az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló európai egyezményt, 1. cikk. 51. cikk, Róma, XI. 4. 1950 ("A Bíróság ítéletét indokolni kell. Ha az ítélet részben vagy egészben nem a bírák egyhangú véleményét képviseli, bármely bíró jogosult külön véleményt nyilvánítani.").

Az európai bírák ⁷¹azonban a hatalmas ügyterhelés és a kötelező joghatóság miatt nem tudnak minden határozatukhoz eredeti és átfogó véleményt megfogalmazni.⁷² Így az indokolás mellett és ellen szóló indokok mérlegelését végzik, ami amerikai kollégáiknál megszokott.⁷³

II. Az okok megadásának okai

Ez a rész a liberális-demokratikus elméletet mutatja be az értelemadásról.⁷⁴ A liberalizmus kortárs elméleteinek középpontjában két fő gondolat áll: a pluralizmus, vagyis az az elképzelés, hogy a jó életről számos egymással versengő elképzelés létezik, ⁷⁵és a tolerancia, vagyis az az elképzelés, hogy az értelmes emberek nem értenek egyet ezekkel az elképzelésekkel kapcsolatban, és ezért meg kell tanulnunk együtt élni azokkal, akik nem osztják az értékeinket.⁷⁶ Az indoklási kötelezettség a demokráciában a pluralizmus tényének és a tolerancia eszményének összeegyeztetésére tett kísérletként merül fel.⁷⁷ A liberális demokrácia nagyon különböző változatainak képviselői általában nem értenek egyet a demokratikus rendszert meghatározó bizonyos jellemzőkkel kapcsolatban.⁷⁸ Abban azonban gyakran egyetértenek, hogy az érvek...

71. 2013. december 31-én 99 900 ügy volt folyamatban az Emberi Jogok Európai Bírósága előtt. *Lásd* EUR. CT. H.R. ANNUAL REPORT 2013, at (1912014) (a folyamatban lévő ügyek számának felsorolása).

72. *Lásd id.* (megjegyezve az Emberi Jogok Európai Bírósága előtt folyó ügyek óriási számát).

73. *Lásd id.* (arra utalva, hogy a polgári bíróságokon a kiegyensúlyozás a gyakorlati szükségszerűség függvénye).

74. *Lásd* RAWLS, *fenti* megjegyzés 5, at (218" Mint értelmes és racionális emberek, és tudva, hogy ők [a polgárok] az ésszerű vallási és filozófiai tanok sokféleségét vallják, készen kell állniuk arra, hogy cselekedeteik alapját egymásnak olyan kifejezésekkel magyarázzák meg, amelyekkel ésszerűen elvárhatják, hogy a többiek is elfogadják, hogy azok összhangban vannak szabadságukkal és egyenlőségükkel").

75. *Lásd id.* 145. o. (a pluralizmust a nézetek nagy családjaként magyarázza, amelyben minden egyes alrésznek "megvan a maga saját, a benne foglalt elképzeléseken alapuló beszámolója, így az összes értéket csoportosan vagy külön-külön, bizonyos típusú esetekben egymással szemben kell kiegyensúlyozni").

76. *Lásd id.* at (154" A tolerancia elveinek magára a filozófiára való alkalmazása azt jelenti, hogy magukra a polgárookra bízunk a vallási, filozófiai és erkölcsi kérdések eldöntését az általuk szabadon vallott nézeteknek megfelelően").

77. *Lásd id.* 157-58. o. (kifejtve, hogy a közérdek általi megbékélés "a politikai értékek alapvető szerepét azonosítja a szabadnak és egyenlőnek tekintett polgárok közötti kölcsönös tisztelettel összhangban lévő tisztességes társadalmi együttműködés feltételeinek kifejezésére").

78. *Lásd id.* at (159kifejtve, hogy "nincs egyetértés azok között, akik

az adakozásnak a demokratikus állam alapvető tevékenységének kell lennie.⁷⁹ Pontosabban, ragaszkodnak ahhoz, hogy a *bírói* érvelés alapvető fontosságú a demokrácia politikai és erkölcsi legitimitása szempontjából.⁸⁰ Mivel a szabadság feltételei között az emberek nem értenek egyet az értékek tekintetében, a köztisztviselőknek olyan indokokkal kell igazolniuk az állam tevékenységét, amelyeket minden polgár ésszerűen elfogadhat, vagy legalábbis megérthet.⁸¹ Amint azt az A. alfejezet leírja, különösen a bírákat gyakran mutatják be mintaszerű döntéshozóként, mivel erkölcsi kötelességük - és egyes jogrendszerekben jogi kötelezettségük -, hogy döntéseiket megindokolják.⁸² A B. alrész ezután egy

liberális elveket vallanak e jogok és szabadságjogok pontosabb tartalmát és határait illetően, valamint azt illetően, hogy milyen további jogok és szabadságjogok tekinthetők alapvetőnek, és így jogi, ha nem alkotmányos védelmet érdemelnek").

79. *Lásd* Waldron, *Supra* note 3, (128megjegyezve, hogy a liberálisok olyan magyarázatokat követelnek, amelyeket mindenki megérthet). Természetesen vannak olyan liberális-demokratikus elméletek, amelyek nem tulajdonítanak ilyen központi helyet az érvelésnek. A demokrácia aggregatív felfogása szerint például a legitim politikai döntések a meglévő érdekek és preferenciák szavazással történő összesítéséből származnak. Az ilyen elméletek úgy vélik, hogy a többségi vagy utilitarista döntési sémák (választások, költség-haszon elemzés következtetése) önmagukban is biztosítják az igazolásukat. *Lásd pl.* JOSEPH A. SCHUMPETER, CAPITALISM, SOCIALISM AND DEMOCRACY (2691976) (a demokráciát "a politikai döntések meghozatalának olyan intézményi elrendezéseként írja le, amelyben az egyének a nép szavazatáért folytatott versengő küzdelem révén szereznek döntési jogkört"). Egy másik példa Joseph Raz perfekcionista liberalizmusa, amely szerint a döntéseknek és a törvényeknek minden tekintélyük megvan, ha helyesnek vagy igazságosnak bizonyulnak; nincs szükségük további olyan jellegű indoklásra, mint amelyet a deliberatív demokráciák megkövetelnek. *Lásd* Joseph Raz, *Disagreement in Politics*, 43 AM. J. JURIS. 25, 39 (1998) (tartózkodva azonban annak tagadásától, hogy a deliberáció hasznos lehet a jobb (igazságosabb) eredmények elérésében a politikában). Az elmúlt két évtizedben számos filozófus a liberalizmus igazoló koncepcióját terjesztette elő. *Lásd általában* GERALD F. GAUS, JUSTIFICATORY LIBERALISM: AN ESSAY ON EPISTEMOLOGY AND POLITICAL THEORY (1996) (kritikusan vizsgálja a liberális politikai elméletek támaszkodását az igazolás különböző episztemológiáira).

80. *Lásd pl.* Thomas Nagel, *Moral Conflict and Political Legitimacy*, 16 PHIL. & PUB. AFF. 215,218 (1987) (amellett érvel, hogy a nyilvános igazolásnak nemcsak a politikai stabilitás biztosításának gyakorlati értéke van, hanem az is, hogy a rendszer minél több résztvevő számára történő igazolásának lehetősége önálló morális jelentőséggel bír); Stephen Macedo, *The Politics of Justification*, 18 POL. THEORY (280,1990281) (azzal érvelve, hogy az indoklás-adás és az indoklás-követelés iránti elkötelezettségek a legértékesebb politikai gyakorlataink némelyikét táplálják).

81. *Lásd* Nagel, *Supra* note 80, (218hangsúlyozva annak fontosságát, hogy az állami intézkedéseket a lehető legtöbb polgár számára igazolják).

82. *Infra* II.A. rész.

a bírói indokolással elméletileg elért előnyök taxonómiája.⁸³

A. A bírák, mint modellértékű érvelők

Számos liberális-demokratikus elmélet a bírakat az észérvek hőseként ábrázolja.⁸⁴ Ez az ábrázolás meglepő lehet, tekintve, hogy az igazságszolgáltatás nem arról híres, hogy a legdemokratikusabb kormányzati ág lenne.⁸⁵ A legtöbb bírónak nincs hagyományos értelemben vett demokratikus származása - a szövetségi⁸⁶ bírakat nem választják, és élethosszig tartó megbízatásban részesülnek.⁸⁷ Hiányuk ellenére

83. *Infra* II.B. rész.

84. A két legmarkánsabb példa erre Rawls portréja az amerikai Legfelsőbb Bíróságról, mint a közerkölcs "példaképéről", valamint Dworkin szuperbíró Herkuleséről. *Lásd* RAWLS, *supra* note 5, 231. o. (kifejtve, hogy "a nyilvános ész jól alkalmazható arra, hogy a bíróság a legfőbb jogi értelmező, de nem a magasabb rendű jog végső értelmezőjeként gyakorolja szerepét"); *lásd még* RONALD DWORKIN, *LAW'S EMPIRE* 397-98 (1986) (a legfelsőbb bíró Herkulest úgy jellemzi, mint akit "az alkotmányos integritás érzéke vezérel", és úgy véli, hogy "ítélete arról, hogy melyik értelmezés a legjobb, érzékeny az adott kérdést érintő politikai erények nagyfokú komplexitására"). A demokratikus legitimitás e bírókörponti megközelítése alól van néhány kivétel. Philip Pettit például a törvényhozókra összpontosít. *Lásd* PHILIP PETTIT, *REPUBLICANISM: A THEORY OF FREEDOM AND GOVERNMENT* 183 (1997) (kifejtve, hogy a törvényhozóknak mérlegelési jogkörük van a törvények tartalmát illetően); *lásd még* Jeremy Waldron, *The Core Case Against Judicial Review*, *YALE L.J.* 1346,1382 (2006) (rámutatva, hogy a törvényhozók ugyanúgy indokolják szavazataikat, mint a bírák: az indokokat az úgynevezett jogalkotási vitákban adják meg, és a Kongresszusi Jegyzőkönyvben teszik közzé; a különbség az, hogy a jogászokat arra képzik ki, hogy a bírák által adott indokokat tanulmányozzák és elemezzék, nem pedig a jogalkotói érvelést).

85. *Lásd* DWORKIN, *Supra* 84. lábjegyzet, 397-98. o. (a mindenható "szuperbíró" fogalmának leírása).

86. Christopher Eisgruber mellett érvel, hogy a szövetségi bírának demokratikus származásúnak kell lenniük. *Lásd* Christopher L. Eisgruber, *Democracy and Disagreement: A Comment on Jeremy Waldron's Law and Disagreement*, 6 *N.Y.U. J. LEGIS. & PUB. POL'Y* 35,45 (2003) (azzal érvelve, hogy a kinevezési eljárás a bírák "demokratikus pedigrijét" eredményezi); *lásd még* Samuel Freeman, *Public Reason and Political Justifications*, *FORDHAM L. REV.* 2021, 2066 (2004) (Rawls látszólag ellentmondásosnak tűnő állítását tárgyalja, miszerint a Legfelsőbb Bíróság a "nyilvános ész példája", figyelembe véve a bíróság antimajoriter jellegét).

87. Bár a szövetségi bírakat élethosszig tartó megbízatással nevezik ki, a legtöbb állami bírót rövid időre választják, és ezért feltehetően nagyobb demokratikus legitimitást élveznek. *Lásd pl.* „Damon M. Cann, *Beyond Accountability and Independence: Judicature* (226,2007232) (összehasonlítva az olyan államokban szolgáló állami bírák helyzetét, amelyekben a *bírói kiválasztás és az állami bíróságok teljesítménye a következők szerint* alakul

A demokratikus teoretikusok egy része a bíróságokat mégis "deliberatív intézményként" ábrázolja.⁸⁸ Rámutatnak arra, hogy a bíróságok legitimitását indokokra kell alapozni.⁸⁹ A demokratikus teoretikusok hangsúlyozzák, hogy még ha a törvényhozástól eltérően a bíróságok zárt üléseken hozzák is a döntéseket, számos folyamatuk nyilvános.⁹⁰ Az Egyesült Államok Legfelsőbb Bírósága és a kerületi bíróságok az általuk eldöntött ügyek jelentős részében szóbeli érveket hallgatnak meg.⁹¹ A szóbeli érvelések során nyilvános vitát folytatnak az ügyvédekkel.⁹² Indokolt véleményükben a jogi érvelést a nyilvánosság elé tárják és kommentálják.⁹³ Az egyetértések és a különvélemények a bírák közötti nézeteltérésekről árulkodnak.⁹⁴ Összefoglalva, a liberális-demokratikus teoretikusok ragaszkodnak ahhoz, hogy a szövetségi bírák indokolásai, amelyek a bírói döntéseket az alkotmányban vagy a törvényekben megtestesülő korábbi demokratikus aktusokkal kapcsolják össze, a demokratikus jogok helyettesítőjeként működnek.

kinevezési vagy érdemi kiválasztási rendszerek, valamint a választásokkal rendelkező államokban szolgáló állami bíráké).

88. *Lásd pl. John Ferejohn & Pasquale Pasquino, Constitutional Courts as Deliberative Institutions: Towards an Institutional Theory of Constitutional Justice, in CONSTITUTIONAL JUSTICE, EAST AND WEST: DEMOCRATIC LEGITIMACY AND CONSTITUTIONAL COURTS IN POST-COMMUNIST EUROPE IN A COMPARATIVE PERSPECTIVE 21, 22 (Wojciech Sadurski szerk., 2002) (megjegyezve, hogy az alkotmánybíróságok, annak ellenére, hogy a különböző politikai rendszerekben eltérő helyzetben vannak, példásan deliberatív jellegűek maradnak).*

89. Az érvelés szerint a bírói karra erősebb az észérvekre vonatkozó kényszer, mint más kormányzati ágakra, pontosan azért, mert a szövetségi bírákat nem választják meg, és politikailag nem számonkérhetők. *Lásd például a Lewis kontra Casey ügyet, 518*

U.S. 343, 388 (1996) ("[A bírák] egyedi és korlátozott szerepet töltenek be, amely nem teszi lehetővé számukra, hogy véleményükkel helyettesítsék a végrehajtó és a törvényhozó hatalom azon tagjait... akiknek alkotmányos jogkörük és intézményi szakértelmük van ahhoz, hogy meghozzák ezeket az egyedülállóan nem bírósági döntéseket, és akik végső soron felelősek ezekért a döntésekért.").

90. *Lásd HENRY S. RICHARDSON, DEMOCRATIC AUTONOMY: PUBLIC REASONING ABOUT THE ENDS OF POLICY 27 (2003) (hangsúlyozza a kormányzati intézkedések mögött álló nyilvános indokok fontosságát).*

91. Sokak szerint azonban a szóbeli érvelések száma a fellebbviteli bíróságok szintjén egyre csökken.

92. *Lásd RAWLS, fenti megjegyzés 5, 231-40. o. (arra utalva, hogy ez azért van így, mert a bíráktól jól megalapozott indoklást várnak el).*

93. *Lásd id.* (hangsúlyozva, hogy ezt a jogi érvelést azért kínálják fel, mert a bírák tudják, hogy a nyilvánosság ezt várja el).

94. *Lásd AMY GUTMANN & DENNIS F. THOMPSON, DEMOCRACY AND DISAGREEMENT 100 (1996) (a jól megalapozott indoklások szükségesek az egyet nem értő felek közötti együttműködéshez).*

legitimitás.⁹⁵ Az elképzelés az, hogy ha a bíróságok nyilvánosan megfogalmazzák döntéseiket, a polgárok legitimnek fogják azokat tekinteni.⁹⁶ Az indokok a polgárok számára tartalomtól független alapot biztosítanak a törvények betartásához.⁹⁷ A bírói legitimitás mechanizmusa a meggyőzésen alapul.⁹⁸ Két konkrét liberális elmélet illusztrálja a bírói indoklás fontosságát a demokráciában: Rawls tanítása a közérdekről⁹⁹ és Dworkin koncepciója az alkotmányos demokráciáról.¹⁰⁰

1. Rawls tanítása a nyilvános észérvekről

Rawls híres érvelése szerint a nyilvános ész a liberális-demokratikus állam alapvető legitimációs jellemzője.¹⁰¹ Elmélete szerint az Egyesült Államok Legfelsőbb Bírósága a közérkölc "példaképe".¹⁰² A liberális államról alkotott felfogásában a kormányzat

95. *Lásd id.* (azzal érvelve, hogy a nyilvános érvelés a demokratikus legitimitás elsődleges elősegítője).

96. A deliberatív demokraták általában egyetértenek abban, hogy ahhoz, hogy egy döntést legitimnek tekintsenek, a döntést indoklással kell alátámasztani, és azt nyilvánosságra kell hozni. *Lásd* Joshua Cohen, *An Epistemic Conception of Democracy*, ETHICS (9726,198637) (a döntések legitimitásának kérdését tárgyalja); GUTMANN & THOMPSON, *supra* note. 94, at (10"[O]nly public justifications can secure the consent of citizens, whether it be tacit or explicit. Az ilyen indoklások segítenek fenntartani a legitimitás érzését, amely lehetővé teszi a politikai együttműködést a folyamatos erkölcsi nézeteltérésekkel szemben."); RICHARDSON, *supra* note. 90, at (27"A legitimációs teher azzal jár, hogy a kormányok nem cselekedhetnek elemi önkényesen, hanem ehelyett indoklást kell nyújtaniuk cselekedeteikhez."). *De lásd* Earl M. Malz, *The Function of Supreme Court Opinions*, HOUS37. L. REV. 1395,1398 (2000) (megkérdőjelezve azt az elméletet, hogy a nyilvánosságot érdekli a jogi döntéshozatal folyamata).

97. *Lásd* GUTMANN & THOMPSON, *fenti* megjegyzés. 94, 10. o. (azzal érvelve, hogy a nyilvános indokok még a nézeteltérések ellenére is elősegítik a legitimitást).

98. *Lásd* Christopher J. Peters, *Persuasion: A Model of Majoritarianism as Adjudication*, NW96. U. L. REV. 1,14 (2001) (azzal érvelve, hogy az értelmes részvétel demokratikus legitimitást eredményezhet mind az ítélezésben, mind a többségi politikában).

99. *Lásd* RAWLS, *fenti* megjegyzés 5, 231-40. o. (a bíróságok legitimitása szempontjából különösen fontosnak nevezi a közérdeket).

100. *Lásd* DWORKIN, *Supra* note 84, 410. o. ("A jog értelmező fogalom. A bírácoknak úgy kell eldönteniük, hogy mi a jog, hogy értelmezik más bírácoknak a jogról döntő gyakorlatát.").

101. *Lásd* RAWLS, *fenti* megjegyzés 5, 231-40. o. (azzal érvelve, hogy a közérdek különösen fontos a bíróságok számára egy liberális demokratikus államban).

102. *Lásd id.* (a bíróságokat mint példamutató deliberatív intézményeket írja le a

a politikai hatalom gyakorlása csak akkor megfelelő, ha a kormánytisztviselők indokolják intézkedésüket.¹⁰³ Ha a polgárokat egyenlő tiszteletnek akarjuk megadni, nem szabad őket olyan indokok alapján kényszeríteni, amelyek elfogadásától ésszerűen nem lehet elvárni.¹⁰⁴ A közérdek lényegében azt követeli meg a polgároktól, hogy politikai döntéseiket a nyilvánosan elérhető értékek és normák alapján magyarázzák meg egymásnak.¹⁰⁵

Bár a nyilvános döntéseket különböző helyzetekben meg kell indokolni, ¹⁰⁶például amikor az állampolgárok szavaznak, vagy amikor a képviselők törvényhozási törvényeket vitatnak meg, ¹⁰⁷Rawls megjegyzi, hogy a nyilvános ész kényszerét a legnyilvánvalóbb "a bírák, és különösen a legfelsőbb bíróság bírúinak döntéseikről szóló diskurzusában".¹⁰⁸ A törvényhozók és az állampolgárok szavazat leadását a Legfelsőbb Bíróság döntéseinek meghozatalával állítja szembe.¹⁰⁹ Míg a törvényhozók és az állampolgárok a jóról alkotott ellentmondásos elképzeléseik alapján szavazhatnak, addig "a bíróság kizárólag a közérkölcst gyakorolja. Ez az egyetlen ág

amelyekben az okokat, magyarázatokat és indoklásokat elvárják és felajánlják); Ferejohn & Pasquino, *supra* note 88, 22. o. (összehasonlítva "az európai és amerikai alkotmánybíróságokat mint deliberatív fórumokat", és azt állítva, hogy "az alkotmánybíróságok nagyon eltérő helyzetben vannak a különböző politikai rendszerekben"); Jeremy Waldron, *Public Reason and "Justification" in the Courtroom*, J.L. PHIL. & CULTURE 107, 107 (2007) (vitatva, hogy Rawls mire gondolt, amikor azt állította, hogy a Legfelsőbb Bíróság a "nyilvános ész példája").

103. *Lásd* RAWLS, *fenti* megjegyzés 5, at (767 meghatározva azokat a személyeket, akikre a közérkölc eszméje vonatkozik: "kormánytisztviselők és közhivatalnokjelöltek").

104. *Lásd id.* at (azzal 770 érvelve, hogy a mások által vallott átfogó nézetek alapján történő kényszerítés olyan okok alapján történő kényszerítést vonhat maga után, amelyek elfogadása ésszerűen nem várható el tőlük).

105. *Lásd id.* 137. o. ("[O]m a politikai hatalom gyakorlása csak akkor teljesen megfelelő, ha azt olyan alkotmánnyal összhangban gyakorolják, amelynek lényegi elemei ésszerűen elvárható, hogy minden állampolgár mint szabad és egyenlő, a közös emberi ész számára elfogadható elvek és eszmék fényében elfogadja.").

106. Rawls szerint a döntések nyilvános indoklásának kötelessége erkölcsi, nem pedig jogi kötelesség; ez az állampolgári kötelesség, amely az állampolgárokra és a választott képviselőkre éppúgy vonatkozik, mint a bírákra. *Lásd id.* at (235 összehasonlítva az állampolgárok, a törvényhozók és a bírák nyilvános érvelésének különböző módjait).

107. *Lásd id.* 215-16. o. (azzal érvelve, hogy a közérdek a polgárookra vonatkozik "a hivatalos fórumokon, így a törvényhozókra, amikor a parlamentben felszólalnak, és a végrehajtó hatalomra a nyilvános aktusaiban és nyilatkozataiban").

108. JOHN RAWLS, A NÉPEK JOGA (1332000).

109. *Lásd id.* at (134 megjegyezve, hogy "a közérdek gondolata szigorúbban vonatkozik a bírákra, mint másokra, de a közérdeki indoklás követelményei mindig ugyanazok").

a kormányzatnak, amely láthatóan ennek az oknak és csakis ennek az oknak a teremtménye."¹¹⁰ Rawls tisztelete a Bíróság nyilvános észérvek használata iránt nagyrészt abból a gyakorlatból ered, hogy a Bíróság teljes mértékben indokolt véleményeket ad ki.¹¹¹ Az írásos, közzétett vélemények kiadása, beleértve az egyetértéseket és a különvéleményeket is, Rawls számára nagyon is összeegyeztethetőnek tűnik a liberális társadalomban az észérvek adásának demokratikus funkciójával.¹¹² Ronald Dworkin hasonló módon a bírakat mint mintaértékű érvelőket ismeri el.¹¹³

2. Dworkin koncepciója az alkotmányos demokráciáról

Dworkin a demokrácia "alkotmányos felfogását" védi, amely a demokrácia deliberatív felfogásához hasonló.¹¹⁴ Mivel az emberek nem értenek egyet az igazságossággal kapcsolatban, szükségük van az általa elveknek nevezett elvekre.

110. Lásd RAWLS, *Supra* note 5, 235. o. (azzal érvelve, hogy a bíróság feladata "a közérdek megfelelő és folyamatos érvényesítése azáltal, hogy intézményes példaként szolgál").

111. Rawls e kijelentésében részben Bruce Ackerman munkájára támaszkodik. Ackerman a bírósági felülvizsgálatot a demokráciaelmélettel békíti össze azzal az érveléssel, hogy a Legfelsőbb Bíróság a múltban elért "a nép" többsége nevében gyakorolja az ellenőrzést a képviselők által a normális politika időszakaiban hozott törvényekkel szemben. Lásd általában Bruce Ackerman, *Constitutional Politics/Constitutional Law*, 99 YALE L.J. 453 (1989) (a demokrácia és a képviselőlet összeegyeztetése a bírósági döntésekkel).

112. Lásd Samuel Freeman, *Political Liberalism and the Possibility of a Just Democratic Constitution*, 69 CHI.-KENT L. REV. 619, 659 (1994) (kitérve Rawlsnak a bíróságokról a társadalomban vallott nézeteire).

113. Lásd Conrado Hübner Mendes, *Political Deliberation and Constitutional Review*, in LAW, LIBERTY, AND THE RULE OF LAW (121, Imer128 B. Flores & Kenneth E. Himma szerk., 2013) ("Rawls és Dworkin a bíróságok deliberatív képességét puszta újrafogalmazóként fogta fel.").

114. Lásd RONALD DWORKIN, A SZABADSÁG TÖRVÉNYE: (1996) (leírja a "demokrácia alkotmányos felfogásáról" alkotott elképzelését, és azt, hogy az hogyan utasítja el a többségi eszméket). A demokrácia deliberatív felfogásának meghatározásához lásd Joshua Cohen, *Procedure and Substance in Deliberative Democracy*, in DELIBERATIVE DEMOCRACY: ESSAYS ON REASON AND POLITICS 407, 412-13 (James Bohman & William Rehg szerk., 1997) (a deliberatív felfogás szerint "az egyenlők közötti szabad nyilvános érvelés gyakorlását igazolni", amelyben a résztvevők érveiket "olyan megfontolásokra alapozzák, amelyeket másoknak is van okuk elfogadni" (kiemelés a szövegben); lásd még AMY GUTTMANN & DENNIS THOMPSON, WHY DELIBERATIVE DEMOCRACY? 3 (2009) ("Egy demokráciában a vezetőknek ezért meg kell indokolniuk döntéseiket, és válaszolniuk kell a polgárok által válaszul adott indokokra. Deliberatív A demokrácia[...] ...első fontos jellemzője tehát az, hogy érveket ad követelmény.")).

a méltányosság.¹¹⁵ A döntések meghozatalára tisztességes módszereket kell alkalmazni, amikor az emberek eltérnek abban, hogy milyen döntéseket kellene hozni.¹¹⁶ Dworkin a bíróságokat a modern politikai társadalmak központi intézményeiként azonosítja.¹¹⁷ Miközben sajnálja a kortárs politika érvelés nélküli jellegét,¹¹⁸ dicséri a bíróságok, különösen a legfelsőbb bíróságok nyilvános érvelésének minőségét.¹¹⁹ Dworkin emellett érvel, hogy a nyilvános vita értékét növeli az alkotmánybíráskodás:

A nyilvános viták minősége gyakran javul, mivel a vita kezdettől fogva a politikai erkölcs kérdéseire összpontosít. . . . Amikor egy alkotmányos kérdéstről a Legfelsőbb Bíróság döntést hoz, és az elég fontos ahhoz, hogy várhatóan a jövőbeni döntésekkel továbbfejlesztik, kibővítik, szűkítik vagy akár meg is fordítják, tartós nemzeti vita kezdődik, újságokban és más médiumokban, jogi iskolákban és tantermekben, nyilvános gyűléseken és vacsoraasztalok körül. Ez a vita jobban megfelel a köztársasági kormányzás koncepciójának, mivel az elvi kérdésekre helyezi a hangsúlyt, mint szinte bármi más, amit a jogalkotási folyamat önmagában elő tudna állítani.¹²⁰

Úgy véli, hogy a bírák által bizonyos nagy elvi kérdésekben hozott végső döntések rendszere valójában erősítheti politikánk részvételi jellegét.¹²¹ Dworkin felfogása a politikai legitimitásról, amelyet ő "integritásnak" nevez, bíróságközpontú.¹²² A legitimitást a bírói döntéshozatal mintájára értelmezi - egy politikai közösség normatív választásainak ugyanazt az állandóságot és koherenciát kell élvezniük, amit mi is remélnénk, hogy

115. Lásd DWORKIN, *Supra* note, 84,164-65. o. (a méltányosságot úgy írja le, hogy minden embernek lehetőséget biztosít, hogy megoszthassa nézeteit).

116. Lásd *id.* (a méltányosság és a megfelelő eljárás fontosságát tárgyalja a döntéshozatalban a megfelelő eredmények biztosítása érdekében).

117. Lásd *id.* at (2megjegyezve a bíróságok fontosságát a társadalom alakításában).

118. Lásd *pl.* „RONALD DWORKIN, IS DEMOCRACY POSSIBLE HERE? PRINCIPLES FOR A NEW POLITICAL DEBATE 17 (2008) (azzal érvelve, hogy a hétköznapi politika megdöbbentő állapotban van, mivel az amerikaiak már nem tudják, hogyan lehet civilizáltan, de tisztelettudóan vitatkozni).

119. Lásd *id.* at (az Alkotmányt, valamint a bíróságokat 156dicsérve, hogy lehetőséget biztosítanak a nyilvános vitára).

120. DWORKIN, *Supra* note at114, 345.

121. Lásd DWORKIN, *Supra* 84. lábjegyzet, 7-15. o. (megjegyezve, hogy bírósági rendszereink hogyan fokozhatják a politikában való részvételt).

122. Lásd *id.* 151-224. o. (az integritás tárgyalása).

egy személy hasonló döntéseiben.¹²³ A normatív állítás az, hogy a társadalom egészének az igazságossággal kapcsolatos aggodalmának ugyanolyan koherensnek kell lennie, mint amilyen az igazságosság bármely egyéni elmélete lehet.¹²⁴ A dworkiniánus bírácoknak meg kell indokolniuk döntéseiket, és indoklásukat a korábbi döntések korlátozzák és inspirálják.¹²⁵

Amint azt Rawls és Dworkin elméletei illusztrálják, a bíróságokat gyakran mutatják be modellértékű érvelőként a bírósági érvelés által állítólagosan elért többszörös értékek miatt.¹²⁶ A következő alfejezetben ezeket az értékeket mutatom be részletesebben.¹²⁷

B. A bírói indokolás okai

A liberális-demokratikus teoretikusok számos olyan előnyt különböztetnek meg, amelyet elméletileg a bírói indokolással lehet elérni.¹²⁸ Ezeket az előnyöket úgy foglalom össze, hogy a három központi értékre összpontosítok, amelyeket a bírósági érvelés elősegít: a részvételre, az elszámoltathatóságra és a pontosságra. Az indoklási kötelezettség előírásának lényege egyrészt az, hogy biztosítsa a peres felek részvételét a bírósági eljárásban, másrészt pedig az, hogy féken tartsa a bírói testületet és pontos döntéseket biztosítson.

1. Részvételi okok

Az eljárási igazságosság teoretikusai szerint az indokolás megkövetelése megkönnyíti a részvételt.¹²⁹ A legfontosabb liberális-demokratikus

123. *Lásd id.* 193-94. o. (a közösségi koherencia és az egyéni gondolkodás közötti kapcsolatot tárgyalva).

124. *Lásd id.* 196-98. o. (az egyéni igazságossági elméletekre vonatkozó állítások fontosságának leírása).

125. *Lásd id.* at (380 megállapítva néhány olyan módot, amelyekkel a bírácokat korlátozzák a döntéshozatalban).

126. *Lásd Mendes, Supra* note at 113, (128"Rawls és Dworkin a bíróságok deliberatív képességét pusztán mint érvelő döntéshozók fogalmazták meg.").

127. *Lásd az alábbi* II.B.2. pontot (a bírói indoklás okainak tárgyalása).

128. *Lásd pl. Cohen, Supra* note. 12, 1114. o. (az indoklás néhány előnyét tárgyalva).

129. *Lásd pl. Melvin Aron Eisenberg, Participation, Responsiveness, and the Consultative Process: An Essay for Lon Fuller*, 92 HARV. L. REV. 410, 412 (1978) (megjegyezve, hogy az a norma, miszerint "a bírónak a döntését egy

az a gondolat, hogy a polgároknak joguk van ahhoz, hogy egyenlő méltósággal és tisztelettel bánjanak velük.¹³⁰ E nézet szerint a bírói érvelés alapvető fontosságú a demokratikus rendszerben, mivel a szabad és egyenlő polgárokat nem csupán a szabályalkalmazás és a szabályalkotás tárgyaként kell kezelni, hanem autonóm szereplőként is, akik részt vesznek saját társadalmuk jogának megalkotásában, akár peres úton, akár a politikai folyamatban részt vevő képviselők révén.¹³¹ Az ésszerűtlen bírói hatalomnak alávetett személyt a törvény vagy a politikai hatalom pusztán tárgyaként kell kezelni, nem pedig önálló racionális képességekkel rendelkező alanyként.¹³² Más szóval, az észérvekkel való rendelkezés a feleket és a közvéleményt racionális erkölcsi ágensként kezeli, akiknek joguk van a bírói döntések értékelésére és olykor a bírói döntésekben való részvételre.

Az egyenlő tisztelet nem csak azt jelenti, hogy mindenkinek joga van a bíróságon való részvételhez, hanem azt is, hogy a bírácoknak - legalábbis a polgári perekben - arra kell törekedniük, hogy szerepüket a felek érveire való válaszadásra korlátozzák.¹³³ Lon Fuller híres meghatározása szerint a bírászkodás lényege a részvétel.¹³⁴ Úgy érvelt, hogy "az ítélezés megkülönböztető jellemzője abban rejlik, hogy az érintett fél számára a döntéshozatalban való részvétel egy sajátos formáját biztosítja, mégpedig azt, hogy bizonyítékokat és indokolt érveket nyújtson be a számára kedvező döntés érdekében".¹³⁵ Az indokolással ellátott érvek központi szerepe az ítélezési eljárásban megköveteli, hogy az ezen érvekre válaszul hozott határozatoknak szintén "meg kell felelniük a

olyan módon, amely érdemi választ ad a felek mondanivalójára ... segít[e] a vesztesnek meggyőződni arról, hogy a döntés nem önkényes", és "biztosítékot ad[hat] arra, hogy a bíró valóban figyelembe vette" a "felek mondanivalóját").

130. *Lásd id. at* (417"[Az] egyéni méltóság fenntartása arra utal, hogy kívánatos egy olyan rendeleti eljárás, amelyben az érintettek a döntés meghozatala előtt kifejezik a döntéshozónak az üggyel kapcsolatos álláspontjukat.>").

131. *Lásd id. at* (431kifejtve, hogy az érvelés fontos a demokrácia szempontjából).

132. *Lásd id. at* 426. o. (az érvelés fontosságát tárgyalva a tiszteletteljes tekintély megalapozásában).

133. *Lásd általában* Lon L. Fuller, *Forms and Limits of Adjudication*, 92 HARV. L. REV. 353 (1978) (a bírác szerepéről az ítélezés során).

134. *Lásd id. at* (az ítélezésben való részvétel fontosságát 364tárgyalva).

135. *Id.; lásd még* Eisenberg, *Supra* note. 129, (411idézi Fuller érvelését az ítélezés megkülönböztető jellemzőjéről).

az értelem próbája."¹³⁶ A bírácoknak meg kell indokolniuk döntéseiket, hogy megmutassák, hogy reagálnak a felek bizonyítékaira és érveire.¹³⁷ Határozatának magyarázatával a bíró jelzi, hogy a felek által felhozott érveket milyen mértékben értette és fogadta el, illetve milyen mértékben képezte a határozat alapját.¹³⁸ Bár Fuller nem követelné meg, hogy a bírác minden bírói döntést indokoljanak meg,¹³⁹ megjegyzi, hogy "ilyen vélemények nélkül a feleknek hitelt kell adniuk arra, hogy a döntésben való részvételük valós volt".¹⁴⁰

Úgy tűnik, hogy az empirikus kutatások alátámasztják Fuller részvételi tézisét.¹⁴¹ A szociálpszichológiai tanulmányok szerint az az érzés, hogy a döntéshozó "kellő figyelmet" fordított a "válaszadó nézeteire és érveire", döntő fontosságú az egyének számára mind a döntés, mind a döntést hozó intézmény tekintélyének elfogadásában.¹⁴² A döntéshozatalban való közvetlen részvétel egy megfontoltabb folyamatot eredményez, amelyben a konszenzusos megállapodás valószínűbb.¹⁴³

2. Elszámoltathatósági okok

A bírói indokolás átláthatóságot és elszámoltathatóságot növelő mechanizmusként is működik.¹⁴⁴ A bírósági eljárás lényege

136. Fuller, *Supra* note, 133,387-88.

137. *Lásd* Eisenberg, *Supra* 129. lábjegyzet, 412. o. ("A határozatnak erősen reagálnia kell a felek bizonyítékaira és érveire abban az értelemben, hogy azokból kell kiindulnia és azokkal összhangban kell lennie.").

138. *Lásd id.* (a bírác döntéseik magyarázatának fontosságáról).

139. *Lásd* Fuller, *Supra* note 133, 387. o. ("Az ítékezés integritása megköveteli-e, hogy a meghozott döntést meg kell indokolni? A válasz szerintem az, hogy nem feltétlenül.").

140. *Id.* 388.

141. *Lásd* E. ALLAN LIND & TOM R. TYLER, THE SOCIAL PSYCHOLOGY OF PROCEDURAL JUSTICE 69 (1988) (a döntéshozatali folyamatokban való részvétellel foglalkozó tanulmányok tárgyalása).

142. *Lásd id.* 80-81., 104-06. o. (rámutatva, hogy az eljárásokat igazságosabbnak tekintik, ha a döntés által érintettek számára biztosítanak folyamatirányítást vagy beleszólást).

143. *Lásd id.* at (8) [A]zokat nagyobb valószínűséggel fogadják el, ha a döntés meghozatalára használt eljárás lehetővé teszi az érintettek részvételét.").

144. Ezt az értéket gyakran maguk a bírác is támogatják. *Lásd* Richard S. Arnold, *Nem közzétett vélemények*: J. APP. PRAC. & PROCESS 219, 226 (1999) (felteszi a költői kérdést: "[m]inden esetben, amikor egy kormánytisztviselő, bíró vagy sem, indoklás nélkül ellentétesen cselekszik az előző napon hozott döntéssel szemben, és

az elszámoltathatóság a felelősségre vonhatóság - a döntésekkel és cselekvésekkel kapcsolatos kérdésekre való válaszadási kötelezettség.¹⁴⁵ Mivel az életfogytiglani bírákat nem vonják felelősségre a szavazóurnák előtt,¹⁴⁶ elszámoltathatóságuk az általuk adott indoklásból fakad.

Az indokolás biztosítja az alapvető ellenőrzést, mivel az információ egyirányú továbbítását jelenti az alsóbb fokú bíróságok bírától a fellebbviteli bírákhoz, valamint általában a nyilvánossághoz.¹⁴⁷ Ebből a szempontból az indokolás megadása a bírói mérlegelési jogkör korlátozását jelenti azáltal, hogy biztosítja, hogy az írásbeli határozatok vagy legalább az eljárás valamilyen dokumentációja a felsőbb bíróságok számára is olvasható és felülvizsgálható legyen.¹⁴⁸ Más szóval, a bírói indokolás a hatékony bírósági felülvizsgálat szükségességétől függ.¹⁴⁹ Az indokolás elsősorban arról szól, hogy megkönnyítse az alsóbb fokú bíróságok felsőbb bíróságok általi ellenőrzését.¹⁵⁰ Ennek eredményeképpen az amerikai jogrendszer történelmileg úgy tekintett a bírói elszámoltathatóságra, mint ami elsősorban a teljes körűen indokolt, írásos bírói véleményből fakad, amelyet átfogó, írásos ügyvédi beadványok tájékoztatnak.¹⁵¹

talán csak egy véleményváltozás miatt, akkor a gyakorolt hatalom jogszerűen nevezhető-e "bírói jogkörnek"?).

145. *Lásd általában* Rebecca Love Kourlis & Jordan M. Singer, *A Performance Evaluation Program for the Federal Judiciary*, DENV86. U. L. REV. 7 (2008) (értékelési javaslatok a bírói kar elszámoltathatóságának és felelősségre vonhatóságának biztosítására).

146. *Lásd: Federal Judges and How They Get Appointed*, FEDERAL JUDICIAL CENTER, <http://www.fjc.gov/federal/courts.nsf/autoframe!openform&nav=menu1&page=/federal/courts.nsf/page/183> (utolsó látogatás 2015. január 18.) (a bírák élethosszig tartó megbízásának leírása) (a Washington and Lee Law Review-ban található).

147. Az indokolás elősegíti az alsóbb és középfokú bíróságok elszámoltathatóságát a felsőbb bíróságok felé, mivel lehetővé teszi a felülvizsgáló bíróságok számára, hogy értékeljék döntéseiket. Az indoklással történő indokolás a nyilvánosság - beleértve az Egyesült Államok Legfelsőbb Bíróságának - felé való elszámoltathatóságot is elősegíti, a nyilvános vitától kezdve a jogalkotásig számos módon. Az elégedetlen polgárok választhatnak törvényhozókat, akik törvények vagy alkotmánymódosítások révén felülbírálhatják az általuk nem kedvelt bírói döntéseket.

148. *Lásd* Cohen, *Supra* note at12, (1143"Az indoklás hatékony eszköz a bírói hierarchián belüli felügyelethez.").

149. Az indoklással ellátott ítélet lehetővé teszi bármely fellebbviteli bíróság számára, hogy felülvizsgálja a határozatot, és eldöntse, hogy az tartalmaz-e megdönthető hibát.

150. *Lásd id.* (a precedenst az indokolás elsődleges szerepeként említve).

151. *Lásd* Suzanne Ehrenberg, *Embracing the Writing-Centered Legal Process*, IOWA89 L. REV. 1159, 1163-64 (2004) (megkülönböztetve a bírói elszámoltathatóság angol felfogását, amely attól függ, hogy a bíró látja és hallja, amint egy ügyben szóban döntést hoz, és a bírói elszámoltathatóság kifejezetten amerikai változatát, amely a bírói vélemény elolvasásának képességén nyugszik).

Az észérvek megadása tehát a bírói önkorlátozás doktrínája. A common law jogrendszerek precedensek, azaz olyan bírói döntések révén fejlődnek, amelyek a bíróságokra nézve a jövőbeni ügyekben kötelezőek lehetnek vagy nem.¹⁵² A stare decisis doktrínája szerint a bíróságok kötelesek lehetnek követni egy adott precedenst.¹⁵³ Ez a két elv egyszerre szolgál elszámoltathatósági és jogalkotói funkciót.¹⁵⁴ A precedens egy sajátos bírói elszámoltathatósági mechanizmus, amely ösztönzi a következetességet, igazolja a peres felek és a társadalom állandó elvárásait, és előmozdítja a jogállamiságot.¹⁵⁵ Az indokolás-adás gyakorlata idővel korlátozza a rendelkezésre álló mérlegelési jogköröket azáltal, hogy arra ösztönzi a bírákat, hogy a hasonló helyzetű ügyeket hasonlóan, a különböző helyzetű ügyeket pedig eltérően kezeljék.¹⁵⁶ A nyilvánosan felajánlott indoklás olyan ügyekre is vonatkozhat, amelyekkel a bíróság egy adott döntés indoklása során nem rendelkezik.¹⁵⁷ A stare decisis azt diktálja, hogy a bírácoknak alkalmazniuk kell a szabályokat

a bíró döntésének alapját magyarázza).

152. *Lásd* William D. Bader & David R. Cleveland, *Precedent and Justice*, 49 DUQ. L. REV. 35, 36 (2011) (a precedensről és annak a common law jogrendszerben betöltött szerepéről).

153. *Lásd* Henry P. Monaghan, *Taking Supreme Court Opinions Seriously*, 39 MD. L. REV. 1,3 (1979) (megvizsgálva azt a tézist, amely szerint az amerikai Legfelsőbb Bíróság véleményeinek stare decisis hatása magára a Bíróságra vonatkozik).

154. A Federalist No. Hamilton úgy érvelt, hogy "[a] bíróságok önkényes mérlegelésének elkerülése érdekében elengedhetetlen, hogy szigorú szabályok és precedensek kössék őket, amelyek arra szolgálnak, hogy meghatározzák és rámutassanak kötelességükre minden egyes eléjük kerülő ügyben". THE FEDERALIST NO. at (78,471) Alexander Hamilton) (Clinton Rossiter szerk., 1961).

155. *Lásd általában* A. Lindquist & Frank C. Cross, Univ. of Tex. Sch. of Law, *Stability, Predictability and the Rule of Law: Stare Decisis As Reciprocity Norm* (201026, március) (a precedens szerepének és fontosságának magyarázata a társadalomban).

156. *Lásd* Sarah M.R. Cravens, *Judging Discretion: Contexts for Understanding the Role of Judgment*, 64 U. MIAMI L. REV. 947, 949-54 (2010) (a mérlegelésről és annak az észérvekkel való kapcsolatáról).

157. Érdemes megjegyezni, hogy ez az alkalmazás nem volt mindig így. Régebben a common law bírákat nem kötötte a korábbi ügyekben adott indoklás, hanem csak az általuk elért eredmény. *Lásd pl.*, Arthur L. Goodhart, *Determining the Ratio Decidendi of a Case*, 40 YALE L.J. 161, 162 (1930) ("Az indoklás, amelyet a bíró a döntéséhez ad, soha nem a precedens kötelező része."). Ma már általánosan elismert, hogy a bírói vélemények, különösen a Legfelsőbb Bíróság, és kisebb mértékben a fellebbviteli bíróságok véleményei a jog megállapításának eszközeként szolgálnak. *Lásd* KARL L. LLEWELLYN, THE COMMON LAW TRADITION: DECIDING APPEALS (261960) (a bírósági vélemények és indoklásuk jogalkalmazási módjainak ismertetése); Schauer, *supra* note at 61, (a konkrétum és az általánosság közötti különbségek és a precedensre gyakorolt hatásuk 640tárgyalása); James Boyd White, *What's an Opinion For?*, U62.

és a korábbi ügyekben lefektetett elveket az előtte fekvő ügyre.¹⁵⁸ Álláspontjuk indoklásakor a bírák általában kijelentik, hogy az érdemi megállapítás összhangban van-e a meglévő precedenssel, vagy pedig szakítanak a precedenssel.¹⁵⁹ Frederick Schauer így rámutat, hogy az indokolás *prima facie* kötelezettséget teremt arra, hogy a jövőbeni ügyeket hasonlóan döntsék el.¹⁶⁰ Ezek csak azért *prima facie* kötelezettségvállalások, mert bizonyos esetekben a bírák eltérhetnek a precedensektől és új jogot alkothatnak.¹⁶¹ A bírói indokolás kettős szerepet játszik: egyszerre működik a precedensteremtés eszközeként és a precedensek követésére vonatkozó kötelezettség végrehajtási mechanizmusaként.¹⁶²

CHI. L. REV. 1363,1366 (1995) (azzal érvelve, hogy az indokolás szükséges ahhoz, hogy a jövőbeni bíróságok a múltbeli döntésekre irányadónak hivatkozhaszanak). A bírói vélemények egymással versengő értelmezésének elemzéséhez lásd általában Thomas W. Merrill, *Judicial Opinions As Binding Law and As Explanations for Judgments*, 15 CARDOZO L. REV. 43 (1993) (a végrehajtó hatalomnak a bírósági határozatok értelmezésében betöltött szerepéről).

158. Lásd Caleb Nelson, *Stare Decisis and Demonstrably Erroneous Precedents*, 87 VA. L. REV. 1, 8 (2001) (azzal érvelve, hogy a *stare decisis*-t azért fejlesztették ki, hogy korlátozza azt a mérlegelési jogkört, "amelyet a jogi határozatlanság egyébként a bírácoknak adna").

159. Lásd Glenn A. Phelps & John B. Gates, *The Myth of Jurisprudence: Interpretive Theory Interpretive Theory in the Constitutional Opinions of Justices Rehnquist and Brennan*, 31 SANTA CLARA L. REV. 567, 590 (1991) (a bíróságok precedensek használatának néhány módját tárgyalja). Lásd általában Jack Knight & Lee Epstein, *The Norm of Stare Decisis*, 40 AM. J. POL. SCI. 1018 (1996) (bemutatva, hogy a Legfelsőbb Bíróság precedensből származó érvei messze felülmúlják az összes többi érveléstípust az ügyvédek írásos beadványaiban, a Bíróság írásos véleményeiben és a bírák érvelésében a konferencia megbeszéléseken).

160. Lásd Schauer, *Supra* note 61, 649. o. ("[Az indokolás megadása] *prima facie* elkötelezettséget teremt az indokoló részéről, hogy a későbbi ügyeket az indoklással összhangban döntse el.").

161. Lásd *id.* 645. o. (a bíróságok néhány olyan módját tárgyalva, amelyekkel eltérhetnek a precedenstől).

162. Paul Brand angol jogtörténész feltételezi, hogy az előzménytan megelőzte az indoklás gyakorlatát, és azt sugallja, hogy az előbbi gyorsan szükségessé tette az utóbbit, mivel mind a bírák, mind az ügyvédek nem hagyatkozhattak pusztán a korábbi döntések és érvek emlékezetére, ezért ítéleteikben vagy beadványaikban konkrét esetekre kezdtek el precedensként hivatkozni. Lásd általában Paul Brand, *Reasoned Judgments in the English Medieval Common Law to 1270/1307*, in *RATIO DECIDENDI: GUIDING PRINCIPLES OF JUDICIAL DECISIONS*, *supra* note. 15, 55. o. (a precedens szerepének tárgyalása az angol bíróságokon). Ezzel szemben Emlin McClain bíró a fordított ok-okozati összefüggés mellett érvel. Szerinte a precedensdoktrína annak a bírói gyakorlatnak az "elkerülhetetlen következménye" volt, hogy a bírák bejelentették ítéletük indoklását. Lásd: Hon. Emlin McClain, *The Evolution of the Judicial Opinion*, AM36. L. REV. 801,811 (1902) (a bírósági ítélezési gyakorlat eredményét tárgyalva).

A bírói indokolásnak vannak ismeretelméleti indokai is. A bírói elszámoltathatóság egyik szempontja az átláthatóságra vonatkozik, amely szükséges ahhoz, hogy a nyilvánosság megismerje a jogot, és hogy a felülvizsgálati bíróságok ellenőrizhessék, hogy a bírák megfelelően teljesítik-e kötelezettségeiket.¹⁶³ Az ítélezés átláthatósága egyéni jogként¹⁶⁴ gondolható el, nem csupán a bírói hierarchia jellemzőjeként, és nem csak úgy, mint az alacsonyabb szintű bíróságok azon igénye, hogy a magasabb szintű bíróságok számára felülvizsgálható nyilvántartást készítsenek.¹⁶⁵ Ebből a szempontból a bírói indokok nem csak a peres feleknek és a felülvizsgáló bíróságnak szólnak, hanem potenciálisan az egész polgárságnak.¹⁶⁶

A bírák magyarázatainak legalább háromféle célközönségét lehet azonosítani, a belső és a külső célközönség között:

1. A bírák belső közönsége, azaz a felek és a jogtanácsosaik számára az átlátható indokok sokkal könnyebben leszűkítik azokat a kérdéseket, amelyekkel foglalkozniuk kell, ha úgy döntenek, hogy fellebbeznek a határozat ellen.
2. A bírák intézményi közönsége, azaz a bíróságon vagy más bíróságokon dolgozó kollégák, a helyi ügyvédi kamara tagjai vagy más jogi szakemberek, valamint más kormányzati ágak számára iránymutatás és koordináció céljából indoklásra van szükség. Ha a jogi szereplők nem tudnak arról, hogy egy adott bíró vagy bíróság egy adott határozatot hozott, vagy ha nem tudják azonosítani az annak alapjául szolgáló indokokat, akkor aligha tudnak a határozat alapján tájékozódni, vagy azt figyelembe venni a koordinációs problémák megoldása során.

precedensek).

163. *Lásd pl. Jerry L. Mashaw, Reasoned Administration: The European Union, the United States, and the Project of Democratic Governance*, GEO76. WASH. L. REV. 99,103 (2007) (az átláthatóságot a döntéshozók elszámoltathatóságának eszközeként használja).

164. *Lásd id. at* (a közigazgatási joggal összefüggésben amellyel 105-érvelve, hogy az indokolással kapcsolatos érvelést független emberi jogként kellene megfogalmazni).

165. *Lásd id.* (a nyilvántartás létrehozásának szükségességén túlmenően más funkciókat is biztosít az indokoláshoz).

166. E különböző közönségekről és a bírák döntéseire gyakorolt hatásokról lásd általában LAWRENCE BAUM, JUDGES AND THEIR AUDIENCES: A PERSPECTIVE ON JUDICIAL BEHAVIOR (2006) (számos közönség potenciális és tényleges hatásának elemzése, beleértve a nyilvánosságot, más kormányzati ágakat, bírósági kollégákat, a jogi szakmát és a bírák társadalmi társait).

3. A bírák külső közönsége, azaz a nagyközönség számára az átlátható indoklás kulcsfontosságú mind az iránymutatás, mind a vitatás szempontjából. Az olyan szabályok, amelyekről a polgárok keveset tudnak, vagy amelyeket nem értenek, valószínűleg nem nyújtanak számukra értelmes iránymutatást. Hasonlóképpen, a polgárok nem biztos, hogy képesek hatékonyan megtámadni egy bírói döntést, ha nem látják a döntés mögöttes indoklását.

Összefoglalva, a bírói indokok léte és hozzáférhetősége biztosítja, hogy a közönség széles köre értékelhesse, megvitathassa, követhesse vagy bírálhassa a bírói döntéseket.¹⁶⁷

3. Pontosság Okok

Végül, az észérvek megadása az önfegyelem egy olyan formáját követeli meg, amelyről úgy gondolják, hogy javítja maguknak a döntéseknek a minőségét.¹⁶⁸ Ezt a folyamatot gyakran a "nem írja meg" jelenségként írják le.¹⁶⁹ Amikor a bíró megpróbálja megindokolni a döntését, a bíró

167. Lásd általában *id.* (a bírói hallgatóságra gyakorolt hatásáról).

168. Lásd Rt Hon. Lord Justice Bingham, *Reasons and Reasons for Reasons: Különbségek a bírósági ítélet és a választottbírói ítélet között*, 4 ARB. INT'L141,143 (1988) ("Remélem, nem én vagyok az egyetlen, aki leült már ítéletet írni, miután azt a nézetet alakította ki, hogy A-nak kell nyernie, csak azért, hogy a szövegezés során rájöjjön, hogy ennek a következtetésnek nincs fenntartható alapja, és hogy bármilyen racionális elemzés alapján B-nek kell győznie."); lásd még Matthew C. Stephenson, *A Costly Signaling Theory of "Hard Look"* *Judicial Review*, 58 ADMIN. L. REV. 753, 761 (2006) ("A hard look felülvizsgálat védelmezői, beleértve az azt alkalmazó bíróságokat is, azzal érvelnek, hogy ez biztosítja, hogy az állítólag szakértő ügynökség valóban a releváns információk átgondolt elemzésére alapozza döntését."); Chad M. Oldfather, *Writing, Cognition, and the Nature of the Judicial Function*, GEO96. L.J. 1283, 1287 (2008) (az írásbeli bírói vélemények állítólagos előnyeinek megvitatása).

169. E jelenség leírását lásd Kathleen Waits, *Values, Intuitions, and Opinion Writing: The Judicial Process and State Court Jurisdiction*, U1983. ILL. L. REV. 917,931 (1983) ("[J]udges may frequently discover that the original opinion they eredetileg were originally on the brain of thought 'won't write' The discipline of a written opinion, when combined with the goal of semleges elvek és a *stare decisis* doktrínája a bírói önkény fontos kontrolljaként is működik."); Richard A. Posner, *Judges' Writing Styles (And Do They Matter?)*, U62. CHI. L. REV. 1421, 1447-48 (1995)

Az érvelés, amely "fejben" hangzatosnak tűnt, lejegyezve félkésznek tűnhet, különösen mivel az érvelés írott formája bizonyos fokú kritikái távolságtartásra ösztönzi az író, aki a

felfedezi, hogy nem talál megfelelő jogi indoklást, ami arra készíti, hogy felülvizsgálja eredeti döntését, és pontosabb meghatározást tegyen.¹⁷⁰ Az elmélet általánosítható az indoklás nem írásbeli formáira: a bírák arra kényszerítése, hogy döntéseiket tények és jogi érvek alapján támasszák alá, növeli a bírói döntéshozatal pontosságát.¹⁷¹ Biztosítja, hogy a bírói döntések ne önkényesen, illetve ne spekulációkon, gyanúkon vagy irreleváns információkon alapulva szülessenek.¹⁷² Az indoklás, úgy gondolják, biztosítja, hogy a döntést hozó bíróság minden releváns tényezőt figyelembe vett, kutatta az alkalmazandó jogot, és az ügyet a neki járó megfontolásnak vetette alá.¹⁷³ Maga az indoklászkeresés folyamata kreatív és kritikai funkciókat egyaránt ellát, amelyek jobb döntést eredményeznek, amely nemcsak alaposabb, hanem a tényekre jobban reagáló és a precedensekre jobban odafigyelő.¹⁷⁴ Növeli annak valószínűségét is, hogy a bírák a tényállás valós megállapításaira jutnak, és helyes következtetéseket vonnak le.

aki olvassa, amit írt, azon tűnődik, hogyan reagálna a közönség. Sok írónak megvan az a tapasztalata, hogy csak nagyjából tudja, mit fog írni, amíg el nem kezd írni. Valahogy összekapcsolódik a tudattalan és a toll között. Ez a kapcsolat elveszik annak a bírónak, aki nem ír.

Alvin B. Rubin, *Book Review*, 130 U. PA. L. REV. 220, 227 (1981) (FRANK M. COFFIN, *THE WAYS OF A JUDGE: REFLECTIONS FROM THE FEDERAL APPELLATE BENCH* (1980)) (megjegyezve, hogy időnként a bírák "úgy találják, hogy "nem írja meg" - a mi szakzsargonunk arra utal, hogy nem tudjuk elkészíteni a kívánt eredményt elérő véleményt elfogadható szakmai formában"); Charles M. Merrill, *Query: Judges Deliver More Justice If They Wrote More Opinions?*, JUDICATURE 64 435, 435 (1980) ("Maga a vélemények megírásának aktusa megerősíti a döntéshozatali folyamatot. Az artikuláció során téves felfogásokra vagy tévedésekre derülhet fény.").

170. Lásd Patricia M. Wald, *Az eredmények retorikája és a retorika eredményei: Judicial Writings*, 62 U. CHI. L. REV. 1371, 1375 (1995) ("Nem olyan szokatlan, hogy egy eredetileg tervezett indoklást vagy eredményt menet közben módosítanak, áthelyeznek vagy akár meg is cserélnek, mert "egyszerűen nem írodik").").

171. Lásd általában pl. Chris Guthrie et al., *Blinking on the Bench: How Judges Decide Cases*, 93 CORNELL L. REV. 1 (2007) (a bírói döntéshozatal pontossága és folyamata közötti kapcsolat elemzése).

172. Lásd pl. *id.* 31. o. (példát hozva a pontatlan bírói döntéshozatalra, amikor egy irreleváns egyezségi követelés befolyásolja).

173. Lásd pl. , *id.* at (41hangsúlyozva annak fontosságát, hogy a bíróság minden releváns tényezőt figyelembe vegyen).

174. Lásd pl. , Peter Friedman, *Mi az igazságügyi szerző?*, 62 MERCER L. REV. 519, 532 (2011) (a bírói vélemények és a kreativitás közötti kapcsolat megállapítása).

törvény.¹⁷⁵ A kognitív pszichológiai kutatásokból származó bizonyítékok azt mutatják, hogy a döntéshozók magyarázatának megkövetelése csökkentheti a kognitív elfogultság bizonyos formáit.¹⁷⁶

Ez a rész bemutatta, hogy számos demokratikus elmélet szerint a bírói indokolás modellként szolgál arra, hogy a döntéshozatalnak és a nyilvános indokolásnak a kormányzat minden szintjén mire kellene törekednie egy demokratikus társadalomban.¹⁷⁷ Amint azonban a következő részben rámutatok, az indokolás gyakorlata néha veszélyeztetheti a bírósági eljárás egyéb fontos értékeit. Más szóval a bírának is lehetnek okai arra, hogy ne indokoljanak.

175. *Lásd pl.*, Timothy P. O'Neill, *Law and "The Argumentative Theory"*, 90 OR. L. REV. 837, 840 (2012) (annak tárgyalása, hogy az érvelés hogyan vezethet helyes következtetéshez).

176. *Lásd* Chris Guthrie et al., *Supra* note. 171, 36-38. o. (azzal érvelve, hogy az írásbeli vélemény elkészítése vagy egyszerűen a döntés indoklásának közlése a döntés kihirdetése előtt megfontoltságot indukálhat és csökkentheti a kognitív torzításokat); Gregory Mitchell, *Why Law and Economics' Perfect Rationality Should Not Be Traded for Behavioral Law and Economics' Equal Incompetence*, 91 GEO. L.J. 134-3567, (2002) (megjegyezve, hogy a magyarázat megkövetelése csökkentheti a választás bizonyos keretezési hatásait); *lásd még* a III.B. rész *alatti* részt. Ugyanakkor egyre több pszichológiai szakirodalom kérdőjelezi meg, hogy a döntés előtti indoklásokon való gondolkodás valóban javítja-e a döntés minőségét, különösen intézményi környezetben. *Lásd általában* Philip E. Tetlock, *Social Functionalist Frameworks for Judgment and Choice: Intuitive Politicians, Theologians, and Prosecutors*, PSYCHOL. REV. 451 (2002) (bemutatja, hogy ha a döntéshozók arra számítanak, hogy egy ismeretlen nézeteket valló közönségnek kell elszámolniuk, akkor "megelőző önkritikát" gyakorolnak. Más szóval, szisztematikus érvelést folytatnak a bizonyítékokról; de ha a közönség nézetei ismertek, a döntéshozó nagyobb valószínűséggel mozdul el a közönség álláspontjának irányába); Robert J. MacCoun, *Psychological Constraints on Transparency in Legal and Government Decision Making*, 12 SWISS POL. SCI. REV. 112 (2006) (azzal érvelve, hogy az agyi gépezet összetettsége megnehezíti, hogy a szereplők akár tudatosan figyelemmel kísérik, akár kontrollálják döntési folyamatukat, és rámutatva, hogy az elszámoltathatóságnak perverz hatásai lehetnek).

177. *Lásd pl.* John Rawls, *The Idea of Public Reason*, in DELIBERATIVE DEMOCRACY 93, 10814- (James Bohman & William Rehg szerk., 1997.) (a Legfelsőbb Bíróságot a "nyilvános ész" azon típusának "példaképeként" jellemzi, amelynek a közéletet kellene irányítania); *lásd még* Oldfather, *supra* note. 168, at (1285felismerve "a bírói szerep régóta fennálló elképzeléseit, amelyekben az ésszerű elemzés a legitim bíraskodás központi jellemzője"); Louis Michael Seidman, *Ambivalence and Accountability*, 561 CAL. L. REV. 1571, (15741988) (elismerve, hogy a fellebbviteli bírák általában elszámoltathatók abban az értelemben, hogy döntéseiket megindokolják vagy indokolják).

III. Az indoklás mellőzésének okai

Az észérvek megadása csak az egyik értéke a bírósági eljárásnak, amely ellentétbe kerülhet más értékekkel. Intézményi, kognitív és hatékonysági károkat okozhat, ha a bíróktól rendszeresen megkövetelik az indoklást - és bizonyos típusú indoklásokat. A bírói gyakorlatban, amint azt a IV. rész is sugallja, valószínűleg a hatékonysági okok a leghangsúlyosabbak, de az intézményi és kognitív okok, bár finomabbak, szintén arra ösztönözhetik a bírákat, hogy gondosan mérlegeljék az indoklás előnyeit és hátrányait.

A. Intézményi okok

Az indoklás ellen szól az az intézményi indoklás, hogy ahelyett, hogy elősegítené a peres felek és a nyilvánosság elfogadását a bírósági döntésekkel szemben, éppen ellenkező eredményre vezethet, azaz a bírósági döntésekkel való egyet nem értés és a bírósági intézmény egésze iránti bizalmatlanság erősödéséhez.¹⁷⁸ Feszültség van tehát aközött a tény között, hogy egyrészt az indokolásnak elő kellene segítenie a részvételt, az elszámoltathatóságot és a pontosságot, másrészt pedig aközött, hogy a különböző személyek nagyobb valószínűséggel értenek egyet az eredményekben, mint az azokat igazoló indokokban.¹⁷⁹ Ebből a szempontból a bírák adott bírósági eredményre jutásának indokaira való rákérdezés inkább alááshatja, mint elősegítheti azt a felfogást, hogy a bíróságok részvételi és elszámoltathatósági alapon pontos döntéseket hoznak.

Cass Sunstein népszerűsítette ennek a problémának egy változatát a "hiányosan elméletileg kidolgozott megállapodások" jellemzése alatt.¹⁸⁰ Az elképzelés lényege, hogy ritka, hogy az egyén bármilyen döntést teljesen elméletbe foglaljon, vagyis elfogadjon egy nagyon elvont elméletet és egy sor olyan lépést is, amely az elméletet egy

178. Lásd Bob Dickerson, "Let's Impeach that Damn Judge!", 6-MAY NEV. LAW. 6 (1998) (néhány olyan módot tárgyalva, amelyekkel a véleményeket félreértelmezhetik és nézeteltéréshez vezethetnek).

179. Lásd *id.* 7. o. (e feszültség és az igazságszolgáltatás szerepének leírása).

180. Lásd általában Cass R. Sunstein, *Incompletely Theorized Agreements*, 108 HARV. L. REV. 1733 (1995) (a "hiányosan elméletileg kidolgozott megállapodások" gondolatát és annak következményeit tárgyalja).

különleges következtetés.¹⁸¹ Az emberek például egyetérthetnek abban, hogy amikor környezetvédelmi kérdéseket felvető ügyet tárgyalnak, a bíróságoknak a veszélyeztetett fajok védelmét célzó intézkedések mellett kell dönteniük, "miközben meglehetősen eltérő elméleteik vannak arról, hogy miért van ez így. Egyesek a fajokkal vagy a természettel mint olyannal szembeni kötelezettségeket hangsúlyozzák; mások a veszélyeztetett fajoknak az ökológiai stabilitás megteremtésében játszott szerepére mutatnak rá; megint mások arra a lehetőségre, hogy a homályos fajok gyógyszereket biztosítanak az emberek számára. "¹⁸² Az érvelés szerint a bírák indoklási kötelezettségének előírása több lehetőséget teremt a vitára és a nézeteltérésre, mivel felszínre hozza ezeket a mély társadalmi megosztottságokat.¹⁸³ Röviden, az indokolás megnövelheti azon kérdések számát, amelyekkel kapcsolatban nem lehet egyetérteni.

Ráadásul, ha több döntéshozó is érintett, gyakran nem értenek egyet egymás között a döntést igazoló megfelelő indokokkal kapcsolatban.¹⁸⁴ A probléma különösen a többtagú bírói testületeknél jelentkezik.¹⁸⁵ Ezekben az esetekben, bár átláthatósági okokból érdemes minden egyes bírót arra ösztönözni, hogy indokolja meg a döntését, intézményi okok is szólnak az indoklás korlátozásáért. Az indokolás korlátozása erősítheti a bíróság legitimitását (azáltal, hogy egyértelműbb jogi normát hoz létre), és növelheti a bírói hatékonyságot (azáltal, hogy elkerülhető a terjedelmes többségi vagy különvélemények folyamatos megírásával járó jelentős munka).¹⁸⁶ Ez a korlátozás megvalósítható például a konszenzus normája révén, amely megköveteli, hogy a teljes többtagú testületnek meg kell állapodnia a határozat indokolásának közös halmazában.

181. *Lásd id. at* (a "hiányos elméletű megállapodások" elméletének 1739összefoglalása).

182. *Id.* 1736.

183. *Lásd általában pl.* Martha I. Morgan, *The Constitutional Right to Know Why*, HARV17. C.R.-C.L. L. REV. 297 (1982) (néhány olyan módot tárgyalva, ahogyan a bírák indokolásának megkövetelése társadalmi vitákhoz vezet).

184. *Lásd Ahmed E. Taha, How Panels Affect Judges: Evidence from United States District Courts*, 39 U. RICH. L. REV. 1235, 1252-53 (2005) (bemutatja, hogy amikor a bírák testületekben ülnek, döntéseiket a testület többi tagja befolyásolja).

185. *Lásd id. at* (a többtagú panelek hatásainak 1258megvitatása).

186. *Lásd általában J. Harvie Wilkinson III, The Role of Reason in the Rule of Law*, 56 U. CHI. L. REV. 779 (1989) (a bírói észérvekre vonatkozó korlátozások értékének megvitatása).

Az Egyesült Államok Legfelsőbb Bírósága véleményezési gyakorlatának története jól szemlélteti ezeket az egymással versengő érveket az indoklásra vonatkozó korlátozások bevezetése mellett és ellen.¹⁸⁷ A Marshall-bíróság híres arról, hogy bevezette az egyhangú indokolás normáját, megszüntetve ezzel a seriatim vélemények angol gyakorlatát.¹⁸⁸ Marshall főbíró véleménye szerint a Legfelsőbb Bíróság véleményét egy bírónak kellett megfogalmaznia, aki "a Bíróság nevében" beszélt.¹⁸⁹ A konszenzusra vonatkozó norma hagyományos magyarázata intézményi okokra utal.¹⁹⁰ Marshall óvakodott attól a káros következményektől, hogy a bírák nyilvánosan hangot adjanak a Bíróság legitimitásával és hatalmával kapcsolatos nézeteltéréseiknek a többi hatalmi ághoz képest.¹⁹¹ Ezzel szemben a Stone Courtot gyakran úgy írják le, hogy a Bíróságon individualistább indoklási gyakorlatot alakított ki, ami a konszenzus normájának megszűnéséhez vezetett.¹⁹² Az ebből következő, a különálló bírósági döntések gyakoriságának növekedése

187. *Lásd általában* Kevin M. Stack, *The Practice of Dissent in the Supreme Court*, YALE105 L.J. (22351006) (az érvelés szerepéről, különösen a különvéleményekben, a Legfelsőbb Bíróságon).

188. *Lásd* PERCIVAL E. JACKSON, *DISSSENT IN THE SUPREME COURT* 22 (1969) Minden bíróságnak szükségszerűen úgy kell eljárnia, hogy a bíróság véleményét, amelyet a bíróság véleményeként kell közölnie, előzetesen az összes bíró elé terjesztik; és ha a bírák bármelyik részét az érvelést nem fogadják el, akkor azt úgy kell módosítani, hogy mindenki jóváhagyja, mielőtt mindenki véleményeként elhangozhatna.

(idézi ALBERT J. BEVERIDGE, *THE LIFE OF JOHN MARSHALL* (3201919)).

189. *Lásd* John P. Kelsh, *The Opinion Delivery Practices of the United States Supreme Court*, 77 WASH. U. L.Q. 137, 144 (1999) ("[John Marshall] hivatali ideje alatt három fontos fejlemény történt. Először is, szinte minden véleményt egy, a Bíróság nevében beszélő bíró adott elő.")

190. *Lásd pl. id.* 150-52. o. (Marshall módszerének néhány ésszerű indokát tárgyalva).

191. *Lásd* R. KENT NEWMYER, *JOHN MARSHALL AND THE HEROIC AGE OF THE SUPREME COURT* 358 (2001) (megjegyezve a bírák közötti szolidaritás fontosságát a Bíróság hatalmának megalapozásában).

192. *Lásd* Thomas G. Walker, Lee Epstein & William J. Dixon, *On the Mysterious Demise of Consensual Norms in the United States Supreme Court*, 50

J. POL. 361, 364 (1988) (azzal érvelve, hogy a rendszerváltás Stone vezetése alatt történt). *De lásd* Stacia L. Haynie, *Leadership and Consensus on the U.S. Supreme Court*, 54 J. POL. 1158, 1162 (1992) (azzal érvelve, hogy nem Stone, hanem Hughes kezdeményezte a különvélemények számának növekedését). Egy másik magyarázat az 1925-ös bírói törvény (Judiciary Act of 1925, népszerű nevén Judges' Bill) elfogadására utal, amely a bírácoknak nagyobb ellenőrzést biztosított az ügyrendjük felett. Az érvelés szerint a Bíróság napirendje feletti fokozott ellenőrzés lehetővé tette a bírák számára, hogy a vitás kérdésekre összpontosítsanak, és kevésbé kényszerültek arra, hogy elnyomják a

vélemények a Bíróság indoklási gyakorlatának történetében központi eseménynek számítanak.¹⁹³ A váltás előtt az egyhangú indokolás volt a norma; azóta a széttagoltság várható. ¹⁹⁴ Az átláthatósági okok legyőzték az intézményi okokat: a bírói individualizmus és a nyílt konszenzus hiánya ma már az indokolás elfogadott, sőt talán még ösztönzött módja is.¹⁹⁵ Számos jogtudós azonban elítélte "az olyan határozatok számának ebből következő növekedését, amelyekben nincs egyszerű többségi vélemény".¹⁹⁶ A széttöredezett bírói indokolással kapcsolatos aggodalom az, hogy kevés útmutatást nyújt a közvéleménynek és az alábbi bíróságoknak, amelyeknek a kérdéssel foglalkozniuk kell.¹⁹⁷

Összefoglalva, a különvélemények formájában történő több bírói indokolás nemcsak a nyilvánosságra nézve lehet megosztó hatású, hanem a bíróságon belüli megosztottságot is fokozhatja, és ezáltal veszélyeztetheti a bírói indokolás iránymutató funkcióját. Amint azt az alábbiakban tárgyalt, az indokláson alapuló döntésekkel kapcsolatos pszichológiai szakirodalom is sugallja, aggályok merülhetnek fel azzal kapcsolatban is, hogy a több indoklás csökkentheti maguknak a határozatoknak a minőségét.¹⁹⁸

egyéni érvelésük. Lásd Stephen Halpern & Kenneth Vines, *Institutional Disunity, The Judges' Bill and the Role of the Supreme Court*, 30 W. POL. Q. (471,1977474) (az 1925. évi bírói törvény hatásait tárgyalva).

193. Lásd Walker, Epstein & Dixon, *fenti* megjegyzés. 192, at (387 megjegyezve a különvélemények fontosságát, mint az indoklással kapcsolatos gyakorlatok növekedését).

194. Lásd *id.* at (386 "A kortárs bírák az egyéni véleménynyilvánítást bevett gyakorlatként fogadják el.").

195. Lásd *id.* 362. o. (az egyéni érvelés és véleményalkotás nagy jelentőségének magyarázata).

196. Lásd *pl.* Frederick Schauer, *Abandoning the Guidance Function: Morse v. Frederick*, SUP2007. CT. REV. (205, megjegyezve 207, hogy a bíróságok miként utasítják el a véleményen keresztül történő iránymutatásban betöltött szerepüket).

197. Ez a jelenség a szövetségi fellebbviteli bíróságokon is megfigyelhető, de sokkal kisebb mértékben. Lásd Lee Epstein, William M. Landes & Richard Posner, *Why (and When) Judges Dissent: A Theoretical and Empirical Analysis*, 3 J. LEGAL ANALYSIS fig101,106. 1 (2011) (a Legfelsőbb Bíróságon jóval magasabb arányban találnak különvéleményeket, mint a szövetségi fellebbviteli bíróságokon: mintájukban a Legfelsőbb Bíróságon 62%-os különvéleményt és 40,3%-os egyetértési arányt találtak, míg a fellebbviteli bíróságokon csak 2,6%-ot, illetve 0,6%-ot).

198. Lásd *általában, pl.* John McMackin & Paul Slovic, *When Does Explicit Justification Impaired Decision Making?*, 14 APPL. COGNITIVE PSYCHOL. 527 (2000) (megkérdőjelezve, hogy az indoklás valóban jobb döntésekhez vezet-e).

B. Kognitív okok

Amint az előzőekben leírtakból kiderül, a döntések meghozatalakor figyelembe vett okok valószínűleg bonyolultak és sokfélék.¹⁹⁹ Számos kognitív és kísérleti pszichológus megkérdőjelezte, hogy ha valaki a döntése előtt végiggondolja a döntések indoklását, az valóban javítja-e a döntés minőségét.²⁰⁰ A filozófiában, a pszichológiában és a jogban régóta uralkodó hagyományos, racionalista ismeretelmélet szerint a döntéshozatal lineáris mintát követ: az érvelő releváns bizonyítékokat keres, mérlegeli a bizonyítékokat, összehangolja a bizonyítékokat az alkalmazandó joggal és az uralkodó tanokkal, mielőtt döntésre jutna.²⁰¹ Ez egy lépésről lépésre haladó, tudatos, szándékos és ellenőrizhető folyamat.²⁰² A döntés meghozatalát követően az indoklásra felkért döntéshozó egyszerűen csak elmeséli ezeket a lépéseket.

Számos pszichológus azonban olyan beszámolókat kínált, amelyek szerint az emberek érvelése és indoklása gyakran öntudatlanul motivált abban az értelemben, hogy az érvelési folyamat utólagos indoklásokat konstruál - még akkor is, ha az egyének az objektív érvelés illúzióját tapasztalják.²⁰³ Az érvelés "motivált" a

199. *Lásd az alábbi IV. és V. részt (a határozatokban történő indoklás mellett és ellen szóló számos érvt tárgyalva).*

200. *Lásd McMackin & Slovic, Supra note. 198, 535-39. o. (olyan eredmények bemutatása, amelyek arra utalnak, hogy a döntések okairól való gondolkodás a döntés előtt ronthatja a döntés minőségét, ha a döntési folyamat inkább intuitív, mint analitikus feladatokra támaszkodik).*

201. *Lásd általában Deanna Kuhn, Children and Adults As Intuitive Scientists, 96 PSYCHOL. REV. 674 (2001) (1989) (az emberek döntéshozatali módjainak tárgyalása); RICHARD E. NISBETT & LEE ROSS, HUMAN INFERENCE: STRATEGIES AND SHORTCOMINGS OF SOCIAL JUDGMENT (1980) (ugyanez).*

202. *Lásd NISBETT & ROSS, fenti megjegyzés. 201, 530. o. (kifejtve, hogy a legjobb döntések tudatos mérlegelés útján születnek).*

203. *Lásd általában Jonathan Haidt, The Emotional Dog and Its Rational Tail: A Social Intuitionist Approach to Moral Judgment, 108 PSYCHOL. REV. 814 (2001) (az erkölcsi ítéletalkotás "szociális intuicionista modellje" mellett érvel, vagyis amellet az állítás mellett, hogy az erkölcsi ítéletalkotást gyors erkölcsi intuíciók okozzák, és szükség esetén lassú, utólagos erkölcsi érvelés követi); Keith J. Holyoak & Dan Simon, Bidirectional Reasoning in Decision Making by Constraint Satisfaction, 128 J. EXPERIMENTAL PSYCHOL. 3 (1999) (azzal érvelve, hogy a következtetések eredendően kétirányúak, így a premisszák és a következtetések közötti különbség elmosódik, az utóbbiak gyakran befolyásolják az előbbieket); Marc Hauser, Fiery Cushman, Liane Young, R Kang-Xing Jin & John Mikhail, A Dissociation Between Moral Judgments and Justifications, MIND22 & LANGUAGE (2007).¹*

abban az értelemben, hogy az emberek erős hajlamot mutatnak arra, hogy a tényeket, indoklásokat és egyéb "bizonyítékokat" kizárólag az általuk preferált oldalon keressék.²⁰⁴ Amikor az egyéneket arra kérik, hogy magyarázzák meg, miért döntöttek vagy cselekedtek úgy, ahogyan tették, gyakran hivatkoznak olyan tényezőkre, amelyek nem számíthattak, és nem ismerik fel azokat a tényezőket, amelyek számítottak.²⁰⁵ Jonathan Haidt szociálpszichológus szerint "amit az emberek keresnek, az nem a viselkedésüket kiváltó tényleges kognitív folyamatok emléke, mert ezek a folyamatok nem hozzáférhetőek a tudat számára. Az emberek inkább plauzibilis elméleteket keresnek arról, hogy miért teheték azt, amit tettek".²⁰⁶ Először a viselkedés kulturálisan szolgáltatott magyarázatainak "tárházához fordulnak."²⁰⁷

Ezt a jelenséget Dan Kahan "motivált megismerés" problémájaként írta le, amely szerinte "semlegességi válságot" okoz az amerikai Legfelsőbb Bíróságon.²⁰⁸ Kahan szerint a bírósági véleményekben és a közbeszédben az indoklás előmozdítása általában az "illiberalizmus kognitív formájához" vezet,²⁰⁹ amely megerősíti a különböző csoportok hajlamát arra, hogy kulturálisan pártos célokat tulajdonítsanak azoknak, akik nem értenek velük egyet.²¹⁰ Például amikor a bírák állítólagosan semleges és objektív

(megkérdőjelezi azt a nézetet, hogy az erkölcsi ítéletek kizárólag a kifejezetten megértett erkölcsi elvek alapján történő tudatos érvelés termékei, és illusztrációkkal szolgál az ítélet és az indoklás közötti szétválasztásra).

204. Lásd Eldar Shafir, Itamar Simonson & Amos Tversky, *Reason-Based Choice*, 49 COGNITION 11, 33 (1993) ("Gyakran keresünk meggyőző indoklást az általunk hozott döntésekhez, akár személyközi célokból, hogy másoknak meg tudjuk magyarázni döntésünk okait, akár személyen belüli indítékokból, hogy biztosak lehessünk abban, hogy a "helyes" döntést hoztuk."). Lásd általában Ziva Kunda, *The Case for Motivated Reasoning*, 108 PSYCHOL. BULL. 480 (1990) (a motiváció és az érvelés közötti kapcsolatról értekezve).

205. Lásd Haidt, *supra* 203, at (leírja, hogyan magyarázzák az emberek a döntéshozatali folyamataikat)822.

206. *Id.*

207. Richard E. Nisbett & Timothy D. Wilson, *Telling More Than We Can Know: Verbal Reports on Mental Processes*, PSYCHOL. REV. 231,249 (1997).

208. Dan M. Kahan, *A legfelsőbb bírósági ciklus2010: Foreword: Neutral Principles, Motivated Cognition, and Some Problems for Constitutional Law*, 125 HARV. L. REV. 1, 7-8 (2011) (a megismerésnek a Legfelsőbb Bíróságra gyakorolt hatására vonatkozó elméletek tárgyalása).

209. Dan M. Kahan, *The Cognitively Illiberal State*, 60 STAN. L. REV. 115, (1442007).

210. Lásd *id.* (a Bíróság véleményeinek a különböző csoportokra gyakorolt hatásaival foglalkozik).

empirikus bizonyítékot a Bíróság döntését igazoló indoklásként, az indoklás őszinteségét nemcsak a többi bíró, hanem a közvélemény is megkérdőjelezi.²¹¹ Kahan szerint a *Brown kontra Plata* ügy,²¹² amelyben a Bíróság megerősítette a kaliforniai kerületi bíróság azon végzését, amely arra utasította Kalifornia államot, hogy több mint 40 000 elítéltet engedjen ki a börtöneiből, jól szemlélteti a bírói indoklásból eredő kognitív illiberalizmus veszélyét.²¹³ A határozat alapjául szolgáló, állítólag objektív és tényszerű kérdés a foglyok szabadon bocsátásának a közbiztonságra gyakorolt következményeinek értékelése volt.²¹⁴ A többség szerint a kerületi bíróság "releváns és megalapozott szakértői tanúvallomásokra támaszkodott", kriminológusok és börtönügyi tisztviselők által, akik véleményüket "empirikus bizonyítékokra és a börtönigazgatás területén szerzett széles körű tapasztalatra" alapozták.²¹⁵ A különvéleményt megfogalmazó bírák, különösen Scalia bíró azonban hangsúlyozta a kerületi bíróság megállapításainak "motivált" jellegét, amelyek szerinte "széles körű empirikus előrejelzésekre támaszkodtak, amelyek szükségszerűen nagyrészt politikai nézeteken alapulnak".²¹⁶ Úgy tűnik, a közvéleményt sem győzte meg a többség érvelése: a döntést követő közvélemény-kutatás szerint a megkérdezettek 63%-a nyilatkozott úgy, hogy "a bíróság nem rendelheti el a bűnözők szabadon bocsátását".²¹⁷

A motivált érvelés pszichológiája azt sugallja, hogy a bírák indokolási kötelezettségének megkövetelése legalább két szempontból kontraproduktív lehet.²¹⁸ Először is, arra ösztönözheti a bírákat, hogy gondolkodjanak a

211. Lásd Kahan, *Supra* note 208, 34-35. o. (az empirikus bizonyítékok felhasználásának hatásainak megvitatása a vélemények igazolásához).

212. 131 S. Ct. (19102011).

213. Lásd Kahan, *Supra* note 208, at (a Bíróság érvelésének kockázatainak 32ismertetése ebben a konkrét esetben).

214. Lásd *id.* (kiemelve, hogy a Bíróság a közbiztonságra összpontosít).

215. *Plata*, S131. Ct. at 1942.

216. *Id.* at (1954Scalia, J., más véleményen).

217. Sajtóközlemény, Fairleigh Dickinson University's PublicMind, U.S. Voters Weigh in on *Brown v. Plata*, Case Involving Prison Overcrowding (2011. május 23.), elérhető a <http://publicmind.fdu.edu/2011/brownvplata> oldalon (a Washington and Lee Law Review-nál).

218. Lásd McMackin & Slovic, *supra* note 200, 529. o. (2000) ("Mind a szociálpszichológiai, mind a kognitív kutatások alátámasztják azt a hipotézist, hogy az okokról való gondolkodás megzavarhatja a döntési folyamatot. Úgy tűnik, hogy a folyamat során az okokról való gondolkodás a kogníciók egy elfogult részalmazát idézi fel az attitűd tárgyával kapcsolatban, aminek következtében az attitűdök kiigazításra kerülnek.").

a döntés stratégiai módon történő indoklását, mielőtt döntést hoznának a végeredményről.²¹⁹ Előzetes kognitív disszonanciacsökkentést²²⁰ végezhetnek például azért, hogy olyan indokokat keresnek, amelyek igazolják a döntést, amelyről attól tartanak, hogy az a preferált politikai céljaik előmozdítását²²¹vagy céljaik hosszú távú megvalósítását szolgálja.²²² Másodszor, ha a bírácoknak indoklást kell adniuk, az ösztönözheti őket arra, hogy utólagos konstrukciókat alkossanak, amelyekkel igazolni akarják intuícioikat.²²³ A pszichológusok dokumentálták azt a tényt, hogy az egyének néha nincsenek tisztában a döntéseiket meghatározó pontos tényezőkkel, és hamis magyarázatokkal szolgálnak, amikor arra kéri őket, hogy magyarázzák meg döntéseiket.²²⁴ Röviden, a döntéseket vezérlő tényleges okok a következők lehetnek

219. Lásd Philip E. Tetlock, *Accountability: The Neglected Social Context of Judgment and Choice*, 7 RES. ORG. BEHAVIOR 297, 310 (1985) (annak tárgyalása, hogy az egyének hogyan igazíthatják érvelésüket annak alapján, hogy kinek tartoznak elszámolással); Philip E. Tetlock & R. Boettger, *Accountability Amplifies the Status Quo When Change Creates Victims*, 17. BEHAVIORAL DECISION MAKING 18-211, (1994) (arra utalva, hogy azok az emberek, akik másoknak felelősek döntéseikért, általában nagyobb valószínűséggel gondolkodnak döntéseik okain, mint azok, akik nem tartoznak másoknak elszámolással).

220. Lásd általában LEON FESTINGER, A THEORY OF COGNITIVE DISSONANCE (1957) (a kognitív disszonancia és az enyhítési taktikák tárgyalása); Joel Cooper & Russell H. Fazio, *A New Look at Dissonance Theory*, ADVANCES IN EXPERIMENTAL SOC. PSYCHOL. 229 (1984) (a kognitív disszonanciaelmélet szerint, amikor az emberek olyan magatartást tanúsítanak vagy olyan meggyőződéseket vallanak, amelyek látszólag ellentmondanak az uralkodó normáknak (pl. irracionálisan, hozzá nem értően, ostobán, erkölcstelenül), hajlamosak lesznek úgy módosítani a hozzáállásukat, hogy a magatartás vagy a meggyőződés kevésbé tűnjön abnormálisnak vagy "disszonánsnak").

221. Lásd JEFFREY A. SEGAL & HAROLD J. SPAETH, THE SUPREME COURT AND THE ATTITUDINAL MODEL REVISITED 86-110 (2002) (a bírói döntéshozatal attitúdmodelljének bemutatása, amely szerint a bírák olyan döntéseket hoznak, amelyek maximalizálják politikai preferenciáikat).

222. Lásd LEE EPSTEIN & JACK KNIGHT, THE CHOICES JUSTICES MAKE 79-81 (1998) (azzal érvelve, hogy a bírák "előre gondolkodó" szereplők, akik annak alapján hoznak döntéseket, hogy szerintük mi fog történni a jövőben); FORREST MALTZMAN, JAMES

F. SPRIGGS II & PAUL J WAHLBECK, CRAFTING THE LAW ON THE SUPREME COURT (2000) (a bírói döntéshozatal stratégiai modelljének leírása, amely figyelembe veszi, hogy más bírák és köztisztviselők előre jelzett cselekedetei milyen módon befolyásolják annak valószínűségét, hogy hosszú távon megvalósítják céljaikat).

223. Lásd Cohen, *Supra* note 12, 737-38. o. (a bírák indokolási kötelezettségének előnyeit, valamint azt az érvet tárgyalja, hogy a bírák indoklása "legjobb esetben is az ösztön vagy megérzés által elért eredmények utólagos racionalizálása").

224. Lásd Nisbett & Wilson, *Supra* note. 207, 209. o. ("Az alanyok nem csak, hogy nem számoltak be bizonyos befolyásoló tényezőkről, hanem néha arról is beszámoltak, hogy bizonyos

vagy nem feltétlenül egyeznek meg a bírák által jelentettekkel.²²⁵ Ha szigorú indoklási követelményeket támasztunk a bírakkal szemben, az a bírósági diskurzusban őszintétlenséget és mesterkéltséget eredményezhet, ahelyett, hogy elősegítené az elszámoltathatóságot és az átláthatóságot.²²⁶

C. Hatékonysági okok

Végül, vannak pragmatikus okok is az okfejtés ellen. A bírák minden szinten egyre növekvő ügyterheléssel szembesülnek.²²⁷ Nem lehet tagadni azokat a pragmatikus nehézségeket, amelyekkel a szövetségi bírósági rendszer az évente egyre növekvő számú ügy elbírálása során szembesül.²²⁸ A bírói döntések pusztán mennyisége egyértelműen az indokolás elsődleges akadálya.²²⁹ Az Egyesült Államok Bíróságainak Közigazgatási Hivatalának 2013. évi éves jelentése szerint tavaly 375 870 büntető- és polgári ügyet nyújtottak be együttesen a kerületi bíróságokon, a szövetségi fellebbviteli bíróságokon pedig közel fellebbezéseket 56,475 nyújtottak be.²³⁰ A oldalon

tényezők befolyásolták a viselkedésüket, amikor a kísérleti bizonyítékok azt sugallták, hogy nem volt ilyen hatásuk. Ezek a téves jelentések több tanulmányban is előfordultak.").

225. *Lásd id.* (elmagyarázza, hogy az egyének hogyan tudnak döntéseikhez indokokat gyártani, ha megkérdézik őket erről).

226. *Lásd általában* Mathilde Cohen, *Az indokolás a bírósági gyakorlatban*: COLUM14. J. EUR. L. (2572008) (amely egy francia bíróságon végzett empirikus kutatás alapján azt állítja, hogy a bírói indokolás olyannyira torz lehet, hogy a bírakat ténylegesen megvédi az elszámoltathatóságtól); Cohen, *supra* note. 12 (az indokolás-adás és a jogászai őszintétlenség közötti kapcsolatról értekezve).

227. *Lásd pl.* Thomas B. Marvell, *Are Caseloads Really Increasing-Yes*, JUDGES25 J. 34, 35 (1986) ("Átlagosan az állami bírósági beadványok körülbelül minden második 15 évben megduplázódnak, a fellebbezések pedig minden évtizedben megduplázódnak.").

228. *Lásd általában* Lauren K. Robel, *Caseload and Judging*: BYU1990 L. REV. (3az egyes bírák által az ügyterhelés nyomásának kezelésére elfogadott eljárási "újtásokról és technikákról", valamint az ezt követő kritikákról).

229. *Lásd id.* 39-46. o. (annak tárgyalása, hogy a megnövekedett ügyterhelés miatt a bírának kevesebb idejük marad a kérdésekkel való foglalkozásra, és hogy sok bíró a véleményalkotást a hivatalnokokra bízta).

230. *Lásd az igazgató éves jelentését*, ADMIN. OFF. U.S. COURTS, www.uscourts.gov/Statistics/JudicialBusiness/2013.asp x (utolsó látogatás: 2015. január 11. 11:49) (az amerikai fellebbviteli bíróságok és az amerikai kerületi bíróságok beadványainak számát felsorolva) (a Washington and Lee Law Review fájljában).

2012, az Egyesült Államok Legfelsőbb Bíróságához certiorari 7,509 beadványok érkeztek.²³¹

A kerületi 677 bírák és a szövetségi 179 fellebbviteli bírák, akár más bírósági alkalmazottak segítségével is, képesek-e ²³²alaposan megindokolni az ügyek eljárási vagy érdemi elbírálására vonatkozó valamennyi döntésüket? Meg tudnák-e indokolni a Legfelsőbb Bíróság bírái az érdemben eldöntött ügyekre vonatkozó vélemények kiadása mellett az összes certiorari elutasító határozatukat?

Még ha feltételezzük is, hogy a szisztematikus okfejtés megvalósítható lenne, normatív szempontból nem biztos, hogy kívánatos lenne mélyebb hatékonysági okokból. ²³³ Az indokolás túl sok döntés esetében túl magas költséggel járhat: veszélyeztetheti a bírósági eljárás egyéb értékeit, például a viták gyors megoldását és a magas színvonalú indoklást az ügyek azon részalmazában, amelyek valóban jogalkalmazó jellegűek.²³⁴ Az általános indokolás a bírák ügykezelési feladatait is veszélyeztetné.²³⁵ Döntéseik meghozatala során a bírácoknak nem csak az indokolás indokoltságát kell mérlegelniük az indokolás mellőzésének intézményi és kognitív okaival szemben, hanem a munkaterhelésük kezelésének szükségességét is.²³⁶ A bírák ügykezelési feladatai ösztönzik őket arra, hogy az ügyeket megoldják és levegyék a napirendről.²³⁷

231. *Lásd id. A-1* (az összes certiorari-kérelem felsorolása).

232. *Lásd: Federal Judgeships*, U.S. COURTS, www.uscourts.gov/JudgesAndJudgeships/FederalJudgeships.aspx (Jan. 11, 122015, 24 PM) (a bírói állások teljes számát felsorolva) (a Washington and Lee Law Review fájljában). Ezek a számadatok tágan értelmezve magukban foglalják a nem állandó személyzetet, például a jogi asszisztenseket, de az állandó személyzetet is, például a magisztrátusi bírákat, a személyzeti ügyvédeket, az adminisztrátorokat és a bírósági tudósítókat.

233. A legkézenfekvőbb strukturális válasz a bírák számának növelése lenne. *Lásd pl. „Stephen Reinhardt, Too Few Judges, Too Many Cases*, 79 A.B.A. J. (52,199353) (a fellebbviteli bíróságok méretének megduplázását javasolja); *lásd még Martha J. Dragich, Once a Century: Time for a Structural Overhaul of the Federal Courts*, 1996 WIS. L. REV. 11, 45-49 (a bírói helyek bővítése mellett és ellen szóló érvek összefoglalása). *De lásd Michael Abramowicz, En Banc Revisited*, 100 COL. L. REV. 1600, 1603-04 (2000) (rámutatva, hogy amikor a Kongresszus több bírói állást biztosított, az ügyek száma még gyorsabban nőtt).

234. *Lásd Cohen, Supra* note 12, (1116"Az őszinte érvelés fő akadályai az időkorlátok és az erőforrások általános hiánya.").

235. *Lásd id.* (megjegyezve ugyanezeket az akadályokat az őszinte érvelés előtt).

236. *Lásd Judith Resnik, Managerial Judges*, 7 HARV. L. REV. 374, 378 (1982) ("A bírák új feladataikat "ügykezelésként" jellemezték.").

237. *Lásd pl. , Owen M. Fiss, The Bureaucratization of the Judiciary*, 92 YALE L.J. (1442,19831445) (kritizálva a bíróságok növekvő bürokratizálódását).

A "vezetői bírák" az időmegtakarítással, a késedelmek csökkentésével és a hatékonyság javításával foglalkoznak.²³⁸ E nézet szerint a bírák elsődleges feladata - legalábbis a bírósági és a fellebbviteli szinteken - az, hogy mozgassák az ügyiratokat, és ezt a célt aláásná az indokolásra vonatkozó általános felhatalmazás.²³⁹

Az biztos, hogy a különböző bíróságokon eljáró bíráknak különböző feladatokkal és követelményekkel kell szembenézniük. A körzeti bírák számára a nem elutasító tárgyalás előtti indítványok szóbeli indoklása más korlátok közé szorulhat, mint a bírósági tárgyaláson hozott ítéletet követő vélemény megírása.²⁴⁰ A körzeti bírák számára egy jól megindokolt körzeti bírósági határozat megerősítése egy jól ismert jogterületen nem igényel annyi magyarázó munkát, mint egy olyan első benyomással bíró ügy, amelynek valószínűleg országos visszhangja lesz.²⁴¹ Végül, az indokolás mellőzésének hatékonysági okai egészen másképp érvényesülnek az Egyesült Államok Legfelsőbb Bíróságán, mivel a bírák még nagyobb mozgásteret élveznek a napirendjüket illetően, mint bármely más bíróság: a certiorari megadásával vagy elutasításával gyakorlatilag kiválasztják azokat az ügyeket, amelyekben indokolást kívánnak adni.²⁴²

A bírói indokolás sokféle célt érint. A bíráknak egyensúlyt kell teremteniük az indokolásra vonatkozó demokratikus okok és az indokolás mellőzésének intézményi, kognitív és hatékonysági okai között.²⁴³ A polgári

igazságszolgáltatás).

238. Lásd Resnik, *Supra* note 236, (a "vezető bíró" fogalmának 378meghatározása).

239. Lásd a fenti megjegyzések 226-232 és kísérőszöveg (annak tárgyalása, hogy a növekvő bírói munkaterhelés hogyan akadályozza az észérveket).

240. Lásd Jack B. Weinstein, *The Roles of a Federal District Court Judge*, 76 BROOK. L. REV. 439, 440 (2011) (a bírói székből hozott "rövid szóbeli döntés" és a "nyomtatásra szánt, csiszolt döntés" néhány előnyét tárgyalja).

241. Vö. Scott C. Idleman, *A Prudential Theory of Judicial Candor*, TEX73. L. REV. 1307, 1329 (1995) (amely azt tárgyalja, hogy bizonyos helyzetek hogyan korlátozzák a bírói őszinteséget a véleményalkotásban, mint például "új jogi doktrínák kialakítása, a meglévő doktrínák kiterjesztése új és gyakran ellentmondásos területekre, és olyan kérdésekkel való szembesülés, amelyek a bíróságokat szokatlanul kínos ... viszonyba helyezik ... vis-à-vis . . . a nyilvánossággal").

242. Lásd H.W. PERRY, DÖNTÉS A DÖNTÉSRŐL: AGENDA SETTING IN THE UNITED STATES SUPREME COURT 6 (1991) (az amerikai Legfelsőbb Bíróságot "olyan intézményként írja le, amely gyakorlatilag teljes mérlegelési jogkörrel rendelkezik saját napirendjének meghatározásában").

243. Felmerülhet a kérdés, hogyan lehet a bírákat arra kérni, hogy mérlegeljék az indokolás mellőzésének kognitív okait, tekintettel arra, hogy ezek az okok magukban foglalnak egy olyan elemet, hogy

jog és a common law igazságszolgáltatási rendszerek közötti különbségtétel azonban arra utal, hogy a különböző jogrendszerek eltérő megközelítéseket alkalmaztak e feszültség feloldására.²⁴⁴ A helyi jogi kultúrától függően eltérő az a szerv, amelynek feladata mindezen indokok mellett és ellen szóló érvek mérlegelése.²⁴⁵ Az Egyesült Államok szövetségi bírósági rendszerében a bírák hozzák meg a döntést, míg a kontinentális Európa polgári jogi rendszereiben ez elvileg az alkotmány megalkotóira vagy a jogalkotóra hárul.²⁴⁶ A következőkben sorra veszem az egyes rendszereket, és amellett érvelek, hogy e két igazságszolgáltatási kultúra olyan érvelési módszereket fejlesztett ki, amelyek sokkal analógabbak, mint ahogyan az elsőre tűnik.

IV. A szövetségi bíróságok egyensúlyt teremtenek és megkövetelik

A jogtudósok megjegyzték, hogy a bírácoknak soha nem volt szokásjogi kötelezettsége az indokolásra,²⁴⁷ de ez a rész azt mutatja, hogy az amerikai szövetségi bírácoknak nincs pozitív kötelességük minden döntésüket megindokolni. Annak eldöntése során, hogy adjanak-e és hány indoklást, szabadon mérlegelheték az indokolás mellett és ellen szóló indokokat.²⁴⁸ Bizonyos kontextusokban azonban, mint például a bevándorlás és az ítélethozatal, a bírácoknak

önámítás vagy legalábbis öntudatlanság. Dan Kahan munkája úgy is értelmezhető, mint egy kísérlet arra, hogy ezeket a kognitív elfogultságokat széles körben ismertté tegye, hogy a jogi szereplők - különösen a bírák - jobban tudatában legyenek ezeknek, és figyelembe vegyék őket döntéseik indoklásakor. *Lásd* Kahan, *Supra* note 208, (azzal 65érvvel, hogy $\forall e$ dinamikák világos bemutatása ... képessé tehet bennünket annak meghatározására, hogy mit és kinek kellene tennie annak érdekében, hogy helyreállítsa a Bíróság képességét a liberális béke megőrzésére").

244. *Lásd általában* Martin Shapiro, *The Giving Reasons Requirement*, 1992 U. CHI. LEGAL F. 179 (összehasonlítva az amerikai közigazgatási jog indokoltási követelményét az európai megfelelőjével).

245. *Lásd* Vlad Perju, *Indokok és tekintély az Európai Bíróságon*, 49 VA. J. INT'L L. 307, 315-26 (2009) (az indokolás adminisztratív, jogalkotási és bírói okainak tárgyalása európai kontextusban).

246. *Lásd a fenti megjegyzések* 44-45 és az V. rész alatti rész (a különböző külföldi országok indoklási követelményeinek felsorolása).

247. *Lásd pl.* „David Dyzenhaus & Michael Taggart, *Reasoned Decisions and Legal Theory*, in DOUGLAS E. EDLIN (ED.) COMMON LAW THEORY 135 (2007) ("Majdnem feltételezhető ... hogy a bírácoknak kötelességük indokolni . . ez a feltételezés aligha volt valaha is igaz. Még mindig nem ez a helyzet ... [de] a jog kezd elismerni ezt a kötelezettséget.").

248. *Lásd az alábbi* megjegyzést 254 és a kísérő szöveg (kifejtve, hogy a szövetségi bíróságok soha nem rendelkeztek megerősítő indoklási követelménnyel).

különösen meggyőzőnek ítélték az indokolás indokoltságát, és a polgári jogi indoklási követelményekhez bizonyos tekintetben hasonló bírói indoklási követelményeket dolgoztak ki.²⁴⁹

A. Nincs megerősítő kötelezettség a szövetségi bíróságokon

Létezik néhány törvényi és doktrinális mechanizmus, amely korlátozza a szövetségi bírák indoklási kötelezettségét, de ezek nem jelentenek általános indoklási kötelezettséget.²⁵⁰ A bíróságnak *valamilyen* ítéletet kell hoznia az ügy eldöntéséhez, de nem feltétlenül kell indokolnia ezt az ítéletet.²⁵¹ Ellentétben egyes állami ²⁵²vagy

249. *Lásd a IV. rész B. részét* (a büntetékiszabással és a bevándorlással kapcsolatos indokolásról).

250. A jogszabályi mechanizmusok nagyon korlátozottak. Példaként említhető a Szövetségi Polgári Eljárási Szabályzat, amely előírja, hogy a kerületi bírácoknak külön meg kell állapítaniuk a tényeket, és meg kell fogalmazniuk a jogi következtetéseiket. *Lásd* FED. R. CIV. P. 52(a) (e mandátum megfogalmazása). Ezen túlmenően az ítélethozattal összefüggésben a kerületi bírák kötelesek "nyílt bíróságon indokolni" egy adott büntetés kiszabását. 18 U.S.C. § 35.53(c) (2012).

251. *Lásd* FED. R. CIV. P. 58 (megjegyezve, hogy a kerületi bíróság esetében "[e]ly ítéletet és módosított ítéletet külön dokumentumban kell megfogalmazni"). A fellebbviteli bíróságok esetében lásd: FED. R. APP. P. 36(a) ("Az ítéletet akkor hozzák meg, amikor azt feljegyzik a jegyzékbe."). Az Egyesült Államok Legfelsőbb Bírósága esetében lásd: SUP. CT. R. 41 ("A Bíróság véleményeit a jegyző azonnal közzéteszi, amint az *ülésteremből kihirdetik* őket, vagy ahogy a Bíróság másként rendelkezik". (kiemelés hozzáadva)); *lásd még* Merrill, *supra* note. 157, at (62"[J]udicial opinions are simply explanations for judgments-essays written by judge written explaining why they yielded the judgment they did.").

252. Számos állam alkotmánya jelenleg alkotmányos követelményeket ír elő a bírák számára, hogy indokoljanak, véleményt írjanak, vagy mindkettőt. Ezek az állami követelmények általában csak az állam legfelsőbb bíróságára vonatkoznak, de néhány követelmény általában az állam összes bíróságára is vonatkozik. *Lásd* ARIZ. CONST. art. VI, § 20 ("A legfelsőbb bíróság határozatait írásban kell meghozni és indokolni."); CALIF. CONST. art. VI, § 2 ("Az ügyek eldöntése során [a legfelsőbb bíróság] a bíróság minden banki vagy osztályvezetői határozatát írásban kell meghozni, és a határozat indoklását meg kell adni."); MD. CONST. art. IV, § (15"Mindén [legfelsőbb bírósági] ügyben az érvelést vagy az ügy benyújtását követő három hónapon belül írásban véleményt kell benyújtani"); MICH. CONST. art. VI, 6. § ("A legfelsőbb bíróság ... határozatait írásban kell meghozni, és azoknak tartalmazniuk kell a tények és az egyes határozatok indokainak tömör kifejtését, valamint a fellebbezési engedély elutasításának indoklását."); MO. CONST. art. V, § 12 ("A legfelsőbb bíróság és a fellebbviteli bíróság, valamint az említett bíróságok valamennyi osztályának vagy kerületének véleményeit írásban kell megfogalmazni és az adott ügyekben iktatni, és azok a bíróság irattárának részévé válnak, közzétételre rendelkezésre állnak, és nyilvánosak."); NEV. CONST. art. XV. cikk, 8. § ("A törvényhozás gondoskodik a Legfelsőbb Bíróság ... olyan határozatainak gyors közzétételéről, amelyeket úgy ítélt meg, hogy

külföldi²⁵³ kollégáikkal szemben, akik gyakran alkotmányos vagy törvényes indoklási követelmények alapján működnek, a szövetségi bírák széles mérlegelési jogkört gyakorolnak a döntéseik indokolása tekintetében.²⁵⁴

célszerű."); OHIO CONST. art. IV, § 2(C) ("A Legfelsőbb Bíróság minden ügyben hozott határozatát az indoklással együtt közölni kell."); ORE. CONST. art. VII, § 4 ("Minden ülészak végén a legfelsőbb bíróság bírái az államtitkárnak tömör írásbeli beszámolót nyújtanak be az adott ülészakban hozott döntésekről."); WASH. CONST. art. IV, § 2 ("Az ügyek eldöntésekor a legfelsőbb bíróság minden határozatát írásban kell meghozni, és a határozat indoklását meg kell adni."); W. VA. CONST. art. VIII, § 4 ("Ha egy másik bíróság ítéletét vagy végzését a legfelsőbb bíróság megváltoztatja, módosítja vagy megerősíti, minden, a jegyzőkönyvben tisztességesen felmerülő kérdést figyelembe kell venni és el kell dönten; ennek okait röviden, írásban kell megfogalmazni és a jegyzőkönyvvel együtt meg kell őrizni.")).

Néhány államban korábban alkotmányos indoklási kötelezettség volt érvényben, amelyet később hatályon kívül helyeztek. Például 1970-ig Indiana állam alkotmánya a következőket írta elő: "A Legfelsőbb Bíróság minden ügy eldöntésekor írásban nyilatkozik az ügy jegyzőkönyvében felmerülő minden kérdéstről és a Bíróság erre vonatkozó döntéséről". IND. CONST. art. VII, § 5 (hatályon kívül helyezve 1970); *lásd még* LA. CONST. art. VII, §1 (hatályon kívül helyezve) ("Minden bíróság bírása köteles hivatkozni a törvényre és előadni az indokokat, amelyek minden végleges ítélet alapul."); OKLA. CONST. art. VII, § 5 (hatályon kívül helyezve 1967) ("A Legfelsőbb Bíróság minden ügyben írásbeli véleményt ad ki."); S.C. CONST. art. V, § (hatályon kívül helyezve 1971)

Ha egy ítéletet vagy határozatot a Legfelsőbb Bíróság megváltoztat vagy megerősít, minden olyan pontot, amelyet az ügyben tettek és egyértelműen kifejtettek, és amely az ügy irataiból tisztességesen következik, figyelembe kell venni és el kell dönten, és ennek indoklását röviden és tömören írásban kell megfogalmazni, és az ügy iratanyagával együtt kell megőrizni.;

UTAH CONST. art. VIII, § 25 (hatályon kívül helyezve 1984-ben) ("Ha a Legfelsőbb Bíróság ítéletet vagy végzést hatályon kívül helyez, módosít vagy megerősít, az indoklást röviden, írásban kell megfogalmazni, az egyetértő bírák aláírják, a Legfelsőbb Bíróság jegyzőjének hivatalában kell elhelyezni, és az ügy iratai között kell megőrizni.").

Néhány államban törvényben előírt indoklási kötelezettség van érvényben. *Lásd pl.* MD. CODE ANN. CTS. & JUD. PROC. § 12-203 (West 2013) ("Az irat elutasításának indoklását írásban kell megtenni."); IND. CODE §§ 33-24-3-2, 33-25-3-6 (West 2013) ("A legfelsőbb bíróság által megállapított minden ügyben a bírói véleményt vagy határozatot írásban kell megfogalmazni [és] [a] fellebbviteli bíróság által megállapított minden ügyben a bírói véleményt vagy határozatot írásban kell megfogalmazni.").

253. *Lásd a fenti* megjegyzések 44-45 és az V. rész *alatti* rész (a különböző külföldi országok indoklási követelményeinek felsorolása). *Lásd általában* Shapiro, *Supra* note 244 (összehasonlítva az amerikai közigazgatási jog indoklási követelményét az európai megfelelőjével).

254. Történelmileg soha nem volt a szövetségi bíróságokra vonatkozó megerősítő indoklási követelmény. Míg az 1789. évi igazságügyi törvény előírta, hogy valamennyi szövetségi bíróság hivatalnok köteles pontos nyilvántartást vezetni a bíróságok végzéseiről, rendeleteiről, ítéleteiről és eljárásairól, a bírósági véleményekről hallgatott. *Lásd:* Judiciary Act of ch1789, § 20, Stat7,173, 76

Az Egyesült Államok Legfelsőbb Bírósága következetesen fenntartotta a bírói indokolás mérlegelési jogkörét.²⁵⁵ Természetesen léteznek iránymutatások a helyi polgári és fellebbviteli eljárási szabályok vagy belső működési eljárások formájában arra vonatkozóan, hogy a bírácoknak mikor kell közzétenniük véleményüket, ha úgy döntenek, hogy véleményt írnak.²⁵⁶ Ezek a szabályok azonban általában hallgatnak arról az elsőrendű kérdéstről, hogy a bírácoknak egyáltalán fel kell-e ajánlaniuk az indokolással kapcsolatos döntéseket.²⁵⁷

1. Az igazgatóknak kell indokolniuk, nem a bírácoknak

Az indoklás követelménye a modern bürokratikus államokban a közigazgatási funkció gyakorlásának egyik alapköve.²⁵⁸ Amint Jerry Mashaw kimutatta, az indokláshoz való jog az amerikai

(1789); lásd még John Harrison, *The Power of Congress to Limit the Jurisdiction of Federal Courts and the Text of Article III*, 64 U. CHI. L. REV. 203, 230 (1997) (megjegyezve, hogy "[n]em az Alkotmány, sem az 1789. évi igazságügyi törvény nem rendelkezett az írásbeli vélemények kézbesítéséről, nemhogy azok nyilvános terjesztéséről").

255. Lásd *pl.* Taylor v. McKeithen, 407 U.S. 191, 194 n.4 (1972) ("Természetesen egyetértünk azzal, hogy a fellebbviteli bíróságoknak széleskörű mozgástérrel kell rendelkezniük abban a döntésükben, hogy írjanak-e vagy hogyan írjanak véleményt."); Conn. Bd. of Pardons v. Dumschat, U452.S. 458, 472 (1981) (Stevens, J., különvélemény) ("A bírác gyakran döntenek nehéz és fontos ügyekben indoklás nélkül, és nem állítom, hogy ezáltal alkotmányos hibát követnek el.").

256. Lásd a fenti megjegyzést 57 (példák felsorolása a helyi bíróságok véleményeket előíró szabályaira). A hatályos helyi szabályok teljes listáját lásd: *Federal Rules of Practice & Procedure*, U.S. COURTS, <http://www.uscourts.gov/RuleAn dPolicies/FederalRulemaking/LocalCourtRules.aspx> (utolsó látogatás: Jan. 3:14,2015,45 PM) (a Washington and Lee Law Review-nál található).

257. Lásd a fenti megjegyzést 57 (példák felsorolása a helyi bíróságok véleményeket előíró szabályaira); Stephen J. Choi, Mitu Gulati & Eric A. Posner, *What Do Federal District Judges Want? An Analysis of Publications, Citations, and Reversals*, 27

J.L. & ECON. ORG. 1,7 (2011) (rámutatva arra, hogy annak ellenére, hogy léteznek olyan iránymutatások, amelyek a bírác számára előírják, hogy mikor tegyék közzé a véleményüket, a kutatások azt mutatják, hogy a bírác nem tartják be azokat); lásd még Donald R. Songer, Danna Smith & Reginald S. Sheehan, *A közzététel elmaradása az Egyesült Államok kerületi bíróságain: Official Criteri Versus Inferences from Appellate Review*, 50 J. POL. 206, 207 (1988) (a bírói vélemények korlátozott közzététele mellett szóló érvek tárgyalása); Susan M. Olson, *Studying Federal District Courts Through Published Cases: A Research Note*, 15 JUSTICE SYST. J. 782, 784-88 (1992) (az ügyek közzétételeinek folyamatát tárgyalja).

258. Lásd Shapiro & Levy, *Supra* note. 54, 425-28. o. (az amerikai indoklás követelményének történetét ismertetve és azt a hatalommegosztás elvének megnyilvánulásaként ábrázolva). Lásd általában Shapiro, *Supra* note 244 (összehasonlítva az amerikai közigazgatási jogi indoklás követelményét az európai megfelelőjével).

a közigazgatási jog más jogoktól vagy a hatékony bírósági felülvizsgálat szükségességétől függ.²⁵⁹ Az alapgondolat az, hogy ha a közigazgatási ítéletek valóban felülvizsgálhatók a bíróságok által, akkor az ügynökségeknek be kell mutatniuk a bírácoknak a döntéshozatali eljárásaikat és az adott eredmény elérésének indoklását.²⁶⁰ Az Egyesült Államok Legfelsőbb Bírósága többször is kimondta, hogy az indoklási kötelezettség a közigazgatási eljárásban a tisztességes eljárás egyik funkciója.²⁶¹ A közigazgatási indoklási követelményeket a tisztességes eljárás védelmeként elemezték, amelynek célja annak biztosítása, hogy a hivatalok ne járjanak el önkényesen.²⁶² Azt, hogy az indokolást megköveteli-e a

259. *Lásd Mashaw, Supra* note 163, at 105-12 (2007) (az amerikai közigazgatási jogban az indokoláshoz való jogról); *lásd még Gillian E. Metzger, Ordinary Administrative Law as Constitutional Common Law*, 110 COLUM. L. REV. 479, 491 (2010) (rámutatva arra, hogy $\forall \alpha \zeta$ ügynökségi döntéshozatal érdemi bírói ellenőrzésének kiterjesztése részben az ügynökségekre történő széles körű hatáskör-átruházással kapcsolatos alkotmányos aggályokban és a közigazgatási hatalom elszámoltathatatlan és önkényes gyakorlásának kockázatában rejlik").

260. *Lásd Motor Vehicle Mfrs. Ass'n of U.S., Inc. kontra State Farm Mut. Auto. Ins. Co.*, 463 U.S. (29,198343) (az APA-ban nem meghatározott eljárási követelményeket állapított meg az informális szabályalkotás során: az ügynökségnek "meg kell vizsgálnia a vonatkozó adatokat, és kielégítő magyarázatot kell adnia intézkedésére, beleértve a "racionális kapcsolatot a megállapított tények és a meghozott döntés között"" (idézi a *Burlington Truck Lines v. United States*, 371 U.S. 156, 168 (1962))); *lásd még Peter L. Strauss, Citizens to Preserve Overton Park v. Volpe- Of Politics and Law, Young Lawyers and the Highway Goliath*, in *ADMINISTRATIVE LAW STORIES* (258Peter L. Strauss ed., 2006).

261. A közigazgatási intézkedések bírósági felülvizsgálatának doktrínája rendkívül összetett, de az biztos, hogy a Legfelsőbb Bíróság két mérföldkőnek számító ügyben megfogalmazta az ügynökség indoklási kötelezettségét: *S.E.C. v. Chenery Corp.*, 332 U.S. 194 (1947) és *Overton Park v. Volpe*, 401 U.S. 402 (1971). Az ezzel kapcsolatos doktrína összetettségének tárgyalását lásd David Zaring, *Reasonable Agencies*, VA96. L. REV. 135, 135 (2010) (amely amellet érvel, hogy az ügynökségek döntéseinek felülvizsgálatára létező hat különálló tesztet egy "ésszerű ügynökség" normává kellene egyszerűsíteni). A Bíróság egyes esetekben úgy ítélte meg, hogy a tisztességes eljárás indoklási követelménye csak az emberek "életét, szabadságát és tulajdonát" fenyegető intézkedésekre vonatkozik az ötödik és tizennegyedik módosítások tisztességes eljárásra vonatkozó klauzulái alapján. *Lásd pl. Perry v. Sindermann*, 408 U.S. 593, 599 (1972) ("We have decided ... that the Constitution does not require opportunity for a hearing ... unless [the respondent] can prove that the decision ... somehow deprived him of an interest in 'liberty' or"); *Bd. of Regents of State Coll. v. Roth*, U408.S. 569-70564, (1972) ("A megfelelő eljárási eljárás követelményei csak a tizennegyedik módosítás által a szabadság és a tulajdon védelmében foglalt érdekektől való megfosztásra vonatkoznak.").

262. *Lásd Lisa Bressman, Az ügynökségi tétlenség bírósági felülvizsgálata*: N79.Y.U. L. REV. 1657, 1690-92 (2004) (az indokolásra vonatkozó ügynökségi követelmények megvitatása annak elkerülése érdekében, hogy a nem megfelelő befolyások domináljanak az ügyekben).

Alkotmány²⁶³ vagy a közigazgatási eljárásról szóló törvénnyel kiegészített jogszabály alapján,²⁶⁴ magának a meghallgatáshoz való jognak az egyik alapvető jellemzőjének tekinthető.²⁶⁵

A szövetségi bíróságok azonban, beleértve a Legfelsőbb Bíróságot is, széles mozgásteret ²⁶⁶élveznek a tekintetben, hogy megmagyarázzák-e vagy hogyan magyarázzák meg a

az ügynökségi döntések a nyilvánosság kárára).

263. *Lásd Mashaw, Supra* note 163, 111. o. (rámutatva az indokolás követelményének alkotmányos alapjára az amerikai közigazgatási jogban); *lásd még* Richard W. Murphy, *The Limits of Legislative Control Over the "Hard-Look"*, 56ADMIN. L. REV. 1125, 1132-34 (2004) (érvelve amellett, hogy a "hard look" felülvizsgálat alkotmányos dimenzióval bír).

264. Annak biztosítása érdekében, hogy az ügynökségek ne járjanak el önkényesen, a közigazgatási jogban két jogszabályi indoklási követelmény alakult ki. Az első a közigazgatási eljárási törvény (Administrative Procedure Act, APA) 555(e) §-ában található, U.S.C.

§ 556(e) (2012). A rendelet előírja a szövetségi ügynökségek számára, hogy az írásbeli beadványok vagy kérelmek elutasításakor "röviden indokolják az elutasítás indokait". *Id.* Ez azt jelenti, hogy az ügynökségnek írásbeli magyarázatot kell adnia, amikor elutasít egy szabályalkotási kérelmet vagy egy végrehajtási intézkedés iránti kérelmet. *Lásd* Massachusetts kontra E.P.A., 549 U.S. 497, 533 (2007) (amely kimondja, hogy az ügynökség "elkerülheti a további intézkedéseket ... ha ... ésszerű magyarázatot ad arra, hogy miért nem tud vagy nem fog eljárni"). Az informális döntéshozatal keretében, amikor az ügynökségi eljárással kapcsolatban benyújtott írásbeli kérelmet vagy beadványt utasít el, az ügynökségnek "röviden indokolnia kell az elutasítás indokait". *Lásd id.* (kimondva, hogy az ügynökség "elkerülheti a további intézkedést ... ha ... ésszerű magyarázatot ad arra, hogy miért nem tud vagy nem fog eljárni").

Az APA 706. szakasza (2) bekezdésének A) pontja egy második, fokozott, indokolással alátámasztott követelményt állít fel. *Lásd* 5 U.S.C. § 706(2)(A) (2012) (a felülvizsgáló bíróságokat arra utasítja, hogy "az önkényesnek, szeszélyesnek vagy mérlegelési jogkörrel való visszaélésnek minősülő ügynökségi intézkedéseket ... minősítsék jogellenesnek"). A Bíróság ezt a szakaszt úgy értelmezte, hogy az ügynökségeknek megfelelő indoklással kell alátámasztaniuk döntéseiket: "[A]z ügynökségnek meg kell vizsgálnia a releváns adatokat, és kielégítő magyarázatot kell adnia intézkedésére, beleértve a "megállapított tények és a meghozott döntés közötti racionális kapcsolatot"." *Motor Vehicle Mfg. Ass'n of the U.S., Inc. v. State Farm Mut. Auto. Ins. Co.*, U463.S. 29, 43 (1983) (idézi a *Burlington Truck Lines v. United States*, 371 U.S. 156, (1962)). A követelménynek ez a változata lehetővé teszi az igazságszolgáltatás, a végrehajtó hatalom és a nagyközönség számára, hogy ellenőrizze az ügynökségek átruházott mérlegelési jogkörének gyakorlását alátámasztó indokokat, és védelmet nyújtson az önkény ellen. *Lásd a fenti* megjegyzést 262, 1690. o. (annak tárgyalása, hogy az indokolás hogyan csökkenti a "burkolt, magánérdekű vagy más módon önkényes" döntések lehetőségét).

265. *Lásd* Eduardo Jordão & Susan Rose-Ackerman, *Judicial Review of Executive Policymaking in Advanced Democracies: Beyond Rights Review*, ADMIN66. L. REV. 1, (472014) ("[A]z ügynökségnek olyan tanulási folyamaton kell keresztülmennie "indokolással alátámasztott érveléssel", amelyet az APA notice-and-comment rendelkezései biztosítottak volna. Ez a folyamat természetesen megkövetelheti a nyilvánosság hozzájárulásának megszerzésére irányuló nyílt meghallgatásokat, valamint a bíróság és a nyilvánosság számára egyaránt kialakított érvelést.").

266. *Lásd* SUP. CT. R. 41 (amely előírja, hogy $\forall \alpha$ Bíróság véleményeit a jegyző azonnal közzéteszi, amint azokat az *ülésteremből kihirdetik*, vagy

döntések.²⁶⁷ A Legfelsőbb Bíróságnak ugyanúgy nincs indokolási kötelezettsége, nemhogy véleménybe foglalni, mint a kerületi vagy fellebbviteli bírácoknak.²⁶⁸ Mégis a szövetségi bírák a bírói hierarchia minden szintjén termékeny indoklást adnak.²⁶⁹ Az indoklás olyannyira ösztönös és mindennapos az amerikai bírói kultúrában, hogy a gyakorlatnak aligha van szüksége formalizálásra.²⁷⁰ Ami összehasonlító jogi szempontból szembeűnő, hogy az indoklásról való beszéd általában közigazgatási doktrínához kapcsolódik, nem pedig a bírósági kontextushoz tartozó eljárási doktrínához.²⁷¹ A tisztességes eljárásra vonatkozó klauzula megköveteli, hogy egy személy értesítést és meghallgatásra való lehetőséget kapjon, ha a kormány megfosztja őt vagy

ahogy a Bíróság másképp rendelkezik" (kiemelés hozzáadva)); lásd még Edward A. Hartnett, *A Matter of Judgment, Not a Matter of Opinion*, 74 N.Y.U. L. REV. 123, 146 (1999) (rámutatva, hogy "a Legfelsőbb Bíróságnak nincs jogi kötelezettsége véleményt nyilvánítani").

267. Egy olyan ügy, mint a *Mathews v. Eldridge*, 424 U.S. 319 (1981), arra enged következtetni, hogy a Bíróság elindult azon az úton, amely a szövetségi bírák alkotmányos indoklási kötelezettségének előírásához vezet. A *Mathews* egy "mérlegelési" tesztet határoz meg annak meghatározására, hogy bizonyos eljárások, beleértve az indoklási követelményt is, szükségesek-e a meghallgatási eljárás részeként a közigazgatási kontextusban. *Lásd id.* 334. o. ("[D]ue process, ellentétben egyes jogi szabályokkal, nem egy technikai fogalom, amelynek rögzített tartalma független az időtől, helytől és körülményektől. A tisztességes eljárás rugalmas, és olyan eljárási védelmet követel meg, amelyet az adott helyzet megkövetel". (idézetek és hivatkozások kihagyva)). A bírák azonban vonakodtak attól, hogy a bírói indoklást a tisztességes eljárás követelményének tekintsék. *Lásd pl.*, *Taylor v. McKeithen*, 407 U.S. n.191,194. (1972) ("Természetesen egyetértünk azzal, hogy a fellebbviteli bíróságoknak széles mozgástérrel kell rendelkezniük abban a döntésükben, hogy írjanak-e vagy hogyan írjanak véleményt.").

268. Történelmileg soha nem volt a szövetségi bíróságokra vonatkozó megerősítő indoklási követelmény. *Lásd Harrison, Supra* note 254, 230. o. (megjegyezve, hogy "[n]em az Alkotmány, sem az 1789. évi igazságügyi törvény nem rendelkezett az írásbeli vélemények kézbesítéséről, nem is beszélve azok nyilvános terjesztéséről").

269. *Lásd Stephen J. Choi & G. Mitu Gulati, Mr. Justice Posner? Unpacking the Statistics*, 61 N.Y.U. ANN. SURV. AM. L. 19, 23 (2005) (a szövetségi körzeti bírák véleményeinek számát tárgyalva).

270. *Lásd Cohen, Supra* note 114, (259"[I]n a legtöbb kortárs jogrendszerben a bíróságok, közigazgatási szervek és más közintézmények számára követelmény - formális vagy informális -, hogy döntéseiket indokolják.").

271. *Lásd S.E.C. v. Chenery Corp.*, 318 U.S. 80, 88 (1943) (megkülönböztetve a *Chenery* doktrínát, amely szerint a bíróságok egy közigazgatási határozatot csak a közigazgatási szerv által a határozat meghozatalához használt tényleges alapon erősíthetnek meg, "attól a bevett szabálytól, hogy az alacsonyabb szintű bíróság határozatának felülvizsgálata során azt meg kell erősíteni, ha az eredmény helyes, "bár az alacsonyabb szintű bíróság rossz alapon támaszkodott vagy rossz indokot adott"" (idézve a *Helvering v. Gowran*, 302 U.S. (238,1937)).²⁴⁵

az életét, szabadságát vagy tulajdonát.²⁷² A bíróságnak értesítenie kell az érintett feleket és meghallgatást kell biztosítania, mielőtt intézkedik, ²⁷³de az ügyintézőkkel ellentétben mentesül az alkotmányos indoklási kötelezettség alól.²⁷⁴ Stevens bíró különvéleménye a *Connecticut Board of Pardons kontra Dumschat*²⁷⁵ ügyben e tekintetben tanulságos. Stevens hangsúlyozza, hogy "a rövid indoklás a börtönben raboskodóknak járó eljárás lényeges eleme", amikor a kegyelmi bizottság dönt a büntetés átváltoztatásáról.²⁷⁶ Megkülönbözteti azonban a bíróságok helyzetét a kegyelmi tanács helyzetétől. A bírókra nem vonatkozik az indoklási kötelezettség, mivel a bírósági környezet más eljárási védelmet biztosít a peres felek számára: "A bírák gyakran döntenek nehéz és fontos ügyekben indoklás nélkül, és nem állítom, hogy ezáltal alkotmányos hibát követnek el. De az átlagos peres félnek más jelentős eljárási biztosítékai is vannak a tárgyalóteremben történő önkényes döntéshozatallal szemben".²⁷⁷

2. Az egyetlen bírói köteletség a felülvizsgálat lehetővé tétele

Az igazságügyi kontextusban az indoklási doktrína inkább arra összpontosított, hogy a felsőbb bíróságok számára olyan mechanizmust biztosítson, amely megkönnyíti az alsóbb fokú bíróságok határozatainak felülvizsgálatát, mintsem arra, hogy biztosítsa a nyilvánosság számára a bírósági határozatok megértését.²⁷⁸ A common law hagyomány szerint a bírói indoklás nem vonatkozik az egyes jogtulajdonosokra.²⁷⁹ A peres feleknek vagy alpereseknek nincs kikényszeríthető joguk.

272. *Lásd*: U.S. CONST. amends. V, XIV ("Senkit sem szabad ... az élettől, szabadságtól vagy tulajdontól megfosztani a törvényes eljárás nélkül.").

273. *Lásd* Mullane v. Cent. Hanover Bank & Trust Co., U339.S. (306,1950313) ("Sok vita tombolt a Due Process Clause rejtélyes és elvont szavaival kapcsolatban, de nem lehet kétséges, hogy legalább azt megkövetelik, hogy az élet, a szabadság vagy a vagyoni elhatározás általi megfosztását értesítés és meghallgatásra való lehetőség előzze meg").

274. *Lásd* Harrison, *Supra* note 254, 230. o. ("Sem az Alkotmány, sem az 1789. évi igazságügyi törvény nem rendelkezett az írásbeli vélemények kézbesítéséről, nem is beszélve azok nyilvános terjesztéséről.").

275. 452 USA (4581981).

276. *Id.* at (472Stevens, J., más véleményen).

277. *Id.*

278. *Lásd fentebb a* II.B.2. részt (a bírósági indoklás elszámoltathatósági okainak tárgyalása).

279. *Lásd Conn. Bd. of Pardons*, U452.S. at (472Stevens, J., más véleményen).

az indokolt döntésekhez; a bíró indokolásának elmulasztása nem jelent megdönthető hibát.²⁸⁰ Az ítélet érvényességét az annak indoklásától függetlenül kell értékelni.²⁸¹ Az indokolatlan döntéseket az "ártalmatlan hiba" doktrína védi.²⁸² Úgy tűnik, hogy e szabály mögött a bírói gazdaságosság áll.²⁸³ Nem lehet fellebbezni azon az alapon, hogy a bíróság nem megfelelő vagy elégtelen indokolást adott.²⁸⁴ A sikeres fellebbezésnek azt kell állítania, hogy az ítélet *helytelen* volt, és ezért megalapozza a hatályon kívül helyezést.²⁸⁵ A világ számos részén ez nem így van.²⁸⁶

("A rendes peres félnek azonban más jelentős eljárási biztosítékai is vannak a bírósági tárgyalóteremben történő önkényes döntéshozatal ellen.").

280. *Lásd* Jerry L. Mashaw, *Az olyan kis dolgok, mint az okok, üvegbe kerülnek: Reason and Legitimacy in the Administrative State*, 70 *FORDHAM L. REV.* 17, 20 (2001) (megjegyezve, hogy egy közigazgatási határozat hatályon kívül helyezésének gyakori oka a megfelelő indokolás hiánya, de rámutatva arra, hogy az a tény, hogy $\forall \alpha \zeta$ alacsonyabb szintű bíróság rosszul indokolta a helyes döntést, önmagában nem indokolja a hatályon kívül helyezést vagy a visszautalást"); *lásd még* Stack, *Supra* note. 50, 955. o. (megjegyezve, hogy ha az "alábbi határozat helyes, akkor azt meg kell erősíteni, bár az alsóbb fokú bíróság rossz alapra támaszkodott vagy rossz indokot adott").

281. *Lásd* *Helvering v. Gowran*, U302.S. 238, (2451937) ("A bírósági eljárások felülvizsgálata során az a szabály állandósult, hogy ha a lenti döntés helyes, akkor azt meg kell erősíteni, még akkor is, ha az alsóbb fokú bíróság rossz alapra támaszkodott vagy rossz indokot adott.").

282. *Lásd* *FED. R. CIV. P. 61* (előírja, hogy a szövetségi bíróságok "figyelmen kívül hagynak minden olyan hibát és hiányosságot, amely nem érinti egyik fél lényeges jogait sem"); *lásd még* Mary M. Schroeder, *Appellate Justice Today: The Fairchild Lecture*, 1994 *WIS. L. REV.* 9, 10 (rámutatva, hogy egy hiba ártalmatlanságának megállapításakor a fellebbviteli bírák "úgy döntenek, hogy még ha volt is jogszabálysértés, az nem változtatta volna meg az eredményt. [Elkerülük] annak eldöntését, hogy volt-e jogszabálysértés, azáltal, hogy elvetik a kérdést"); *Rex R. Perschbacher & Debra Lyn Bassett, The End of Law*, B84.U. L. REV. 1, 38-40 (2004) (az ártalmatlan hiba doktrínáját kritizálva, mint a bíróságok számára a jog megkerülésének és elhomályosításának módját).

283. *Lásd fentebb a IV.A.2. részt* (az indokolás mellőzésének hatékonysági okait tárgyalva).

284. *Lásd* *People's Mojahedin Org. of Iran v. U.S. Dep't of State*, 182 F.3d 17, 23 n.7 (D.C. Cir. 1999) ("A kerületi bíróságtól fellebbezett ügyekben az ítéleteket, nem pedig a véleményeket kell felülvizsgálunk. Az ügynökségek által kiadott rendeleteket . . . nem támogatjuk az ügynökség 'helyes eredményt, helytelen indoklással' hozott határozatát. Visszaküldjük az ügyet az ügynökségnek, [hogy] javítsa ki az indoklását vagy változtassa meg az eredményét." (belső hivatkozások elhagyva)).

285. *Lásd* *Chevron, U.S.A. v. Nat'l Res. Def. Council, Inc.*, 467 U.S. 837, 842 (1984) ("[S]ince this Court review judgments, not opinions, we must determine whether the Court of Appeals' legal error was *resulted* in an errorous judgment." (Mivel ez a Bíróság ítéleteket, nem pedig véleményeket vizsgál, azt kell megállapítanunk, hogy a fellebbviteli bíróság jogi tévedése téves ítéletet eredményezett-e.) (kiemelés hozzáadva)).

286. Számos polgári jogi jogrendszerben az indokolás hiánya olyan eljárási hibának minősül, amely az ítélet teljes megsemmisítését indokolja.

A szövetségi bíróságok szabadon, indokolás nélkül vagy minimális indoklással dönthetnek, kivéve, ha az indokolás hiánya teljes mértékben meghiúsítaná a felülvizsgálatot.²⁸⁷ Az a felülvizsgálati bíróság, amely nem tudja felismerni, hogy az alsóbb fokú bíróság hogyan jutott a határozatához, további eljárásra visszautalhatja a határozatot.²⁸⁸ Történelmileg ez volt a célja a Federal Rule of Civil Procedure 52(a) szabályának,²⁸⁹ amely előírja, hogy az ülnöki tárgyalásokon a kerületi bírácoknak ténymegállapításokat kell tenniük és jogi következtetéseket kell levonniuk.²⁹⁰ A megállapítások megkövetelésének célja

Lásd pl. Nouveau Code de Procédure Civile [C.P.C.], art. 455., 458. cikk (megjegyezve, hogy amennyiben az indokolás elégtelen, ellentmondásos vagy nem egyértelmű, a felülvizsgáló bíróság általában hatályon kívül helyezi és visszautalja az alacsonyabb szintű bíróságnak a megfelelő indokolás érdekében).

Ez a hozzáállás az elégtelen indokokkal szemben nem ismeretlen a common law jogrendszerekben, például Angliában. *Lásd pl. „H. L. Ho, The Judicial Duty to Give Reasons, 20 LEGAL STUD. 42, 46-47 (2000) (rámutatva arra, hogy ∇αζ indokolás elmulasztását az angol fellebbviteli bíróság elismerte, hogy az indokolás elmulasztása jó önálló fellebbezési jogalap ... a bírónak a megfelelő indokolás elmulasztását, amikor erre jogszabályi kötelezettsége van, jogi hibaként kezelték ... a szokásos (és talán leghatékonyabb) jogorvoslat elmulasztás esetén a perújítás”).*

Ez a kanadai megközelítés is. *Lásd pl. „Michael Taggart, Should Canadian Judges Be Legally Required to Give Reasoned Decisions in Civil Cases? , 33 U. TORONTO L.J. 1, 8 (1983) (rámutatva, hogy a kanadai bíróságokon "mindig is az volt a helyzet, hogy az eljáró bíróság elmulasztása a tények és az indokolás közlésének elmulasztása polgári ügyekben ... bizonyos körülmények között a fellebbviteli bíróság általi hatályon kívül helyezéshez vezethet ... a legújabb esetek tovább mennek, és azt sugallják, hogy létezik valami a megállapítások és indokolás közlésére vonatkozó jogi kötelezettséghez hasonló"); lásd még Hamish Stewart, The Trial Judge's Duty to Give Reasons for Judgment in Criminal Cases, CAN14. CRIM. L. REV. 19,24 (2009) (rámutatva, hogy a büntetőügyekben hozott ítéletek indokolásának elmulasztása, különösen annak megmagyarázása, hogy miért kezelték a bizonyítékokat bizonyos módon, gyakran visszafordítható hibának minősül).*

287. *Lásd Taylor v. McKeithen, 407 U.S. 191, 194 n.4 (1972) ("Mivel ez a jegyzőkönyv nem tájékoztat minket teljes mértékben a peres ügy pontos természetéről [mi] hatályon kívül helyezzük az alábbi ítéletet, és visszautaljuk az ügyet.").*

288. *Lásd id.* ("Mivel ez a jegyzőkönyv nem tájékoztat bennünket teljes mértékben a pereskedés pontos természetéről [mi] hatályon kívül helyezzük az alábbi ítéletet, és visszautaljuk az ügyet.").

289. FED. R. CIV. P. 52(a) ("A tényállás alapján, esküdtszék nélkül tárgyalat perben ... a bíróságnak meg kell állapítania a tényeket ... és meg kell állapítania a jogi következtetéseit ...").

a megállapítások és következtetések a jegyzőkönyvben is szerepelhetnek [vagy] megjelenhetnek egy véleményt vagy határozati jegyzőkönyvet.").

290. *Lásd id.* (a bíróságoknak tényeket kell megállapítaniuk és következtetéseket kell levonniuk). A fellebbviteli bíróságok azonban az ítélet alátámasztó megállapításokat szabadon értelmezik, még akkor is, ha a megállapítások nem olyan pontosak vagy részletesek, mint amilyenek kívánatosak lennének. *Lásd Zack kontra CIR, 291 F.3d 407, 412 (6th Cir. 2002) (megállapítva, hogy "a megállapításokat az ítélet alátámasztására liberálisan kell értelmezni" (idézve In re Fordu, 301 F.3d*

693, 710 (6th Cir. 1999))). Az 52. szabály a) pontjának való megfelelés nem joghatósági követelmény, és a fellebbviteli bíróság további megállapítások nélkül is dönthet a fellebbezésről, ha úgy ítéli meg, hogy

a tényállásnak az elsőfokú bíróság általi megállapítása, amint azt az esetek jelentős részében elismerték, arra korlátozódik, hogy lehetővé tegye a fellebbviteli bíróság számára a felülvizsgálatot azáltal, hogy kifejezett magyarázatot vagy legalább az elsőfokú bíróság határozatának alapját feltüntető feljegyzést ad neki.²⁹¹ Ez a szabály a szövetségi igazságszolgáltatásban az indokolásra vonatkozó követelmény legközelebbi megfelelője, de nem írja elő, hogy a kerületi bírácoknak írásban kell indokolniuk határozataikat.²⁹²

Egy újraelosztási 1972 ügy, a *Taylor kontra McKeith*, jól szemlélteti, hogy a Legfelsőbb Bíróság széles mérlegelési jogkört biztosít a szövetségi bírácoknak annak eldöntésében, hogy indokolnak-e vagy sem, és hogy kivételes körülmények között korlátozza a bíróságok szabadságát. Ebben az ügyben a Bíróság azért helyezte hatályon kívül és küldte vissza az Ötödik Körzet összefoglaló hatályon kívül helyezését, mert az indokolás hiánya nem tette lehetővé az érdemi felülvizsgálatot.²⁹⁴ Az Ötödik Körzet vélemény vagy egyéb indokolás nélkül változtatta meg egy újraelosztási terv kerületi bíróság általi jóváhagyását.²⁹⁵ Ezzel a fellebbviteli bírácok egy konkurens tervet fogadtak el, amely megerősítette volna az afroamerikai szavazatok felhígulását.²⁹⁶ A Legfelsőbb Bíróság nem tudta megállapítani, hogy fennáll-e lényeges szövetségi kérdés, mivel nem volt biztos a fellebbviteli bíróság érvelésében. Szokatlan módon a Bíróság hatályon kívül helyezte a gyorsított ítéletet, és visszautalta a

van olyan helyzetben, hogy ezt megtehesse. *Lásd pl.* *United States v. Ameline*, 409 F.3d 1073, 1079 (9th Cir. 2005) ("Arra a következtetésre jutottunk, hogy a legjobb módja ennek a kérdésnek ... az, hogy követjük a [más körzeti bíróságok] kollégái által elfogadott megközelítést, és megkérdezzük azt, aki tudja a választ, az ítélkező bírót. Ahelyett, hogy megerősítsenénk ... inkább az újbóli visszautalást választjuk.").

291. *Lásd Purcell v. Gonzalez*, U549.S. 1, 7 (2006) (az elsőfokú bíróság végső megállapításairól való döntés, mivel a Kilencedik Körzet indokolás és megállapítások nélkül hozott határozatot, mielőtt az elsőfokú bíróság ténymegállapításokat tett volna).

292. *Lásd* 9C CHARLES ALAN WRIGHT & ARTHUR MILLER, FEDERAL PRACTICE AND PROCEDURE § 2571 (3d ed. 2008) (rámutatva, hogy az 52. szabály a) pontját módosították, és 19481983egyértelművé tették, hogy a legtöbb indítványról való döntés során a megállapítások és következtetések nem szükségesek, és kifejezetten előírják, hogy a körzeti bírác a megállapításokat és következtetéseket szóban, nyílt tárgyaláson is megteheti, és rögzítheti azokat).

293. 407 USA (1911972).

294. *Lásd id.* 194. o. ("Mivel ez a feljegyzés nem tájékoztat bennünket teljes mértékben a pereskedés pontos természetéről ... [mi] hatályon kívül helyezük az alábbi ítéletet, és visszautaljuk az ügyet.").

295. *Lásd id.* 194. n.4. pont ("[H]itt az alsó fokú bíróság vélemény nélkül, összefoglalóan hatályon kívül helyezett egy olyan kérdést, amelyet a kerületi bírác hosszasan mérlegelt.").

296. *Lásd id.* 193. o. ("[A] fellebbviteli bíróság vélemény nélkül megváltoztatta a határozatot, és elfogadta a főügyész alternatív felosztását.").

az ügyet a fellebbviteli bírósághoz további eljárásra, \forall mivel ez a jegyzőkönyv nem tájékoztat bennünket teljes mértékben a per pontos természetéről, és mivel nem részesültünk a fellebbviteli bíróság rálátásában".²⁹⁷ Egy lábjegyzetben a Bíróság hangsúlyozta az indokolásra vonatkozó kérésének kivételes jellegét, megjegyezve, hogy "a fellebbviteli bíróságoknak széles mozgástérrel kell rendelkezniük abban a döntésükben, hogy írjanak-e vagy hogyan írjanak véleményt. Ez különösen igaz az összefoglaló megerősítésekre."²⁹⁸ Röviden, amíg a felülvizsgálati bíróság rendelkezésére álló jegyzőkönyv lehetővé teszi a felülvizsgálat valamilyen formáját, addig nincs a szövetségi bírókra vonatkozó indoklási követelmény.²⁹⁹

A gyakorlatban, mivel az elégtelen vagy nem létező indoklás hozzájárulhat pontatlan vagy igazságtalan bírósági eredményekhez, a szövetségi bírák általában nagylelkűen adtak indoklást, amikor úgy találták, hogy az indoklás indokoltsága meghaladja az indoklás költségeit.³⁰⁰ A következő alfejezet két esettanulmányt mutat be, amelyek azt mutatják be, hogy a bevándorlás és az ítélethozatal két kontextusában a szövetségi fellebbviteli bíróságok olyan indoklási doktrínákat dolgoztak ki, amelyek célja az indoklás (néhány), az I. részben azonosított értékének biztosítása.

B. Mégis a bíróságok egyensúlyt és megkövetelik

A bevándorlás és az ítélethozatal két olyan terület, ahol a felülvizsgálati bíróság az eljáró bíróságoktól megköveteli, hogy a közigazgatási joghoz hasonló módon indokolják döntéseiket.³⁰¹

A bevándorlási ügyek tárgyalásos szintű elbírálása

297. *Id.* 194.

298. *Id.* at 194 n.4 (idézet kihagyva); *lásd még* United States v. Edge Broad. Co., 509 U.S. 418, 425 n.3 (1993) (megjegyezve, hogy "figyelemre méltó és szokatlan, hogy bár a fellebbviteli bíróság megerősítette azt az ítéletet, hogy egy kongresszusi törvény alkalmazása alkotmányellenes, a bíróság helyénvalónak találta, hogy ítéletét egy nem közzétett *per curiam* véleményben jelentse be").

299. *Lásd Purcell v. Gonzalez*, 549 U.S. 1, 5 (2006) (megállapítva, hogy "azzal, hogy a fellebbviteli bíróság nem tett semmilyen ténymegállapítást, sőt, semmilyen saját érvelést sem adott, a bíróságot abban a helyzetben hagyta, hogy a fellebbviteli bíróság pusztán végzését a kerületi bíróság végső megállapításainak fényében értékelje").

300. *Lásd fentebb* a III.B. részt (az indoklás mellőzésének hatékonysági okait tárgyalva).

301. A bevándorlási bíráskodás a szó szoros értelmében adminisztratív jellegű az eljárás szintjén és a Bevándorlási Fellebbviteli Tanács (BIA) szintjén, mivel a bevándorlási bírák és a

a bevándorlási bíróságok és a Bevándorlási Fellebbviteli Tanács (BIA) által végzett közigazgatási bíráskodás, amelyek a Bevándorlási Felülvizsgálati Hivatal (EOIR) két szintjét alkotják.³⁰² Hasonlóképpen, az ítélethozatal vitathatatlanul kvázi-közigazgatási jellegűvé vált azóta, hogy létrehozták az Egyesült Államok Büntetés-kiszabó Bizottságát, és megfogalmazták az első szövetségi büntetés-kiszabási iránymutatásokat³⁰³, valamint az ítéletet kiszabó bírák törvényben előírt kötelezettségét, hogy indokolják az ítéletet.³⁰⁴ Talán azért, mert e két döntéshozatali kontextusból hiányoznak az amerikai polgári jog hagyományos eljárási garanciái és fogalmai.

A BIA tagjai az Igazságügyi Minisztérium alkalmazottai, és az úgynevezett Bevándorlási Felülvizsgálati Hivatal (EOIR) keretében tevékenykednek. *Lásd általában* Jill E. Family, *Conflicting Signals: Understanding U.S. Immigration Reform Through the Evolution of U.S. Immigration Law*, 40 REVISTA CATALANA DE DRET PUBLIC [14540 CATALAN J. OF PUB. L. 145] (2010) (Spanyolország) (a közigazgatási bíráskodás történetének és fejlődésének, valamint a bevándorlási hivataloktól való döntési függetlenség hiányának ismertetése). Az ítélethozatal közigazgatási színe nem ilyen egyértelmű. *Lásd* *Mistretta kontra Egyesült Államok*, 488 U.S. 361, 412 (1989) (megállapítva, hogy az 1984. évi büntetés-kiszabási reformtörvény alkotmányos hatáskör-átruházás volt). Számos tudós azonban rámutatott arra, hogy a büntetés-kiszabási iránymutatások intézménye alapvetően megváltoztatta az ítélkezést, és közelebb hozta azt a döntéshozatal közigazgatási modelljéhez, amelyben még a *United States v. Booker*, 543 U.S. 220 (2005) ügyet követően is a körzeti bírák mérlegelési jogkörét az iránymutatások korlátozzák. *Lásd pl.* Rachel E. Barkow, *Administering Crime*, 52 UCLA L. REV. 715, 721-23 (2004) (azzal érvelve, hogy a büntetés-kiszabó bizottságot leginkább az ügynökségi modell alapján lehet értelmezni).

302. *Lásd: A hivatalról*, DEP'T OF JUSTICE EXEC. OFFICE FOR IMMIGRATION REVIEW, www.justice.gov/eoir/orginfo.htm (utolsó látogatás: Jan. 17, 2015 12:42 PM) ("A BIA országos hatáskörrel rendelkezik a bevándorlási bírák és a Belbiztonsági Minisztérium kerületi igazgatói által hozott egyes határozatok elleni fellebbezések elbírálására."). (a Washington and Lee Law Review-ban található).

303. Azt lehet állítani, hogy még a szövetségi iránymutatásoknak az *Apprendi-Booker* ügyek sorát követő tanácsadó rendszerré való átalakítása sem tudta teljesen ellensúlyozni az ítélethozatal adminisztratív minőségét. Az iránymutatásokat egy közigazgatási szerv fogadja el, és a Kongresszus hagyja jóvá. Bár tanácsadó jellegűek, alkalmazásuk továbbra is kötelező. A meghatározott tényekhez előnyben részesített eredményeket rendelnek. *Lásd általában: Egyesült Államok kontra Booker*, 543 U.S. 220 (2005); *Apprendi kontra New Jersey*, U530.S. (4662000).

304. Az ítéletet kiszabó bíróság "a nyílt bírósági tárgyaláson ismerteti az adott büntetés kiszabásának indokait". 18 U.S.C. § 3553(c) (2012). Ha a büntetés nem a 3553(a)(4) §-ban említett büntetés-kiszabási irányelvek által előírt vagy azokon kívüli, a bíróságnak meg kell jelölnie az irányelvektől eltérő büntetés kiszabásának konkrét okait. *Id.* § 3553(c)(2). Ezeket az "indokokat is pontosan meg kell jelölni" az írásbeli ítéletben és a kötelezettségvállalásról szóló végzésben. *Id.*

jog - például a III. cikk szerinti bírák, az esküdtszéki döntéshozatal és a teljes bírói autonómia - a szövetségi bírák általános indoklási kötelezettséget írtak elő, ami a polgári jogi jogalkotási indoklási követelményeket idézi.³⁰⁵

1. Kontextus 1: Bevándorlás

A bevándorlási bíróságok elbírálják a nem állampolgároknak az országban való tartózkodáshoz való jogára vonatkozó egyéni kérelmeket.³⁰⁶ Megállapítják a kitoloncolhatóságot, a kitoloncolhatóságot és a kizárhatóságot.³⁰⁷ Ez az elbírálás hagyományos, két fél részvételével zajló meghallgatás formájában történik, és minden egyes ügy a jog értelmezését vagy alkalmazását, a tényállásnak a jegyzőkönyvben szereplő bizonyítékokon alapuló megállapítását és egy meghatározott törvényes mérlegelési jogkör gyakorlását foglalja magában.³⁰⁸ Az alkotmányos tisztességes eljárás védelme nem követel meg többet, mint egy tisztességes közigazgatási eljárást, amelynek a bevándorlási bíró előtti meghallgatás lehetősége tesz eleget.³⁰⁹ A körzeti bíróságok azonban kidolgoztak egy indokolással ellátott

305. *Lásd* Maritza I. Reyes, *Constitutionalizing Immigration Law: The Vital Role of Judicial Discretion in the Removal of Lawful Permanent Residents*, 84 TEMP. L. REV. 637, 651 (2012) (megjegyezve, hogy a bevándorlási kitoloncolási eljárásokból hiányoznak az eljárási biztosítékok, mivel a kitoloncolás "alkotmányos értelemben nem büntetés").

306. *Lásd* 8 C.F.R. §§ 1240.1(a), 1240.31, 1240.41 (a bevándorlási bírák hatáskörének tárgyalása).

307. *Lásd id.* (amely előírja, hogy a bevándorlási bírák hatáskörrel rendelkeznek a kitoloncolással, kitoloncolhatósággal és kizárással kapcsolatos döntések meghozatalára).

308. *Lásd*: OFFICE OF THE CHIEF IMMIGRATION JUDGE, IMMIGRATION COURT PRACTICE MANUAL 57-83 (2008), http://www.justice.gov/eoir/vll/OCIJPracManual/Practice_Manual_review.pdf (a bevándorlási meghallgatási eljárásokat tárgyalja).

309. *Lásd* Mathews v. Eldridge, 424 U.S. 319, 348 (1976) ("[D]ifferenciák a közigazgatási ügynökségek eredetében és funkciójában kizárják a bíróságok történelméből és tapasztalatából kialakult eljárási, tárgyalási és felülvizsgálati szabályok teljes átültetését". (idézetek kihagyva)); *lásd még* Albathani v. INS, F318.3d (365,1st376 Cir. 2003) ("Egy külföldinek egyáltalán nincs alkotmányos joga a közigazgatási fellebbezéshez."); *Ekasinta v. Gonzales*, F415.3d (1188,10th1195 Cir. 2005) ("Az alkotmány nem követel meg többet, mint egy tisztességes közigazgatási eljárást."); *Kambolli v. Gonzales*, 449 F.3d 454, 460 (2d Cir. 2006) ("Kambolli tehát csak azért kap lehetőséget az IJ [bevándorlási bíró] határozatának megfellebbezésére, mert a Kongresszus és a főügyész úgy döntött, hogy törvényben és rendeletben biztosít fellebbviteli eljárást.").

az elsőfokú bevándorlási bírásokra vonatkozó követelmény - a döntéseiket szóban vagy írásban meg kell indokolni.³¹⁰

E követelmény mögött az a fő cél áll, hogy biztosítsa a III. cikkkel nem rendelkező bevándorlási bírások döntéseinek a szövetségi bíróságok általi érdemi felülvizsgálatát.³¹¹ A követelmény nagyon hasonló ahhoz, amely más közigazgatási ügynökségekre vonatkozik.³¹² A közigazgatási intézkedések bírósági felülvizsgálata megköveteli, hogy legyen mit felülvizsgálni, és ha az ügynökség csak az eredményét adja meg a mögöttes ténymegállapítás és elemzés magyarázata nélkül, a bíróság nem képes bírósági felülvizsgálatot biztosítani.³¹³ Richard Posner bíró világosan kifejezte az indoklási kötelezettség közigazgatási természetét a bevándorlási kontextusban: "amint azt fáradhatatlanul ismételtük, ... az olyan ügynökségi vélemény, amely nem épít racionális hidat a jegyzőkönyv és az ügynökség jogi következtetése között, nem élheti túl a bírósági felülvizsgálatot".³¹⁴ A bevándorlási bíróságok valóban nem részei a szövetségi igazságszolgáltatásnak.³¹⁵ Ehelyett

310. *Lásd* OFFICE OF PLANNING, ANALYSIS & TECHNOLOGY, EXECUTIVE OFFICE FOR IMMIGRATION REVIEW, FY STATISTICAL 2010 YEAR BOOK D1 fig.4 (2011), <http://www.justice.gov/eoir/statspub/fy10syb.pdf> (a 2010-es pénzügyi évtől a 2010-es 2006-pénzügyi évig a bevándorlási eljárások határozat vagy egyéb befejezések szerinti bontásban).

311. *Lásd* *Dunlop v. Bachowski*, 421 U.S. 560, 572 (1975) ("[T]ogy a felülvizsgáló bíróság érthetően felülvizsgálhassa a miniszter döntését, a miniszter köteles a bíróság és a panaszos tanú rendelkezésére bocsátani a döntését alátámasztó indokolás másolatát."). A kérelmezők nem fellebbezhetnek közvetlenül a kerületi bíróságokhoz, mielőtt kimerítenék a BIA előtti keresetüket. *Lásd*. 8

U.S.C. § 1252(d)(1) (2012) (amely előírja, hogy a bíróság nem vizsgálhatja felül a jogerős végzést, amíg a külföldi nem merítette ki az összes közigazgatási jogorvoslati lehetőséget); *Morales v. U.S. Att'y Gen.*, 210 F. App'x 978, 980 (11th Cir. 2006) (az 1252(d)(1) §-t úgy értelmezi, hogy a BIA-nak kell meghallgatnia a követeléseket, mielőtt a bíróság meghallgatná a követelést).

312. *Lásd* Donald J. Kochan, *The "Reason-Giving" Lawyer: An Ethical, Practical, and Pedagogical Perspective*, 26 GEO. J. LEGAL ETHICS 261, 277 (2013) (megjegyezve, hogy az "reason-giving" követelménye szinte minden ügynökségi intézkedésre kiterjed).

313. *Lásd* *SEC v. Chenery Corp.*, U332.S. (194,1947196) ("Ha a közigazgatási intézkedést azon az alapon kell vizsgálni, amelyen állítólagosan nyugszik, ezt az alapot olyan világosan kell meghatározni, hogy érthető legyen."); *Guentchev v. I.N.S.*, F77.3d (1036,7th 1038Cir. 1996) (az indokolás megadása a "közigazgatási jog normája").

314. *Mengistu kontra Ashcroft*, F355.3d (1044,7th 1047Cir. 2004).

315. A bevándorlási bírások (IJ) és a BIA tagjai a toborzás, a státusz és a karrier szempontjából kívül esnek az általános bírói szakmán. Összehasonlításképpen lásd CHARLES H. SHELDON & LINDA S. MAULE, *CHOOSING JUSTICE: THE RECRUITMENT OF STATE AND FEDERAL JUDGES* (1997). Ellentétben a szövetségi bírákkal, akik generalisták, és akiktől elvárják, hogy mindenféle ügyet egyformán kezeljenek.

közigazgatási bíróságok.³¹⁶ A bevándorlási bíróságokra azonban nem vonatkozik a közigazgatási eljárási törvény formális elbírálási követelménye: elsőfokú bíróságként kezelik őket, szövetségi fellebbviteli felülvizsgálattal.³¹⁷

Miután a növekedés a bevándorlási fellebbezések, hogy elárasztotta a bíróságok kezdve a szövetségi 2002,³¹⁸ körök kifejlesztettek egy

készség, az IJ-k és a BIA-tagok a bevándorlási jogra szakosodott bírák. *Lásd* Lawrence Baum, *Bevándorlási jog és bíráskodás*: DUKE59 L.J. (1501,20101546) (az IJ és a BIA szakosodását tárgyalja a szövetségi bírakkal ellentétben).

316. A bevándorlási bírák nem minősülnek közigazgatási bíráknak a közigazgatási eljárási törvény (Administrative Procedure Act - APA) értelmében. *Lásd*: Organization of the Department of Justice Executive Office for Immigration Matters, 52 Fed. Reg. 44,971 (Nov. 198724,) (a "Special Inquiry Officer" elnevezés "Immigration Judge"-re változott). A bevándorlási bíróságok inkább a közigazgatási bíróságok egy egyedi típusát alkotják, amely a kongresszus által az Igazságügyi Minisztériumra (DOJ) ruházott hatáskörből ered. A 1983 főügyész a DOJ-n belül létrehozta a Bevándorlási Felülvizsgálati Végrehajtó Hivatalt (EOIR). Bevándorlási Fellebbviteli Testület; Bevándorlási felülvizsgálati funkció; Szerkesztői módosítások, 48 Fed. Reg. 8,038,8,039 (198325., február).

317. Az APA1946 "szigorú eljárási követelményeket hozott létre a hivatalos ügynökségi szabályalkotásra és bíráskodásra". Dory Mitros Durham, Note, *The Once and Future Judge: The Rise and Fall (And Rise?) of Independence in U.S. Immigration Courts*, 81 NOTRE DAME L. REV. 655, 665 (2006). A törvény elfogadását követően vita alakult ki azzal kapcsolatban, hogy az eljárásokat a bevándorlás területén is alkalmazni kell-e. *Lásd id.* 666-67 (annak tárgyalása, hogy a DOJ szerint az APA nem volt alkalmazandó, de a Legfelsőbb Bíróság másként döntött). A *Wong Yang Sung v. McGrath*, 339 U.S. 33, 49-50 (1950) ügyben a Bíróság megállapította, hogy az ötödik módosítás Due Process Clause-je megköveteli az APA szigorú eljárási követelményeinek alkalmazását. Még abban az évben azonban az ügynökség sikeresen lobbizott egy olyan előirányzat-törvényjavaslatért, amely felmentette az ügynökséget a formális bírálati követelmények betartása alól. *Lásd* Durham, *Supra* note 317, 667. o. Így a bevándorlási elbírálási folyamat változásai rövid életűek voltak. *Wong Yang Sung* óta azonban az eljárás fokozatosan fejlődött, és egyre inkább hasonlít a hivatalos elbíráláshoz. *Lásd id.* 691. o. (megállapítva, hogy a bevándorlási bíráskodás "sok tekintetben egy hivatalos bírósági eljáráshoz [hasonlít]").

318. A hullámról és annak kiváltó okairól lásd Lenni Benson, *Making Paper Dolls: How Restrictions on Judicial Review and the Administrative Process Increase Immigration Cases in Federal Court*, 51 N.Y.L. SCH. L. REV. 37 (2006) (a bevándorlással kapcsolatos szövetségi bírósági ügyek számának növekedéséhez hozzájáruló, egymással összefüggő tényezők feltárása); Evelyn H. Cruz, *Double the Injustice, Twice the Harm: The Impact of the Board of Immigration Appeals' Summary Affirmance Procedures*, STAN16. L. & POL'Y REV. 481 (2005) (az egyszerűsítési eljárás és annak a BIA döntéshozatalára gyakorolt hatásának leírása); *lásd még* John R.B. Palmer, Stephen W. Yale-Loehr & Elizabeth Cronin, *Why Are So Many People Challenging Board of Immigration Appeals Decisions in Federal Court? An Empirical Analysis of the Recent Surge in Petitions for Review*, 20 GEO.

megerősítő indoklási követelmény.³¹⁹ A hullám első éveiben a körzeti bírák egyre inkább tudatában voltak a bevándorlási határozatok elégtelen indokoltságának, és mind a bírósági, mind a fellebbviteli szinten egyre nyíltabban szólaltak fel.³²⁰ Soha nem látott számú fellebbezést bíráltak el a BIA-tól, amelynek hatáskörébe tartozik a bevándorlási bíróságok határozatainak fellebbviteli felülvizsgálata.³²¹ Mivel a BIA határozatai közül sok "vélemény nélküli megerősítés" volt, a körzeti bíráknak felül kellett vizsgálniuk a bevándorlási bírák tárgyalásos szintű döntéseit.³²² Amikor a BIA

IMMIGR. L.J. 1, 54-89 (2005) (egy sor olyan változót ismertet, amelyek magyarázatot adhatnak a hullámra).

319. A második kerület így nyilatkozott: "Az alkalmazandó törvények és rendeletek értelmében a menedékjogot vagy a kitoloncolás visszatartását kérelmező személynek még az egyszerűsítés után is joga van a menedékjogi kérelmének teljes körű meghallgatására, az *IJ indokolással ellátott véleményére*, a BIA felülvizsgálatának lehetőségére, valamint a bírósági jogorvoslathoz való jogra." Zhang v. U.S. Dept. of Justice, 362 F.3d 155, 159 (2nd Cir. 2004) (kiemelés hozzáadva).

320. *Lásd* AM. BAR ASS'N, REFORMING THE IMMIGRATION SYSTEM 2-26 (2010), http://www.americanbar.org/content/dam/aba/migrated/Immigration/PublicDocuments/aba_complete_full_report_authcheckdam.pdf ("[F]ederal appellate judges have frequently criticized the bad-asoned and/or incomplete oral decisions of immigration judges that have reached the circuit courts.").

321. Miután a BIA döntést hozott az ügyben, az alperesnek törvényes joga van felülvizsgálati kérelmet benyújtani az ügyben illetékes amerikai fellebbviteli bírósághoz. *Lásd* U.S.C. § 1252(d)(1) (2012) (amely előírja, hogy a bíróság felülvizsgálhatja a jogerős határozatot, ha a külföldi kimerítette az összes közigazgatási jogorvoslati lehetőséget).

322. Ha a BIA elfogadja és kiegészíti az *IJ* véleményét a kitoloncolási végzés közigazgatási fellebbezésével kapcsolatban, a fellebbviteli bíróság az *IJ* véleményét a BIA által kiegészített formában vizsgálja felül. *Lásd* a bevándorlási és állampolgársági törvényt, § 242(b)(4)(A)-(B), 8 U.S.C. § 1252(b)(4)(A)-(B) (2012) (a fellebbviteli bíróság hatáskörét és felülvizsgálati mércéjét meghatározva). Amint azt az Eleventh Circuit a *Mendoza v. U.S. Attorney General*, 327 F.3d 1283 (11th Cir. 2003) ügyben megállapította, "az INS eltávolíthatóságot megállapító határozatának érdemi felülvizsgálatát nem zárja ki a BIA összefoglaló megerősítő határozatának rövidege, mivel a fellebbviteli bíróság számára továbbra is rendelkezésre áll az *IJ* határozata és az annak alapjául szolgáló jegyzőkönyv a felülvizsgálathoz". *Id.* at 1289 (belső idézőjelek kihagyva); *accord* Dia v. Ashcroft, F353.3d (228,3d 244Cir. 2003) (megállapítva, hogy a BIA összefoglaló megerősítő határozatai "nem kényszerítenek minket arra, hogy 'a tükörbe' merészkedjünk (mint Alice Csodaországban), mert rendelkezésünkre áll az *IJ* indoklása és a felülvizsgálati funkcionk gyakorlásához szükséges jegyzőkönyv"); *Falcon Carriche v. Ashcroft*, 350 F.3d 845, 851 (9th Cir. 2003) (megállapítva, hogy a BIA véleményének elmaradása nem veszélyezteti a tisztességes eljárást, amikor a fellebbviteli bíróság "közvetlenül felülvizsgálhatja az *IJ* döntését"); *Georgis v. Ashcroft*, F328.3d (962,7th967 Cir. 2003) ("Mivel közvetlenül felülvizsgáljuk az *IJ* határozatát, amikor egy ügy [a BIA összefoglaló megerősítő határozatából az egyszerűsítési rendeletek alapján] kerül felhasználásra, nem veszélyeztetjük a képességünket, hogy a kérelmező ügyének teljes és tisztességes értékelését elvégezzük, és a kérelmező megfelelő eljárási jogai nem sérülnek."). A Harmadik Körzethez hasonlóan "[m]indenekünk nincs tudomásunk arról, hogy

vélemény nélkül megerősíti, a bevándorlási bíró határozata válik a hivatal végleges határozatává.³²³ A fellebbviteli bíróság a bevándorlási bíró határozatának indoklását vizsgálja felül, nem pedig a BIA íratlan indoklását.³²⁴ Ennek eredményeképpen a körzeti bírák tömegesen kezdték el olvasni a bevándorlási bírák által lefolytatott eljárások átíratát, amelyek nem voltak megfelelően vagy logikátlanul indokoltak.³²⁵ Sok esetben a felülvizsgálat arra a következtetésre jutott, hogy a bevándorlási bírák érvelése összefüggéstelen, megfejthetetlen, vagy nem támasztja alá a jegyzőkönyv.³²⁶ A körzeti bírák országszerte

semmilyen követelményt, nemhogy alkotmányos követelményt, hogy az ügynökségi bírónak írásban vagy más módon kell kifejtene érvelését, amikor, mint itt, az ügynökség felülvizsgálati véleményt küldött nekünk." *Dia*, 353 F.3d at 240.

323. *Lásd* 8 C.F.R. § 1003.1(e)(4)(ii) (2007) ("Ha a tanács tagja úgy dönt, hogy a határozatot vélemény nélkül kell megerősíteni, a tanács a következő végzést adja ki: "A tanács vélemény nélkül megerősíti az alábbi határozat eredményét. Az alábbi határozat tehát a végleges ügynökségi döntés."); *lásd még* *Falcon Carriche*, F350.3d at (855"Ha a BIA racionalizál egy ügyet, az IJ határozata válik a végleges ügynökségi döntéssé, és a szabályozási rendszer zöld utat ad nekünk, hogy úgy vizsgáljuk az IJ határozatát, mintha magának a BIA-nak a határozatát vizsgálnánk.").

324. *Lásd* 8 C.F.R. § 1003.1(e)(4)(ii) (előírja, hogy ha a BIA vélemény nélkül megerősít egy határozatot, az IJ határozata a végleges hatósági döntés). Amikor azonban a BIA összefoglalóan megerősít egy határozatot teljes egészében olyan indokok alapján, amelyek felülvizsgálatára a kerületi bíróságnak nincs hatásköre az illegális bevándorlási reformról és a bevándorlók felelősségéről szóló törvény (IIRIRA) és a REAL ID törvény alapján, akkor a BIA megerősítő határozata lesz a végleges döntés. *Lásd* Stephen H. Legomsky, *Deportation and the War on Independence*, CORNELL 91 L. REV. 369, 382-83 (2006) (tárgyalja, hogy az U.S.C. 1252(a)(2)(B) §-a korlátozza a kerületi bíróságok bírósági felülvizsgálatát).

325. *Lásd* Lindsey R. Vaala, *Megjegyzés, Bias on the Bench: Az igazságszolgáltatásban a U.S. Immigration Judges to ensure Equality for Asylum Seekers*, 49 WM. & MARY L. REV. 1012, 1023-27 (2007) (a kerületi bíróságok frusztrációját és ingerültségét írja le a BIA és a bevándorlási bíróságok rossz döntéshozatala miatt a saját bíróságaikra háruló megnövekedett terhek miatt).

326. A felülvizsgáló körzeti bíróság nem zárja ki a bírósági szintű IJ határozatának felülvizsgálatát. *Lásd* *Falcon Carriche* kontra *Ashcroft*, 350 F.3d 845, 855 (9th Cir. 2003) ("Ha a BIA racionalizál egy ügyet, az IJ döntése válik a végleges hatósági határozattá, és a szabályozási rendszer zöld utat ad nekünk, hogy úgy vizsgáljuk meg az IJ döntését, mintha magának a BIA-nak a döntését vizsgálnánk."); *Rusev v. Gonzales*, 123 F. App'x 316, 317 (9th Cir. 2005) ("Mivel a BIA racionalizálta és vélemény nélkül megerősítette az IJ döntését, felülvizsgáljuk az IJ döntését."). Ahogy a rendelet egyértelműen előírja, az IJ határozatának indoklását kell felülvizsgálni, és nem a BIA íratlan indoklását. *Lásd* 8 C.F.R. § 1003.1(e)(4)(ii) (2014) (amely előírja, hogy a BIA vélemény nélkül is megerősítheti az IJ határozatát, és így az IJ határozata válik végleges hatósági határozattá). Amikor a BIA összefoglalóan megerősítette az IJ-k olyan határozatait, amelyek összefüggéstelen, megfejthetetlen vagy a jegyzőkönyvvel nem alátámasztott érvelésen alapultak, a kerületi bíróságok

bírálták a bevándorlási bíróságok ügykezelési gyakorlatát, különösen a menedékjogi kérelmek esetében.³²⁷ Posner bíró a Hetedik Körzetből különösen hangosan bírálta a bevándorlási bíróságokon zajló indoklás elégtelenségét.³²⁸ Az egyik ügyben megjegyezte, hogy "a bevándorlási bíró következtetésének nincs megalapozott alapja, amely a következőkön alapult megalapozatlan feltételezések."³²⁹ Egy másikban azt kifogásolta, hogy "a bevándorlási bíró véleménye nem tekinthető megalapozottnak; a Bevándorlási Fellebbviteli Bizottság pedig nem nyilvánított véleményt".³³⁰

A bevándorlási ügyek számának növekedésének első éveiben a szövetségi bíróságok finomították az indokolással kapcsolatos doktrínájukat, hogy szigorúbban ellenőrizhessék a bevándorlási bírák döntéseit.³³¹ Tekintettel arra, hogy a BIA kiterjedten alkalmazza az összefoglaló eljárásokat, a körök eltökéltnek tűntek annak biztosítására, hogy legalább a tárgyalás szintjén a kérelmezők valamilyen formában indokolással ellátott döntést kapjanak.³³² A kilencedik

szívesen visszautalták volna tisztázásra vagy újbóli meghallgatásra. *Lásd* You Hao Yang v. Bd. of Immigration Appeals, F440.3d (72,2d73,76 Cir. 2006) (megállapítva, hogy az IJ érvelése hibákat tartalmazott, és az ügyet újbóli felülvizsgálatra visszautalta a BIA-nak).

327. *Lásd pl.* Adam Liptak, *Courts Criticize Judges' Handling on Asylum Cases*, N.Y. TIMES, Dec. at26,2005, A1 (tárgyalja, hogy a kerületi bíróságok bírái bírálták az IJ-k "elfogult és inkoherens döntéseinek mintáját a menedékjogi ügyekben").

328. *Lásd* Benslimane kontra Gonzales, F430.3d (828,7th 830Cir. 2005) ("[A]djudication of these cases at the administrative level has fallen below the minimum standards of legal justice."); *accord* Guchshenkov kontra Ashcroft, 366 F.3d (554,7th556,560 Cir. 2004) (utalva "a testület és a bevándorlási bírák folyamatos nehézségeire a menedékjogot elutasító döntéseik indoklásában" és "a bevándorlási hivatal igazságügyi tisztviselőinek rendszeres mulasztására, hogy a menedékjog iránti kérelmek elutasítását indoklással alátámasztott elemzéssel lássák el").

329. *Hor v. Gonzales*, 421 F.3d 497, 500 (7th Cir. 2005); *lásd még* Joshi v. Ashcroft, 389 F.3d 732, 736-37 (7th Cir. 2004) ("Egy olyan határozat, amely egy kritikus ténybeli kérdést a fő bizonyítékok említése nélkül old meg, nem tekinthető megfelelően indokoltnak.").

330. *Iao kontra Gonzales*, F400.3d (530,7th 533Cir. 2005).

331. *Lásd* Stacy Caplow, *Az árvíz után: A szövetségi bevándorlási fellebbezések "hullámának" öröksége*, 7 Nw. J. L. & SOC. POL'Y 1, 26-28 (2012) (beszámoló arról, hogy a szövetségi bírák "egyre hangosabban beszéltek a bevándorlási bíráskodás rossz minőségéről").

332. *Lásd* Adam B. Cox, *Deference, Delegation, and Immigration Law*, 74 U. CHI. L. REV. 1671, 1679-82 (2007) (megjegyezve, hogy sok bíró, mint például Posner bíró, kritizálja a bevándorlási bírák kompetenciáját).

Circuit³³³ és a Second Circuit,³³⁴ amelyek a két leginkább érintett bíróságok a hullám által, különösen aktívak voltak az indokolás követelményének megfogalmazásában.³³⁵ Annak ellenére, hogy a bevándorlási bíró határozatának különböző elemeire számos és összetett felülvizsgálati normát alkalmaznak,³³⁶ a körök

333. A kilencedik kerület rendelkezik a legnagyobb bevándorlási ügyirattal. *Lásd* JOHN D. BATES, JUDICIAL BUSINESS OF THE UNITED STATES COURTS: 2013 ANNUAL REPORT OF THE DIRECTOR tbl.B-3 (2013), <http://www.uscourts.gov/uscourts/Statistics/JudicialBusiness/2/appendices/B0Sep013313.pdf> (összehasonlítva a Kilencedik kerület 2013-as BIA-fellebbezéseinek számát a többi kerületi bírósággal). A közigazgatási fellebbezésekkel kapcsolatos ügyszám a 2001-es 1063-ról 2005-ben 6583 ügyre emelkedett, majd 2008-ban még mindig szédületes, 4625 ügyre csökkent. *Lásd* LEONIDAS RALPH MECHAM, JUDICIAL BUSINESS OF THE UNITED STATES COURTS: ANNUAL 2004 REPORT OF THE DIRECTOR tbl92. B-3 (2004), <http://www.uscourts.gov/uscourts/Statistics/JudicialBusiness/2/appendices/b0043.pdf> (statisztikák 2000-2004-től 2004-ig); JAMES C. DUFF, JUDICIAL BUSINESS OF THE UNITED STATES COURTS: 2009 ANNUAL REPORT OF THE DIRECTOR tbl98. B-3 (2009), <http://www.uscourts.gov/Statistics/JudicialBusiness/JudicialBusiness.aspx?doc=/uscourts/Statistics/JudicialBusiness/appendices/B0Sep2009309.pdf> (statisztikák 2005-2009-től). 2008-ban a BIA határozatai elleni fellebbezések a Kilencedik Körzetben az összes BIA-fellebbezés 45%-át tették ki. *Lásd id.* at 94 tbl.B-3, tbl98.B-3 (osztva 4625-et 10 280-zal, a BIA fellebbezések teljes számával 2008-ban); *lásd még* Michael Corradini, Note, *The Role of the Circuit Courts in Refugee Adjudication: A Comparison of the Fourth and Ninth Circuits*, GEO23. IMMIGR. L.J. 202-03201, (2008) (a bevándorlási ügyek 2002 utáni megugrását tárgyalja a kerületi bíróságokon, és statisztikákat közöl).

334. A második kerületben van az ország második legnagyobb bevándorlási ügyiratforgalma a kilencedik kerület után. *Lásd* BATES, *supra* note at 333, tbl.B-3 (összehasonlítva a Második Kerület 2013-as BIA-fellebbezéseinek számát a többi kerületi bírósággal). A második kerület bevándorlási ügyterhe a BIA összes fellebbezésének 21,6%-át teszi ki. *Lásd* DUFF, *Supra* note 175, 94-95. tbl.B-3 (osztva a BIA fellebbezések 7,518, teljes 1,624 számával 2009 októbere és 2008 szeptembere között); *lásd még* Tom Perrotta, *Immigration Appeals Surge in Second Circuit*, 231 N.Y. L.J. 17, 17 (2004) (a bevándorlási hullám okait és a Second Circuit által a fellebbezésekkel való lépéstartás érdekében hozott intézkedéseket tárgyalja); Mark Hamblett, *Circuit Struggles to Cope with Upsurge in Asylum Appeals*, 234 N.Y. L.J. (17,200517) (a bevándorlási fellebbezések folyamatos elmaradását tárgyalja a második kerületben); Jon O. Newman, *The Second Circuit's Expedited Adjudication of Asylum Cases: A Case Study of a Judicial Response to an Unprecedented Problem of Case Management*, 74 BROOK. L. REV. 429, 429 (2009) (megjegyezve, hogy "[a] menedékjogi kérelmek áradata, amely a Második Körzethez érkezett, példátlan kihívást 2002-jelentett 2004 az ügykezelés terén").

335. Természetesen más körök is hozzájárultak ehhez az indokolással ellátott doktrínához. *Lásd pl.*, *Zewdie v. Ashcroft*, 381 F.3d 804, 807 (8th Cir. 2004) ("[A]z immigrációs bíró nem fogalmazott meg a rögzített bizonyítékokon alapuló, indokolással ellátott elemzést [a kérelmező] állításainak elutasítására.").

336. "A jogi kérdések és a jog alkalmazása a nem vitatott tényekre

világosan kidolgoztak egy olyan követelményt, amely szerint meg kell magyarázniuk a döntéseiket.³³⁷ Ennek során a szövetségi fellebbviteli bírák arra törekedtek, hogy legalább az I. részben tárgyalt demokratikus értékek közül néhányat - különösen a pontosságot és az elszámoltathatóságot - előmozdítsák.

A bevándorlási indoklási követelményt azzal a céllal fogalmazták meg, hogy növeljék a kérelmek elbírálásának pontosságát. A szövetségi bíróságok igen tisztelettudóan vizsgálják felül a bevándorlási bíró szavahihetőségének megállapítását, de készséggel visszautalják tisztázásra vagy újbóli meghallgatásra³³⁸, ha az hibás érvelésen, hibás ténymegállapításon vagy megengedhetetlen spekuláción alapul.³³⁹ A lényeges bizonyítékokra vonatkozó szabvány³⁴⁰ megköveteli, hogy a bevándorlási bíró ténymegállapításait "ésszerű, lényeges és bizonyító erejű bizonyítékokkal támasszák alá a jegyzőkönyvben".³⁴¹ Emellett a bevándorlási bírónak "konkrét[,] meggyőző indokokkal" kell alátámasztania a kedvezőtlen szavahihetőségi megállapításokat.³⁴² Más

de novo vizsgálják felül." Hu v. Holder, 579 F.3d 155, 158 (2d Cir. 2009) (idézve Bah v. Mukasey, F529.3d (99,2d110 Cir. 2008)). Az IJ és a BIA ténymegállapításait a "jelentős bizonyíték" standard alapján vizsgálják felül, amely azokat "perdöntőnek tekinti, kivéve, ha bármely ésszerű bíró kénytelen lenne az ellenkezőjére következtetni". 8 U.S.C. § 1252(b)(4) (2012); *lásd még* Bah v. Mukasey, 529 F.3d (99,2nd110 Cir. 2008) (idézi az 1252(b)(4) §-t).

337. A Westlaw keresés a k24k575 "Findings or statement of reasons" kulcsszó alatt 966 szövetségi körök véleményét és fejlécét találta meg (2015. március 1-jén), amelyek az IJ-k indokainak elégséges voltát vitatják.

338. *Lásd* You Hao Yang v. Bd. of Immigration Appeals, 440 F.3d 72, 76 (2d Cir. 2009) (visszautalás a BIA-hoz, mivel az IJ érvelését nem támasztották alá a jegyzőkönyvben szereplő lényeges bizonyítékok).

339. *Lásd* Hu v. Holder, F579.3d (155,2d158. Cir. 2009) (visszautasítás, mivel az IJ döntése "hibás ténymegállapítási eljáráson, megengedhetetlen spekuláción és hibás érvelésen" alapult); *lásd még* Manzur v. U.S. Dep't of Homeland Sec., 494 F.3d 281, 289 (2d Cir. 2007) (előírva, hogy a bíróságnak jogában áll visszautalni az ügyeket, ha az IJ döntése "hibás érvelést, kellően hibás ténymegállapítási eljárást vagy helytelen jogi normák alkalmazását" tartalmaz); Cao He Lin v. U.S. Dep't of Justice, 428 F.3d 391, 400 (2d Cir. 2005) (tárgyalva, hogy a bíróság helyt ad az IJ ténymegállapításainak, kivéve, ha a megállapításokat nem támasztják alá jelentős bizonyítékok).

340. A lényeges bizonyítékokra vonatkozó szabványt a Legfelsőbb Bíróság az *I.N.S. v. Elias-Zacarias*, U502.S. 481-84478, (1992) ügyben fogalmazta meg (megállapítva, hogy "[a] BIA azon döntését, hogy Elias-Zacarias nem jogosult menedéjre, akkor kell fenntartani, ha azt "ésszerű, lényeges és bizonyító erejű bizonyítékok támasztják alá a teljes jegyzőkönyv alapján" (idézet kihagyva)).

341. Lin Zhong v. U.S. Dep't of Justice, 480 F.3d 104, 116 (2d Cir. 2006) (idézi Islami v. Gonzales, F412.3d (391,2d396 Cir. 2005)).

342. Gao v. Ashcroft, F299.3d (266,3d 276Cir. 2002); *lásd még* Secaida-

szavakkal, a felülvizsgáló bíróság ellenőrzi, hogy a bevándorlási bíró indokai, amelyek alapján egy adott eredményre jutott, összhangban vannak-e a jegyzőkönyvben szereplő bizonyítékokkal.³⁴³ Ha a fellebbviteli bíróság nem elégedett a bevándorlási bíró indoklásával, akkor hatályon kívül helyezi vagy visszautalja az ügyet.³⁴⁴

A bevándorlási bírácoknak elég konkrét indokokat kell megjelölniük ahhoz, hogy felülvizsgálható legyen, hogy helyesen alkalmazták-e a törvényt.³⁴⁵ A követelmény bevallott célja nem részvételi vagy legitimációs cél. ³⁴⁶Az indokolás kötelezővé tételével a szövetségi bíróságok nem elsősorban azzal foglalkoznak, hogy a bevándorlási bíróságok legitimnek tűnnek-e a válaszadók vagy a szélesebb nyilvánosság szemében.³⁴⁷ Valójában a bevándorlási bíraskodási eljárás nem az átláthatóság mintaképe. A követelményt a szóbeli határozatokkal lehet teljesíteni, amelyeket csak a tárgyalóteremben jelenlévők hallgatnak meg, és amelyek később a szövetségi bíróságok számára a jegyzőkönyvben rendelkezésre állnak.³⁴⁸

Rosales v. I.N.S., F331.3d ("297,307Amikor az IJ elutasítja a kérelmező vallomását, az IJ-nek "konkrét, meggyőző" indoklást kell adnia erre vonatkozóan". (idézi *Aguilera-Cota v. I.N.S.*, F914.3d (1375,9th1381 Cir. 1990)).

343. *Lásd pl.*, *Nagi El Moraghy v. Ashcroft*, 331 F.3d 195, 205 (1st Cir. 2003) ("[D]eference is not due where findings and conclusions are based on inferences or presumptions that are not reasonably grounded in the record."). (idézi *Cordero-Trejo v. I.N.S.*, F40.3d (482,1st 487Cir. 1994)).

344. *Lásd pl.* *Dia v. Ashcroft*, 353 F.3d 228, 251 (3d Cir. 2003) (az ügy visszautalása mellett döntött, mivel az IJ döntése "[nem] következett logikusan az általa figyelembe vett tényekből").

345. *Lásd pl.* *Beskovic v. Gonzales*, 467 F.3d 223, 227 (2d Cir. 2006) (megállapítva, hogy az IJ magyarázata arról, hogy egy menedékkérő koszovói letartóztatása és fizikai bántalmazása miatt nem érte el az üldöztetés szintjét, nem volt elégséges annak érdemi felülvizsgálatához, hogy a bíró helyesen alkalmazta-e a múltbeli üldöztetésre vonatkozó állítás értékelésére vonatkozó standardot).

346. *Lásd* *Motor Vehicle Mfrs. Ass'n v. State Farm Mut. Auto. Ins. Co.*, 463 U.S. (29,198343) ("[A]z ügynökségnek meg kell vizsgálnia a releváns adatokat, és kielégítő magyarázatot kell adnia intézkedésére, beleértve a megállapított tények és a meghozott döntés közötti "racionális kapcsolatot"." (idézve a *Burlington Truck Lines, Inc. v. United States*, U371.S. (156,1952168))).

347. *Lásd* *Dia*, F353.3d at (ahol azt 249tárgyalják, hogy a szövetségi bírác az IJ döntésének felülvizsgálata során azt elemzi, hogy a bizonyítékok alátámasztják-e azt, amit "egy józan elme megfelelőnek találna").

348. Míg a bevándorlási bíróságok meghallgatásai általában nyilvánosak, a bírác véleményét - még ha írásban is - nem hozzák nyilvánosságra. *Lásd: A VEZETŐ BEVÁNDORLÓBÍRÓ HIVATALA, fenti megjegyzés. 308, 10. o.* (megjegyezve, hogy a legtöbb meghallgatás nyilvános). A szóbeli határozatokat nem írják le, kivéve, ha fellebbezéssel élnek. *Lásd id.* 63. o. (megjegyezve, hogy a meghallgatásokat elektronikusan rögzítik, és fellebbezés esetén a meghallgatást átírják). A felek kérésre a szóbeli tárgyalásokról másolatokat kaphatnak, de a bíróságok nem adnak másolatot a jegyzőkönyvekről a nem feleknek. *Lásd: .*

A bevándorlási bírák általában nem írnak véleményt, hanem döntéseiket hangrögzítő készülék segítségével szóban diktálják le.³⁴⁹ Leggyakrabban a kitoloncolási meghallgatás végén olvassák fel a határozatukat.³⁵⁰ Ritka esetekben, amikor úgy ítélik meg, hogy bonyolult vagy újszerű jogi kérdéstről van szó, írásos határozatot küldenek a válaszadónak postán, vagy kitűznek egy fő naptári időpontot, amikor a válaszadónak vissza kell térnie a határozathozatalra.³⁵¹

id. at 11-12. (megjegyezve, hogy a felek kaphatnak másolatot a meghallgatásról a Bevándorlási Bíróságtól, de a nem felek nem). A hivatalos jegyzőkönyv megszerzéséhez a nem feleknek a FOIA alapján kell információ iránti kérelmet benyújtaniuk. *Id.* at 12. E rendszer egyik fő problémája, hogy a jegyzőkönyvek néha pontatlanok vagy hiányosak. *Lásd* Witjaksone v. Holder, F573.3d (968,10th971 Cir. 2009) (megjegyezve, hogy "[a]z ötvenhét oldalas jegyzőkönyv ebben az ügyben tele van közel kétszáz, "megkülönböztethetetlen" felirattal"); *lásd még* Stacy Caplow, *ReNorming Immigration Court*, NEXUS (1385,200896) (az IJ-k írásbeli határozatainak nyilvánosságra hozatala mellett érvel).

349. *Lásd* 8 C.F.R. § 1003.36 (2014) ("A Bevándorlási Bíróság készíti el és ellenőrzi az eljárási jegyzőkönyvet."). Az 1003.37(a) szakasz továbbá előírja, hogy

A bevándorlási bíró határozatát szóban vagy írásban hozhatja meg. Ha a határozat szóbeli, azt a bevándorlási bíró a felek jelenlétében mondja ki, és a szóbeli határozatot összefoglaló feljegyzést kézbesítik a feleknek. Ha a határozat írásban születik, azt a feleknek első osztályú postai küldeményként kézbesítik az eljárási jegyzőkönyvben szereplő legutolsó címre, vagy személyes kézbesítés útján.

Lásd még: A FŐIMMIGRÁCIÓS BÍRÓ HIVATALA, *fenti* megjegyzés. 308, a oldalon. 81 (amely előírja, hogy a bevándorlási bíró szóbeli vagy írásbeli határozatot hozhat);

EOIR Training Materials for New Immigration Judges, TRAC, <http://trac.syr.edu/immigration/reports/.211> (legutóbb látogatás: Jan. 15, 2015) (az újonnan kinevezett bevándorlási bírák képzéséhez használt oktatási anyagok) (a Washington and Lee Law Review-nál található); Daniel Dowell & Jack H. Weil, *Preparing and Delivering Oral Decisions* 6-82008), http://trac.syr.edu/immigration/reports//include/III-training_21111_course_delivering_oral_decisions.pdf (lépésről-lépésre történő ítélezési útmutatót és legjobb gyakorlatokat nyújt); Sydenham B. Alexander III, *A Political Response to Crisis in the Immigration Courts*, GEO21. IMMIGR. L.J. (1,20069) (megjegyezve, hogy a bevándorlási bírák "döntéseit nem teszik közzé, hanem gyakran szóbeli, magnóra rögzített vélemények").

350. A szóbeli határozat általában a tények összefoglalásával kezdődik. A bevándorlási bírák ezután felolvassák a kért enyhítés jogi normáiról szóló szövegeket, végül pedig elemzik a tényeket a jog fényében. Maga a szóbeli határozat általában az EOIR által készített "sablonokból" kiválasztott magyarázó záradékok felolvasásából áll, amelyek egy online "Benchbook"-ban érhetők el, amely a http://www.justice.gov/eoir/vll/benchbook/templ_aldalon_érhető_el.ates/Generic%Template20.htm.

351. *Lásd* Stuart L. Lustig és mások, *Inside the Judges' Chambers: Narrative Responses from the National Association of Immigration Judges Stress and*

Az indoklási kötelezettség sem a részvétel értékének növelését szolgálja. A részvétel valamilyen formája azonban szükséges, mivel a bevándorlási bírácoknak foglalkozniuk kell az alperesek érvelésével.³⁵² A minimális válaszadás azonban általában elegendőnek tekinthető.³⁵³ A teljes és érdemi részvételhez ugyanis az kellene, hogy a válaszadók valóban megértsék, mi történik az eljárásban.³⁵⁴ Ez azt jelentené, hogy a meghallgatáson rendszeresen jelen kellene lenniük szakképzett tolmácsoknak³⁵⁵, valamint a kormány által kijelölt ügyvédeknek³⁵⁶ a rászoruló válaszadók számára. Sokak szerint egyik sem valósul meg.³⁵⁷

Burnout Survey, 23 GEO. IMMIGR. L.J. 57, 65 (2008) (idézve egy igazságügyi bírót, aki arra panaszkodott, hogy "[a]z ügyek megkövetelik a bíróktól, hogy ... a meghallgatás végén azonnal döntsenek, hosszadalmas, részletes[,] és rögtönzött szóbeli döntés formájában, kevés vagy egyáltalán nem hagyva időt a mérlegelésre vagy a tanácskozásra").

352. A Kilencedik Körzet például egyértelműen megköveteli, hogy az IJ-k valamelyest reagáljanak a válaszadók érveire. *Lásd pl.*, *Sagaydak v. Gonzales*, 405 F.3d 1035, 1040 (9th Cir. 2005) (kimondva, hogy "az IJ-k és a BIA nem hagyhatják figyelmen kívül a [fél] által felhozott érveket").

353. *Lásd Almaghar v. Gonzales*, F457.3d (915,9th922 Cir. 2006) (kifejtve, hogy az egyéni mérlegelés nem követeli meg, hogy az IJ minden bizonyítékot megvitasson, és elfogadja az IJ általános nyilatkozatát, miszerint az összes előtte lévő bizonyítékot figyelembe vette).

354. *Lásd Stephen H. Legomsky, Bevándorlási jog és bírászkodás: DUKE L.J.* 1653-541635, (2010) (amely szerint a bevándorlási eljárásokban sok külföldi nem beszél angolul, ezért tolmácsra van szükségük); *id.* at 1655 (a bevándorlási eljárásokkal kapcsolatos problémákról, többek között a tolmácsokkal és a felkészületlen ügyvédekkel kapcsolatos nehézségekről).

355. A kérelmezettek jogosultak a kormány költségén tolmácsolási szolgáltatásra minden bevándorlási bírósági tárgyaláson. *Lásd NAT'L LANGUAGE ACCESS ADVOCATES NETWORK, LANGUAGE ACCESS PROBLEMS IN IMMIGRATION COURT* (12010), http://brennan.3cdn.net/5c3459d5d38a1553e3_e3m6bxf8z.pdf (amely kifejti, hogy az Igazságügyi Minisztérium a polgári jogokról szóló törvény VI. címének és az 13166. számú 1964végrehajtási rendeletnek megfelelően kötelezte a szövetségi ügynökségeket, hogy szolgáltatásaikat tegyék hozzáférhetővé a nem angolul beszélők számára).

356. Mivel a bevándorlási kitoloncolási eljárások nem minősülnek büntetőjogi jellegűnek, a nem állampolgároknak nincs joguk ügyvédet fogadni. *Lásd Ogbemudia v. I.N.S.*, F988.2d (595,5th 598Cir. 1993) ("[A]n alien does not have a Sixth Amendment right to counsel in an immigration procedure."). Csak ahhoz van joguk, hogy a kormány számára ingyenes képvisellet kapjanak. *Lásd a bevándorlási és állampolgársági törvényt*, U.S.C. § 1362 (2012); *lásd még RAMJI- NOGALES, JAYA ET AL., REFUGEE ROULETTE: DISPARITIES IN ASYLUM ADJUDICATION AND PROPOSONS FOR REFORM 92* (2009) (kimutatja, hogy a képviselt menedékkérők több mint háromszor nagyobb valószínűséggel nyerik meg ügyüket a bevándorlási bíróságon).

357. *Lásd pl.*, IMMIGRATION COURT OBSERVATION PROJECT OF THE NAT'L LAWYERS GUILD, FUNDAMENTAL FAIRNESS: A REPORT ON THE DUE PROCESS CRISIS (Alapvető igazságosság: jelentés az eljárásjogi válságról).

A válaszadók szűkös pénzügyi forrásaik miatt gyakran nem vagy csak gyengén képviseltetik magukat.³⁵⁸ Nincs alkotmányos joguk a kormány által kirendelt ügyvédhez,³⁵⁹ de törvényes joguk van az ügyvédhez.³⁶⁰

A bevándorlás tehát jól szemlélteti, hogy a gyakorlatban hogyan működhet egy meglehetősen minimális, de pozitív indoklási követelmény. Itt az elbírálók kötelezettsége arra korlátozódik, hogy szóbeli indoklást adjanak a döntéseikről. Ha a követelmény nem is igazolja teljes mértékben a részvétel és az átláthatóság értékeit, a pontosság előmozdítása mellett legalább egy működőképes elszámoltathatósági mechanizmust biztosít.

2. Kontextus 2: Elítélés

A körzeti bírának az ítélethozatal során indoklási kötelezettségük van, amelyet a szövetségi fellebbviteli bíróságok érvényesítenek.³⁶¹ Sőt, az *Egyesült Államok kontra Booker*³⁶² és utódai óta a ³⁶³kerületi bírának "megfelelően meg kell indokolniuk a választott

IN NEW YORK CITY IMMIGRATION COURTS (112011), <http://nycicop.files.wordpress.com/2011/05/icop-report-5-10-2011.pdf> (rámutatva, hogy "[i]n a legtöbb joghatóságban, . . . beleértve New Yorkot is, a bevándorlási bírósági tolmácsok csak az alperesek által tett és az alpereseknek címzett nyilatkozatokat tolmácsolják").

358. Lásd Nina Bernstein, *In the City of Lawyers, Many Immigrants Fighting Deportation Do It Alone*, N.Y. TIMES, Mar. at 13,2009,A21 (tárgyalja, hogy sok New York-i vállalati cég csökkentette a pro bono munkát és más okok miatt nincs elég ügyvéd, aki hajlandó lenne képviselni a bevándorlókat); lásd még Robert

A. Katzmann, *The Legal Profession and the Unmet Needs of the Immigrant Poor*, 21 GEO. J. LEGAL ETHICS 3, 10 (2008) (megjegyezve, hogy a bevándorlási fellebbezésekben a képviselet minősége igen eltérő).

359. Lásd 8 U.S.C. § 1229a(b)(4)(A) (2012) (amely előírja, hogy a külföldinek joga van a képviselethez, de a saját költségén, nem pedig a kormány költségén); Compean, 24 I. & N. Dec. 710, 714 (Dep't of Justice 2009) (megállapítva, hogy a nem állampolgároknak nincs "alkotmányos joguk a hatékony ügyvédi segítséghez a kitoloncolási eljárásokban"), *megsemmisítve*, 25 I. & N. Dec. 1, 2 (Dep't of Justice 2009) (a *Compean-t* megsemmisítve, de elutasítva az alkotmányos kérdések vizsgálatát).

360. Az ügyvédi segítséghez való jogot az U.S.C. § 1362 (2012) kodifikálja. *Lásd Hernandez-Gil v. Gonzales*, 476 F.3d 803, 808 (9th Cir. 2007) ("[A]z ügyvédhez való törvényes jog azért létezik, hogy a külföldinek a kitoloncolási eljárás során hozzáértő ügyvéd járjon el a nevében.").

361. Lásd a 18 U.S.C. § 3553(c) (2012) (amely előírja a bíróság számára, hogy indokolja a konkrét büntetéskiszabást).

362. 543 USA (2202005).

363. *A Booker* után nem volt világos, hogy az ésszerűségi felülvizsgálat hogyan fog működni a

ítéletet, hogy lehetővé tegye az érdemi fellebbviteli felülvizsgálatot, és elősegítse a méltányos ítélethozatal megítélését."³⁶⁴ *A Booker* nagyobb mérlegelési jogkörrel ruházta fel a kerületi bíróságokat, hogy az adott ügy sajátosságai alapján egyénre szabott, politikán alapuló büntetéseket szabjanak ki.³⁶⁵ *A Booker* konkrétan az Egyesült Államok Büntetéskiszabási Bizottságának iránymutatásait (a továbbiakban: iránymutatások) nem kötelezővé, hanem tanácsadó jellegűvé tette, és alkalmazásukat az ésszerűség felülvizsgálatának tárgyává tette.³⁶⁶ Ennek a nagyobb mérlegelési jogkörnek ára volt: az ítélethozatalra vonatkozó döntések indokolásának követelménye, más néven az "ésszerűségi felülvizsgálat" standardja a büntetéskiszabási döntések fellebbviteli felülvizsgálatára.³⁶⁷

gyakorlat. A Bíróság azonban három másik ügyben kifejtette, hogy az alsóbb szintű bíróságoknak hogyan kell végrehajtaniuk a határozatát: *Rita kontra Egyesült Államok*, 551 U.S. 338, 350-51 (2007); *Gall kontra Egyesült Államok*, U552.S. 46-5138, (2007); és *Kimbrough kontra Egyesült Államok States*, 552 U.S. 85, 113 (2007) (Scalia, J., egyetértő).

364. *Gall*, 552 U.S., 50. o. Számos bíróság azonban elfogadta az ésszerűség vélelmét az iránymutatáson belüli ítéletek esetében. *Lásd pl.*, *United States v. Green*, 436 F.3d 449, 457 (4th Cir. 2006) (egyetért "a Hetedik Kerülettel, hogy a "megfelelően kiszámított iránymutatási tartományon belül kiszabott büntetés ... vélelmezhetően ésszerű". (idézve *United States v. Newsom*, 428 F.3d 685, 687 (7th Cir. 2005))); *United States v. Alonzo*, 435 F.3d 551, 554 (5th Cir. 2006) ("[A] megfelelően kiszámított iránymutatáson belüli büntetés vélhetően ésszerű."); *United States v. Williams*, 436 F.3d 706, 708 (6th Cir. 2006) ("Most csatlakozunk több testvérkerülethez, amelyek az iránymutatások alapján megfelelően kiszámított büntetéseket az ésszerűség megdönthető vélelmével hitelesítik."); *United States v. Kristl*, 437 F.3d 1050, 1054 (10th Cir. 2006) ("[A] büntetés, amelyet az iránymutatások alapján megfelelően számoltak ki, az ésszerűség megdönthető vélelmével rendelkezik."); *United States v. Mykytiuk*, 415 F.3d 606, 608 (7th Cir. 2005) ("[A]z iránymutatás szerint megfelelően kiszámított büntetés megdönthető vélelemmel jogosult az ésszerűsége."); *United States v. Tobacco*, F428.3d (1148,8th1151 Cir. 2005) ("Ha a vádlott büntetése az iránymutatás szerinti tartományon belül van, az vélhetően ésszerű.").

365. *Lásd John L. Kane, A bírói pulpitusról, a büntetéskiszabásról: Beyond the Calculus*, 37 LITIG. 3,5 (2010) (rámutatva arra, hogy "[a]z ítélethozatal ... lényegét tekintve szubjektív Nem lehetséges a méltányos büntetés megállapítása anélkül, hogy ne néznénk meg minden releváns tényt és körülményt alaposan megvizsgálva, és árnyalt döntést hozva").

366. *Lásd Booker*, U543.S., 245. o. (megállapítva, hogy "az iránymutatást kötelezővé tevő szövetségi büntetési törvény ... összeegyeztethetetlen a mai alkotmányos döntéssel").

367. *Lásd id. at* (261,tárgyalva268, hogy a kerületi bíróságoknak felül kell vizsgálniuk a büntetést annak megállapítása érdekében, hogy az ésszerű vagy ésszerűtlen-e); *lásd még United States v. Crosby*, F397.3d 103, (1162d Cir. 2005) (utasítást, hogy "[d]istrict judge will, természetesen, appreciate that whatever they say or write in explanation of their reasons for electing to impone a Guidelines sentence or for deciding to

Az ítéletek ésszerűségének felülvizsgálata során a Legfelsőbb Bíróság előírja, hogy a fellebbviteli bíróságok az eljárási ésszerűséget és az anyagi ésszerűséget egyaránt vizsgálják.³⁶⁸ Az eljárási ésszerűség azt az eljárást veszi figyelembe, amelyet a kerületi bíróság az ítélet meghozatala során követett, például megfelelően kiszámította az iránymutatások szerinti tartományt, figyelembe vette az U18.S.C. § 3553(a) tényezőit,³⁶⁹ és megfelelően megmagyarázta a választott büntetést.³⁷⁰ Ezután a fellebbviteli bíróságnak a büntetés érdemi ésszerűségét kell megvizsgálnia a mérlegelési jogkörrel való visszaélés mércéje szerint.³⁷¹

Az új indokolási követelményt az eljárási ésszerűség felülvizsgálatán keresztül írják elő.³⁷² A bíróságok megkövetelik, hogy az ítéletet hozó bírák a tárgyalási jegyzőkönyvben vagy a hivatalos ítélelhozatali nyilatkozatban világossá tegyék indokolásukat.³⁷³ Az ítélet megfelelő indokolásának elmulasztása eljárási hibának minősülhet, ami újratárgyaláshoz, hatályon kívül helyezéshez vagy mindkettőhöz vezethet.³⁷⁴ Az eljárási ésszerűség felülvizsgálata nem a büntetőjogi

nem az iránymutatások szerinti büntetés kiszabása jelentősen segíti a Bíróságot a büntetés ésszerűségének felülvizsgálatára vonatkozó kötelezettsége teljesítésében").

368. Lásd Sigmund G. Popko, *Throwing the Book at Sentencing Appeals: Reasonableness and the Booker Decision*, ARIZ38. ST. L.J. (483,2006504) (a *Booker* után az ésszerűségi elemzésben kialakult "kétoldalú elemzés" megvitatása).

369. Ezek a tényezők magukban foglalják a tanácsadói iránymutatásokat és a vonatkozó politikai nyilatkozatokat, valamint a bűncselekmény jellegét és körülményeit, az elkövető előéletét és jellemzőit, a bűncselekmény súlyosságát, a törvény tiszteletben tartásának előmozdítását, az igazságos büntetés kiszabását, a megfelelő elrettentő hatás biztosítását, a nyilvánosság védelmét, a megfelelő képzés vagy kezelés biztosítását, a rendelkezésre álló büntetési tételeket, az indokolatlan büntetési egyenlőtlenségek elkerülésének szükségességét, valamint a jóvátétel biztosításának szükségességét. 18 U.S.C. § 3553(a) (2012).

370. Lásd Popko, *Supra* note 368, 504. o. ("[A bíróságok] azt az eljárási módszert vizsgálják, amellyel az eljáró bíróság az ítéletet meghozta.").

371. Lásd *id.* at (508 megjegyezve, hogy a *Booker* megköveteli az ésszerűséget a következők fényében

§ 3553(a) tényezőit és ezt a szubjektív mércét, és "[legalább két körzeti bírósági határozat az ésszerűséget a mérlegelési jogkörrel való visszaélés típusú mércével tette egyenlővé").

372. *Gall* kifejezetten elismeri, hogy "a választott büntetés megfelelő magyarázatának elmulasztása" "jelentős eljárási hibának" minősül. *Gall* kontra Egyesült Államok, 552 U.S. (38,200751).

373. Lásd *id.* 50. pont (előírva, hogy a kerületi bíróságnak "megfelelően meg kell indokolnia a választott büntetést, hogy lehetővé tegye az értelmes fellebbviteli felülvizsgálatot").

374. Lásd *pl.* *United States v. Friedman*, 554 F.3d 1301, 1308 n.10 (10th Cir. 2009) (a nem az iránymutatások szerinti, lefelé irányuló eltérést alkalmazó büntetés hatályon kívül helyezése, megjegyezve, hogy "az ügy kétségtelenül gyér nyilvántartása bizonyosan befolyásolja azt a kérdést, hogy Friedman büntetése érdemben ésszerű-e"). "A helyzetet súlyosbítja, hogy a

Elektronikusan elérhető a következő címen:

<https://ssrn.com/abstract=2646871>

hanem a kiszabásuk indokaira.³⁷⁵ Az elképzelés szerint ezeknek az indokoknak meg kell felelniük a Kongresszus büntetési prioritásainak.³⁷⁶

A bevándorlási követelményhez hasonlóan az ítélet indokolásának követelménye is elsősorban az elszámoltathatóságot szolgálja. Az ítélethozatal szubjektivitása ellenére a kerületi bíróságoknak világosan meg kell indokolniuk az ítélethozatalra vonatkozó döntéseiket, hogy a fellebbviteli bíróságok megfelelő típusú felülvizsgálatot tudjanak végezni.³⁷⁷ A probléma, amelyre a követelmény választ kívánt adni, a következő: hogyan lehet a kerületi bíróságoknak bizonyos mérlegelési jogkört biztosítani az ítélethozatal során, ugyanakkor az elszámoltathatóságot is biztosítani? A *Rita kontra Egyesült Államok* ügyben^{378a} Legfelsőbb Bíróság egyértelművé tette, hogy a tanácsadói iránymutatások korszakában az új felülvizsgálati standard a mérlegelési jogkörrel való visszaélés lesz, amely a Booker előtti korszakban a nem iránymutatások szerinti ítéletek de novo felülvizsgálati standardját váltja fel.³⁷⁹ Az ítélethozatalra vonatkozó döntés tiszteletben tartása azonban megköveteli, hogy a fellebbviteli bíróság megértse a döntés alapját.³⁸⁰ A *Gall kontra Egyesült Államok* ügyben^{381a} Bíróság

a kerületi bíróság nem vállalkozott arra, hogy akár csak korlátozottan is megmagyarázza, miért nem követték [az iránymutatásokat]." *Id.* A kerületi bíróság sajnálkozott azon, hogy az érdemi ésszerűség felülvizsgálatát "egy rendkívül korlátozott jegyzőkönyv és a kerületi bíróság részéről a magyarázat szinte teljes hiánya mellett kell elvégeznie". *Id.* A testület négy különböző alkalommal hangsúlyozta, hogy "egyszerűen semmi sincs a jegyzőkönyvben", ami alátámasztaná az ítélkező bíró döntését. *Id.* at 1308 n.11; *lásd még* United States v. Juwa, 508 F.3d 694, 700 (2d Cir. 2007) (megállapítva, hogy a kerületi bíróság megalapozatlan tényekre támaszkodott az ítélet kiszabásakor, ami olyan jogi hiba, amely az ítéletet eljárási szempontból ésszerűtlenné tette); FED. R. CRIM. P. (jelenléti jelentés készítését írja 32elő).

375. *Lásd* United States v. Johnson, 467 F.3d 559, 563 (6th Cir. 2006) (megállapítva, hogy az indokolás hiánya miatt Johnson büntetése eljárási szempontból ésszerűtlen, függetlenül a büntetés tartalmi hosszától).

376. Eric Citron, Comment, United States v. Pho: *Reasons and Reasonableness in Post-Booker Appellate Review*, YALE 115 L.J. (2183,20062184).

377. *Lásd pl.*, United States v. Figaro, F273. App'x 163-64161, (3d Cir. 2008) ("Ezért létfontosságú, hogy a kerületi bíróság "megfelelő indoklást adjon az ítéletről a jegyzőkönyvben, hogy a bíróság érdemi fellebbviteli felülvizsgálatot tudjon végezni". (idézve United States v. King, F454.3d 196-97187, (3d Cir. 2006)).

378. 551 U.S. 338 (2007).

379. *Lásd id.* 361-65. o. (a Booker ésszerűségi felülvizsgálati standardjának tárgyalása és a Booker előtti esetek tárgyalása).

380. *Lásd* United States v. Cirilo-Muhoz, F504.3d (106,1st 132Cir. 2007) ("Röviden, [a fellebbviteli bíróságok] nem tudják elvégezni [a] fellebbviteli felülvizsgálat feladatát, ha [nekik] találgatniuk kell a kerületi bíróság ítéletének alapjául szolgáló okokat.").

381. 552 USA (382007).

így hangsúlyozta, hogy a fellebbviteli bíróságnak egyértelműen bizonyítania kell, hogy a kerületi bíróság visszaélt a mérlegelési jogkörével az ítéletet hozó bíró indokolással ellátott döntése alapján.³⁸² A Bíróság elismerte, hogy a szükséges indokolás alapossága a körülményektől függ, és megjegyezte, hogy egy rövid indoklás akkor is elegendő, ha a vádlott vagy a kormány "nem komolytalan indokokat" hoz fel az iránymutatástól eltérő büntetés kiszabására.³⁸³ "[W]e nem értelmezhetjük a törvényt (vagy a precedensünket) úgy, hogy minden esetben ragaszkodunk a teljes körű véleményhez".³⁸⁴ Mindazonáltal "[m]inden esetben, amikor a vádlott vagy az ügyész nem alaptalan indokokat hoz fel az eltérő büntetés kiszabására ... a bíró általában továbbmegy, és elmagyarázza, hogy miért utasította el ezeket az érveket".³⁸⁵

A bevándorlási kontextustól eltérően az ítélet indokolásának követelménye más demokratikus értékek, különösen az átláthatóság és a részvétel hatékony védelmét is célozza. A Bíróság hangsúlyozta, hogy a követelmény értékes tájékoztatási célt szolgál.³⁸⁶ Az ítélethozatal átláthatósága nagymértékben növeli a kongresszusi és bírósági

382. *Lásd id. at* (40megállapítva, hogy "a fellebbviteli bíróságoknak felül kell vizsgálniuk minden ítéletet . . . a mérlegelési jogkörrel való visszaélés alapján"). A második kerület részletes magyarázatot adott a standardra:

[F]or saját céljaink érdekében a megfelelő magyarázat az "értelmes fellebbviteli felülvizsgálat" előfeltétele. Nem tarthatunk fenn egy mérlegelési jogkörben hozott döntést, hacsak nem bízunk abban, hogy a kerületi bíróság gyakorolta mérlegelési jogkörét, és ezt olyan indokok alapján tette, amelyek túlélik korlátozott felülvizsgálatunkat. Ha nincs kellő magyarázat arra vonatkozóan, hogy az alárendelt bíróság hogyan jutott arra az eredményre, amelyre jutott, az említett ítélet ésszerűségének fellebbviteli felülvizsgálata lehetetlenné válhat.

United States v. Cavera, 550 F.3d 180, 193 (2d Cir. 2008) (a belső idézeteket kihagyták).

383. *Lásd Rita*, 551 U.S., 357. o. ("Néha a körülmények rövid magyarázatot követelnek, néha pedig hosszabb magyarázatot. Ha a bíró az iránymutatáson kívüli büntetést szab ki, a bíró meg fogja magyarázni, hogy miért tette ezt.").

384. *Id.* 356.

385. *Id.* 357.

386. *Lásd id. at* (356"A bírói döntések indokolt döntések. A bíró észérvek használatába vetett bizalom alapozza meg a nyilvánosságnak az igazságszolgáltatási intézménybe vetett bizalmát. Ezen indokok nyilvános ismertetése segít biztosítani a nyilvánosság számára azt a bizonyosságot, amely megeremti ezt a bizalmat."); *lásd még* United States v. Blackie, 458 F.3d 395, 403 (6th Cir. 2008) (hangsúlyozva, hogy az ítélet indoklásának artikulálása "nemcsak a vádlott számára fontos, hanem a nyilvánosság számára is, hogy megtudja, miért kapott a vádlott egy adott büntetést") (belső idézőjelek és idézet elhagyva).

az ítéletek eltéréseinek okainak megértése.³⁸⁷ Az ilyen átláthatóságra azért van szükség, hogy "eloszlassuk azokat az aggályokat, hogy az ítéletek bírói önkényesen változnak, vagy hogy irreleváns tényezők, mint például a faji hovatartozás, jelentősen befolyásolják az ítéleteket".³⁸⁸ Az átláthatóság továbbá "megkönnyíti a vitát és az egyes politikák érdemeinek értékelését", valamint segít a büntetékiszabási politika változásainak hatásainak előrejelzésében.³⁸⁹ Talán még ennél is fontosabb, hogy az átláthatóság "csökkenti a meglepetés és a zűrzavar lehetőségét a végül kiszabott büntetés okait illetően".³⁹⁰ Ez a fokozott átláthatóság viszont segíti a fellebbviteli bíróságokat annak megállapításában, hogy a büntetés *érdemben ésszerű-e*.³⁹¹ Az indoklás apontosságot növelő célt szolgál az ítélethezatalban. Az eljárási ésszerűség az érdemi ésszerűség előmozdításának eszköze.³⁹² Az ítélethezatal indokolásának követelménye a részvételre is utal. Bár a Bíróság az indoklás mennyiségét a büntetékiszabó bíró mérlegelésére bízta, legalábbis megkövetelte, hogy a kerületi bíróságok elegendő indoklást adjanak "ahhoz, hogy a fellebbviteli bíróság meggyőződjön arról, hogy a bíró mérlegelte a felek érveit, és megalapozott alapot szolgáltatott saját jogi döntésének meghozatalához".

387. *Lásd* U.S. SENTENCING COMM'N, FIFTEEN YEARS OF GUIDENELINES SENTENCING: AN ASSESSMENT OF HOW WELL THE FEDERAL CRIMINAL JUSTICE SYSTEM IS ACHIEVING THE GOALS OF SENTENCING REFORM (1372004), http://www.ussc.gov/sites/default/files/pdf/research-and-publications/research-projects-and-surveys/miscellaneous/-year-study/_year_study_full1515.pdf (az iránymutatások előnyeinek tárgyalása).

388. *Id.* at xi.

389. *Id.* 137.

390. *Id.* 12.

391. *Lásd* Gall kontra Egyesült Államok, 552 U.S. 38, 50 (2007) ("A megfelelő büntetés megállapítása után [a kerületi bíróságnak] megfelelően meg kell indokolnia a választott büntetést, hogy lehetővé tegye az értelmes fellebbviteli felülvizsgálatot, és elősegítse a méltányos büntetés kiszabásának érzékelését.").

392. A Második Kerületi Bíróság tehát megjegyezte, hogy az eljárási követelmény, miszerint a kerületi bíróságnak meg kell indokolnia a vádlott büntetését, lehetővé teszi a büntetés pontosabb érdemi felülvizsgálatát. *Lásd* United States v. Rattoballi, 452 F.3d (127,2d135 Cir. 2006).

Valójában a kerületi bíróság képes lehet arra, hogy a 3553(a) § figyelembevételét tükröző, meggyőző indoklással indokoljon egy marginális büntetést, és kifejtse, hogy miért volt kívánatos eltérni az iránymutatásoktól. Ilyen meggyőző indoklás hiányában kénytelenek lehetünk a csekély mértékű büntetést megsemmisíteni, ha a jegyzőkönyv önmagában nem elegendő a büntetés ésszerűségének alátámasztására.

hatóság. ³⁹³ Ez az irányelv azonban homályos, és a körzeti bíróságokra bízza a szükséges válaszadási szint meghatározását. ³⁹⁴ Ahogy Posner bíró kijelentette, "az ítéletet hozó bírónak nem nagyobb kötelessége, mint nekünk fellebbviteli bírónak, hogy a peres fél minden érvét megvitassa; az egyértelműen értelmetlen érveket el lehet, és a bírói gazdaságosság érdekében el is kell hallgatni". ³⁹⁵ A Legfelsőbb Bíróság jelezte, hogy a körzeti bírónak esetleg erőteljesebb magyarázatot kell adnia, ha "a fél a 3553(a) § alapján általában vitatja az iránymutatások szerinti büntetést - azaz azzal érvel, hogy az iránymutatások megalapozatlan ítéletet tükröznek, vagy például, hogy azok általában nem kezelnek megfelelően bizonyos vádlotti jellemzőket -, vagy az eltérés mellett érvel". ³⁹⁶ A Legfelsőbb Bíróság ugyanakkor egyértelművé tette, hogy a bírónak nem kötelességük kifejezetten foglalkozni az érveléssel. Az implicit érvelés elegendő lehet, ha a jegyzőkönyvből következtetni lehet a magyarázatra. ³⁹⁷

A büntetéskiszabás összefüggésében a bevándorlási kontextushoz képest sokkal alaposabb indoklási követelményt kell alkalmazni. Annak ellenére, hogy az egyes bíróságok között eltérések vannak a körzeti bíróságok által az ítéletek indokolásában megkövetelt konkrétság szintjét illetően, ³⁹⁸ mindegyik írásos feljegyzést követel meg az ítéletről.

393. Rita kontra Egyesült Államok, U551.S. (338,2007356) (idézi az Egyesült Államok kontra Taylor, U487.S. 336-37326, (1988)).

394. *Lásd id.* ("A rövidség vagy hosszúság, a tömörség vagy részletesség, az, hogy mikor kell írni, mit kell mondani, a körülményektől függ.").

395. United States v. Cunningham, 429 F.3d (673,7th 678Cir. 2005).

396. *Rita*, U551.S. at 358.

397. *Lásd id.* 358-59. o. (elismeri, hogy a bíró többet is mondhatott volna egy határozat magyarázataként, de ez a magyarázat nem volt kötelező); *id.* 356

[Nem értelmezhetjük a törvényt (vagy a precedensünket) úgy, hogy minden esetben teljes körű véleményt követel. A rövidség vagy hosszúság, a tömörség vagy részletesség, az, hogy mikor mit kell írni, mit kell mondani, a körülményektől függ. Néha a bírói vélemény minden érvre válaszol; néha nem; néha a bíró egyszerűen csak azt írja a kérelemre, hogy "megítélték" vagy "elutasították", miközben a kontextusra és a felek korábbi érveire támaszkodva egyértelművé teszi az indokokat. A törvény e tekintetben sok mindent a bíró saját szakmai megítélésére bíz.

398. *Lásd* Sherod Thaxton, *Az "ésszerűség" meghatározása indoklás nélkül?* *Federal Appellate Review Post-Rita v. United States*, 75 U. CHI. L. REV. 1885, 1898 (2008) (azzal érvelve, hogy a fellebbviteli bíróságok ítéletei egy spektrum mentén helyezkednek el: egyesek nagyon kevés, vagy egyáltalán semmilyen magyarázatot követelnek meg az ítélethozatali döntésekhez, míg mások alaposan indokolt és tényállás-specifikus ítélethozatali véleményeket követelnek meg).

okok. ³⁹⁹ Az ítélethozatalban a követelménynek ambiciózusabb demokratikus céljai vannak, mivel a vádlottak részvételének védelmét, valamint a döntéshozatal pontosságának és a bírói elszámoltathatóságának az előmozdítását célozza.⁴⁰⁰

Nem véletlen, hogy a szövetségi bíróságok a bevándorlás és az ítélethozatal összefüggésében is előírják az indokolás követelményét. A kiutasítás és a bebörtönzés a legsúlyosabb szankciók, amelyeket a jog kiszabhat.⁴⁰¹ Ezek a rendkívüli szabadságelvonások talán a legjelentősebb döntésnek számítanak, amelyet egy bíró hozhat.⁴⁰² Amikor a bírák ilyen drámai és közvetlen személyes következményekkel járó döntéseket hoznak, az előző elemzésből úgy tűnik, hogy hajlandóak félretenni az indokolás mellőzésének hatékonysági, kognitív és intézményi indokait.⁴⁰³ Ezek a

399. Számos tudományos kommentátor szerint az ítélelhozó bírák valójában betartják az indokolás követelményét. *Lásd pl. „Sarah M.R. Cravens, Judging Discretion: Contexts for Understanding the Role of Judgment, U64. MIAMI L. REV. 947,965 (2010)*

[A kerületi és a kerületi bíróságok a gyakorlatban általában helyesen járnak el, függetlenül attól, hogy a nyelvezetükben, amit tesznek, helyesen fogalmazznak-e vagy sem. Az indokolás általában kellően alátámasztott a kerületi bíróság jegyzőkönyvében, akár a jegyzőkönyvben, akár az ítéletet hozó bíróság írásbeli indoklásában, így nyilvánvaló, hogy az összes szükséges akadályon átugrottak - hogy a bíró figyelembe vette a jelenléti jelentést, meghallgatta a felek érveit, és a törvény szerinti jogos megfontolások alapján indokolta az ítéletet.

400. *Lásd Schauer, Supra note 61, 65. o. (az indokolási követelmények mellett és ellen szóló politikai érveket tárgyalva).*

401. Az Egyesült Államok Legfelsőbb Bírósága a kitoloncolás hatását a száműzetéssel, a száműzetésben töltött életre, a vagyon elvesztésére vagy mindarra, ami az életet élhetővé teszi, egyenértékűnek nevezte; lényegében a kitoloncolás "a legdrasztikusabb büntetés". *Fong Haw Tan v. Phelan, U333.S. (6,194810); lásd még Jordan v. De George, U341.S. (223,1951231) (megjegyezve a kitoloncolás "súlyos természetét"); Ng Fung Ho v. White, 259 U.S. 276, 284 (1922) ("Kitoloncolni valakit, aki így állítja, hogy állampolgár, nyilvánvalóan megfosztja őt a szabadságától.*

mind a vagyon, mind az élet; vagy mindaz, ami miatt érdemes élni." (idézet kihagyva)); *Lehmann v. United States ex rel. Carson, 353 U.S. 685, 691 (1957) (Black, J., egyetértő) ("Száműzni őket otthonról, családból és fogadott hazából a legdrasztikusabb büntetés."); I.N.S. v. Cardoza-Fonseca, 480 U.S. 421, 449 (1987) ("A kitoloncolás mindig kemény intézkedés."); Padilla-Agustin v. INS, 21 F.3d 970, 978 (9th Cir. 1994) ("When an alien faced the threat of deportation the stakes are high."); Stuart L. Lustig et al., *supra note. 351, 57-58. o. ("A jogrendszerben talán a legfelkavaróbb emberi szenvedéstörténetek bárhol a menedékjogi ügyekben merülnek fel.")**

402. *Lásd a fenti lábjegyzetben idézett eseteket 401 (a kitoloncolás súlyos természetének megvitatása).*

403. *Lásd pl. , Jordan v. De George, U341.S. (223,1951231) ("Despite the*

két esettanulmány azt mutatja, hogy az amerikai szövetségi bírák - annak ellenére, hogy nagyrészt alkotmányos és jogalkotási szabadságot élveznek az indokolás mellett és ellen szóló indoklások mérlegelésére - nem zárkóznak el attól, hogy az indoklásra vonatkozó megbízásokat a tárgyalási szintű bírásokra kényszerítsék, ha ezt indokoltnak tartják.

V. A polgári jogi bíróságok megkövetelik és egyensúlyban tartják

Ebben az utolsó részben egy összehasonlító jogi példán keresztül mutatom be, hogy az angol-amerikai igazságszolgáltatási hagyományra jellemző, a bírói mérlegelésen alapuló megközelítés az indoklással kapcsolatban szélesebb körben elterjedt, mint azt feltételeznénk. Számos polgári jogi jogrendszer, különösen a kontinentális Európában, nyilvánvalóan teljesen más módszertant alkalmaz: elvileg az alkotmány szövegezői vagy a jogalkotók, nem pedig a bírák feladata az indokolás mellett és ellen szóló érvek mérlegelése.⁴⁰⁴ Ennek eredményeképpen a polgári jogi bírák általában vagy alkotmányos vagy törvényi kötelezettséggel rendelkeznek arra, hogy minden érdemben eldöntött ügyet írásban indokoljanak.⁴⁰⁵ A gyakorlatban azonban ez a rész amellest érvel, hogy ezen abszolutista megbízás ellenére a polgári jogi bírák amerikai kollégáikhoz hasonlóan mérlegelnek.⁴⁰⁶

A. Polgári jogi elmélet: Kötelesség: Affirmative Duty

A kiegyensúlyozás nélküli megközelítés hagyományosan a polgári jogi megközelítés. Ez a módszer Franciaországból származik, ahol minden bírónak törvényben előírt indokolási kötelezettséggel kell rendelkeznie, és minden érdemben elbírált ügyben véleményt kell írnia.⁴⁰⁷ A

hogy ez nem büntetőjogi jogszabály, ennek ellenére meg kell vizsgálnunk a homályossági doktrína alkalmazását erre az esetre. Tesszük ezt a kitoloncolás súlyos jellegére tekintettel.").

404. *Lásd az alábbi megjegyzést és a 422kísérő szöveget (az európai polgári jogi jogrendszerekben a jogszabályi indokolási követelmények megjelenését tárgyalva).*

405. *Lásd az alábbi megjegyzéseket 417-421 és a kísérő szöveg (a francia indoklási kötelezettséget tárgyalva).*

406. *Lásd az alábbi megjegyzést 432 és a kísérő szöveg (rámutatva arra, hogy a Cour de cassation az ügy típusától függően másként ír).*

407. *Lásd a fenti megjegyzést 45 és a kísérő szöveg (a francia jogszabályokat tárgyalva, amelyek írásos véleményeket írnak elő, amelyek tartalmazzák a határozat indoklását).*

követelménye az augusztus 16-24-i, forradalmi 1790 igazságügyi szervezetről szóló statútumra vezethető vissza, amely a bíróságok számára formális megbízást adott arra, hogy döntéseiket megindokolják.⁴⁰⁸ A reformot arra az elvre építették - a törvényhozói szuverenitásból következően -, hogy a régi rendszer bíróságainak (a "*parlementeknek*") önkényes hatalmának véget kell vetni.⁴⁰⁹ A forradalom előtti igazságszolgáltatást a társadalmi reform korrupció és reakció ellenességének tekintették.⁴¹⁰ Az új rendszerben a törvényhozás lett volna a jog elsődleges forrása, és a bírácoknak nem lett volna szabad részt venniük a jogalkotásban. A "törvény szócsöveivé" váltak volna, ahogy azt Montesquieu remélte.⁴¹¹ A forradalmárok támogatták a törvényhozás elsőbbségét, követve Rousseau posztulátumát, miszerint a jog az általános akarat kifejeződése, és ezért csak a választott testület, azaz a törvényhozás hozhatja létre.⁴¹² Ebben a felfogásban a törvényhozás indokolásra vonatkozó követelményének törvénybe iktatását ideális eszköznek tartották a fiatal köztársaság bírácainak ellenőrzésére.⁴¹³ A felhatalmazás célja az volt, hogy a bírácokat alárendelje a törvényhozásnak, és megakadályozza őket a jogalkotásban azáltal, hogy megkövetelte tőlük, hogy rendszeresen jelezzék a

408. Az 1790. augusztus 16-24-i statútum V. címe, V. cikk. 15. cikke előírja, hogy a bírói véleménynek négy részből kell állnia, amelyek közül a harmadiknak "a bírót meghatározó okokból" ("*les motifs qui auront déterminé le juge*") kell állnia. Lásd JACQUELINE LUCIENNE LAFOND, *LA RÉVOLUTION FRANÇAISE FACE AU SYSTÈME JUDICIAIRE D'ANCIEN RÉGIME* (2001) (a francia forradalmároknak a régi rezsím igazságszolgáltatási rendszeréhez való hozzáállását ismertetve).

409. Lásd Bernard Beignier, *Les Arrêts de Règlement*, DROITS (9451989) (a forradalom előtti francia bíróságokról és azok tendenciájáról, hogy úgy viselkedjenek, mint a szuverén törvényhozók, akik általános érvényű szabályokat hoznak). Lásd általában ARLETTE LEBIGRE, *LA JUSTICE DU ROI: LA VIE JUDICIAIRE DANS L'ANCIENNE FRANCE* (1988) (a jog szerepének tárgyalása a forradalom előtti királyi rendszerben Franciaországban).

410. Lásd ISSER WOLLOCH, *THE NEW REGIME: TRANSFORMATIONS OF THE FRANCIA CIVIC ORDER 1789-1820 297-320* (1994) (a francia forradalmároknak a régi rezsím igazságszolgáltatási rendszeréhez való hozzáállását tárgyalja).

411. MONTESQUIEU, *A TÖRVÉNYEK LELKE* Bk. XI. fejezet (1748)6.

412. Lásd JEAN JACQUES ROUSSEAU, *TÁRSADALMI SZERZŐDÉS* II. kötet. (1762).

413. Lásd Cohen, *Supra* note 226, 257., 261. n.11. ("Ezt az értelmezést a francia jogban az indokolási kötelezettség kialakulására vonatkozó történeti kutatások is alátámasztják."). (idézi Tony Sauvel, *Histoire du Jugement Motivé*, RDP61 5 (1955)); Godding, *supra* note 20, 65. o. (a közzétett határozatok indoklási hagyományának kialakulását tárgyalva Franciaországban); Pascal Texier, *Jalons pour une histoire de la motivation des sentences*, in *LA MOTIVATION, ACTES DU COLLOQUE LIMOGES, 11998*, ASSOCIATION HENRI CAPITANT DES AMIS DE LA CULTURE JURIDIQUE (52000).

a jogszabály melyik rendelkezését alkalmazták az egyes esetekben.⁴¹⁴

A gyakorlatban azonban, amint azt Mitchell Lasser kimutatta, a francia bírák az elmúlt mintegy kétszáz évben ironikus módon olyan rejtélyes véleményírási stílust alkalmaztak, hogy talán kevésbé voltak korlátozva, mint common law-os kollégáik.⁴¹⁵ A mai napig a francia bírói vélemény "gyakran egy néhány száz szavas, nem informatív szillogizmus, amely azt állítja, hogy egy kódexből vagy törvényi rendelkezésből vezet le a következtetést. A francia vélemények sem érvelőek, sem őszinték."⁴¹⁶ Híresen tömörek, hiányoznak belőlük a ténymegállapítások, szinte soha nem hivatkoznak korábbi bírósági határozatokra, és kevés olyan elemzést tartalmaznak, amely komoly értelmező vagy politikai elemzésnek tekinthető.⁴¹⁷ A francia bírák nem léteznek egyéni érvelőként. A fikció az, hogy a "Bíróság", egy egységes, egyhangú egység véleményét fejezik ki.⁴¹⁸ Egyetértések és különvélemények tilosak.⁴¹⁹ A véleményeket nem úgy mutatják be, mint az egyes bírák munkáját, hanem szigorúan ragaszkodnak a testetlen, objektív hangnemhez, egyes szám harmadik személyben - "A francia nép nevében a Bíróság dönt."

Ez a struktúra, amelynek elméletileg biztosítania kellett volna, hogy kizárólag a törvényes jog diktálja a bírósági viták kimenetelét, az ellenkező eredményhez vezetett. A francia bírák nem viselnek személyes felelősséget az általuk alkotott doktrína kialakításáért, és gyakran tartózkodnak attól, hogy sok információt közöljenek azokról az okokról, amelyek miatt

414. Lásd Michael Wells, *French and American Judicial Opinions*, 19 YALE J. INT'L L. 81, 94 (1994) (a francia bírósági vélemények formai követelményeiről).

415. Lásd MITCHEL DE S.-O.-L'E LASSER, BÍRÓI DÖNTÉSEK: A JUDICIAL TRANSPARENCY AND LEGITIMACY A COMPARATIVE ANALYSIS 5 (2004) ("Paradox módon a francia bírák . . . a véleményírásnak egy olyan rejtélyes stílusát alkalmazták, amelynek fő célja az volt, hogy kötelességtudó alávetettségüket bizonyítsák, de amely valójában szabadabbá tette őket". (belső idézőjelek és idézet kihagyva)).

416. Wells, *fenti* 414,84. lábjegyzet.

417. Lásd *id.* 104-06. o. (bemutatja, hogy a paradigmaticus francia bírói vélemény a forradalom óta változatlanul fennmaradt).

418. Lásd Wells, *fenti* lábjegyzet 414, (98"Az anonimitást és a kollegiális döntéshozatalt a bírói függetlenség és pártatlanság szükséges biztosítékainak tekintik.").

419. Lásd *id.* ("A francia vélemények nem tartalmaznak különvéleményeket vagy egybehangzó véleményeket").

meggyőzte őket.⁴²⁰ Ennek eredményeképpen az indokolás követelménye nem képes a bírói mérlegelés ellenőrzésére.⁴²¹ A *Conseil d'État* például, Franciaország legfelsőbb közigazgatási bírósága, az ország egyik legjelentősebb jogalkotójává fejlődött, határozottan eltávolodva a forradalmárok által a bíróságoknak tulajdonított szereptől, mindvégig fenntartva a szillogisztikus vélemények hagyományát.⁴²² A második világháború óta a *Conseil d'État* egyik legmerészebb lépése az volt, hogy "általános jogelveket nyilvánított ki, amelyek törvényi rendelkezés hiányában is alkalmazandók".⁴²³ Ezek az általános elvek, amelyeket a *Conseil d'État* mind a végrehajtó, mind a törvényhozó intézkedések felülvizsgálatára használt, jelentősen eltérnek egymástól, és minden szisztematikus doktrinális kereten kívül alakultak ki.⁴²⁴

Az első ilyen elv, amelyet elismertek, a tisztességes eljáráshoz való jog volt a *Dame Veuve Trompier-Gravier* ügyben, amely a francia jogban mérföldkőnek számít.⁴²⁵ Trompier-Gravier asszonynak a prefektúra engedélyezte, hogy újságosbódét üzemeltessen Párizsban.⁴²⁶ A prefektus visszavonta az engedélyt, de nem volt hajlandó megmagyarázni, hogy miért.⁴²⁷ A *Conseil d'État* visszavonta az engedélyt, de nem törvényi rendelkezés alapján, hanem azzal az indokkal, hogy "mivel nem kapott lehetőséget a védekezés indokainak előadására, a

420. Lásd *id.* 106. o. (megállapítva, hogy a francia vélemények a francia forradalom előtt egyáltalán nem tartalmaztak indoklást, és a forradalom óta a bírói vélemények csupán néhány záradékkal egészültek ki).

421. Lásd *id.* 107-08. o. (azzal érvelve, hogy a francia bíróságok a forradalom óta széleskörű jogalkalmazási jogkört gyakorolnak a bíróságok korlátozására irányuló indoklási követelmények ellenére).

422. Lásd FRITS STROINK & EVELINE C.H.J. VAN DER LINDEN, JUDICIAL LAWMAKING AND ADMINISTRATIVE LAW 108 (2005) (a *Conseil d'État* fejlődésének tárgyalása).

423. Roland Drago, *Az általános jogelvek a francia Conseil d'État joggyakorlatában*, 11 AM. U. L. REV. 126, 126 (1962) (belső idézőjelek kihagyva). Lásd általában Richard J. Cummins, *The General Principles of Law, Separation of Powers and Theories of Judicial Decision in France*, INT'35'L & COMP. L.Q. (5941986) (az általános elvek növekvő jelentőségének tárgyalása a francia bíróságok döntéseiben).

424. Egyesek az alkotmányos elvekből fakadnak, mások "a köztársasági rendszer természetéből vagy lényegéből", pl. a törvényesség elvéből, vagy "egy szöveg vagy szövegek összességének szelleméből"; megint másokról azt mondják, hogy a jogállamiság megköveteli őket. Lásd általában RENÉ CHAPUS, DROIT ADMINISTRATIF GÉNÉRAL (2001).

425. Dame Veuve Trompier-Gravier, CE Sect., May Rec5,1944., Lebon 133.

426. *Id.*

427. *Id.*

az alperes jogosult fenntartani, hogy a megtámadott határozatot a szajnai prefektus szabálytalanul hozta meg, és így ultra vires."⁴²⁸ Ami rendkívüli ebben a véleményben, az az, hogy mindössze 236 szóval,⁴²⁹ meg sem kísérelve megindokolni a törvényi felhatalmazásra való hivatkozás nélküli jogalkotási hatáskörét, vagy akár csak utalni arra, hogy a hatályos jogszabályokban hiányosság van, és anélkül, hogy valaha is kifejezetten hivatkozna "általános elvekre", a *Conseil d'État* gyakorlatilag kinyilvánítja a közigazgatási rendeleteket és a jogszabályokat is felülíró jogalkotási előjogát.⁴³⁰ Gondoljunk csak egy *Marbury kontra Madison* ⁴³¹véleményre, amely soha nem használná ezeket a szavakat: "hatalom", "alkotmány", "alkotmányos", "alkotmányellenes", "törvényhozás", "bírói hatalom" stb. kifejezéseket, és semmiféle indoklással nem szolgálna a következőkre

428. *Id.*

429. *Id.* A vélemény olyan rövid, hogy teljes terjedelmében idézhető: Conseil d'État.

Miután megismerte a Párizs 14. kerületében lakóhellyel rendelkező özvegy Trompier-Gravier asszony, született Tichy (Marie Gabrielle) özvegye nevében benyújtott összefoglaló kérelmet és a további adatokat. Kérve, hogy a Tanács semmisítse meg azt a decemberi 26. határozatot, amellyel 1939 a szajnai prefektus visszavonta az újságosbódéra vonatkozó engedélyt, amelynek ő a tulajdonosa;

A szajnai prefektus 221934. március 13-án, december 11-én és 1924 januárban kelt rendeleteit, valamint az 181940. decemberi törvényt látva;

Tekintettel arra, hogy megállapítást nyert, hogy a megtámadott határozatot, amellyel a szajnai prefektus visszavonta Madame Trompier-Gravier-nek a párizsi Boulevard Saint-Denis-en található kioszkban történő újságárusításra vonatkozó engedélyét, a felperes kötelességszegése miatt hozta meg;

Tekintettel arra, hogy az említett körülmények között a visszavonás jellegére és e szankció súlyára tekintettel az ilyen intézkedést nem lehetett volna jogszerűen meghozni anélkül, hogy Madame Trompier-Gravier-nek lehetősége lett volna megvitatni az ellene felhozott sérelmeket; a felperes, mivel nem kapott lehetőséget védekezési indokainak előterjesztésére, jogosult fenntartani, hogy a megtámadott határozatot a Seine prefektusa szabálytalanul hozta meg, és így ultra vires; (a prefektus határozatát megsemmisítették).

430. Néhány hónappal a *Trompier-Gravier* határozat után a Bíróság végül kifejezetten hivatkozott az "általános elvekre" az *Aramu*, CE Ass. ügyben, 1945. október 26., Rec. 213., amely egy háború utáni, tisztogatási ügyben, amely egy, a Vichy-rezsimben érintett rendőrtiszt elbocsátásával foglalkozott, kimondta, hogy "a szöveg hiányában is alkalmazandó általános jogelvekből következik ..., hogy nem lehet jogszerűen szankciót kimondani, ha az alperesnek nem adtak lehetőséget arra, hogy érdemben védekezzen".

431. 5 USA (1803)137.

a jogszabályok alkotmányosságának megállapítására vonatkozó újonnan szerzett bírói hatáskör.

Összefoglalva, a francia törvény által előírt indokolási kötelezettség ahelyett, hogy kényszerítő bírói korlátozó mechanizmusként működne, amely ténylegesen alárendeli a bírákat a jogalkotóknak, vitathatatlanul lehetővé tette a bíróságok számára, hogy nagy mérlegelési jogkört gyakoroljanak a jogalkotás során. Alapvetően azonban nem bizonyult hatékonynak abban, hogy mechanikusan feltárja a bírák indoklását az ügyek eldöntése során. A gyakorlatban, hasonlóan a common law bírákhoz, a francia bírának is megvolt a szabadságuk, hogy mérlegeljék az indoklás mellett és ellen szóló indokokat. Saját bírói módszertanokat dolgoztak ki, hogy kiválasszák a komoly indoklásra érdemesnek ítélt ügyeket azoktól, amelyeknek a magyarázatát csak a szokásos magyarázatokra kell szorítkozniuk.⁴³²

B. Polgári jogi valóság: De facto kiegyensúlyozás

Kezdetben a francia példa azt sugallta, hogy a polgári jogi megközelítés az indoklásra vonatkozóan alapvetően különbözik az amerikai szövetségi bíróságok kiegyensúlyozó megközelítésétől, mivel minden érdemben eldöntött ügy esetében kötelezővé teszi egy formalizált, egyhangú vélemény megírását, míg az amerikai bírák szabadon dönthetnek arról, hogy indokolnak-e vagy sem, és milyen formában (legyen az egy 100 oldalas, több egybehangzó és eltérő véleményt tartalmazó, közzétett vélemény vagy egy szóbeli, a bírói székéből elhangzó indoklás).⁴³³ A gyakorlatban azonban az amerikai és a polgári jogi megközelítés nem ennyire ellentmondásos. A polgári jogi bírák, akik érzékenyek az indokolás és az ügyek kezelése közötti véget nem érő feszültségre, de facto egyensúlyt tartanak az indokolás mellett és ellen szóló érvek között.

432. Lásd pl. „Christian Atias, *Crise de la Motivation Judiciaire?*”, COUR DE CASSATION (200517., május), http://www.courdecassation.fr/colloques_activites_formation_4/2005_2033/intervention_m_atias_1_8108.html (utolsó látogatás 201517., január) (a *Cour de cassation* indoklási gyakorlatát elemezve rámutat arra, hogy a bíróság másképp ír, amikor vitarendezéssel foglalkozik, és amikor jogfejlesztéssel, az "általános és ünnepélyes megfogalmazásokat" az utóbbi esetre tartogatja) (a Washington and Lee Law Review-ban található).

433. Lásd az alábbi megjegyzést 447-448 és a kísérő szöveg (az Egyesült Államok Legfelsőbb Bíróságának mérlegelési jogkörét és gyakorlatát tárgyalva).

adok.⁴³⁴ Míg az alkotmányos vagy törvényes indoklási kötelezettség alapján működő joghatóságokban de jure van indokoláshoz való jog, de facto ez a jog nem mindig létezik.⁴³⁵

A növekvő ügyiratok és egyéb erőforrás-korlátok fényében a polgári jogi bírúk rációt alkalmaznak az indoklásban. Az amerikai fellebbviteli bíróságokkal összefüggésben William Reynolds és William Richman empirikus jogtudósok "de facto certiorari"-nak nevezték el.⁴³⁶ A de facto certiorari gondolata azt a tényt írja le, hogy az ügyterhek drámai növekedése a szövetségi fellebbviteli bíróságokat "certiorari bíróságokká" alakította át abban az értelemben, hogy egyszerűsített eljárásokat alkalmaznak, amelyek a szóbeli érvelés és a teljes körű vélemények nélkülözik az ügyiratok jelentős részét, miközben minden megfelelően benyújtott fellebbezést érdemben bírálnak el.⁴³⁷ Reynolds és Richman szerint annak ellenére, hogy a fellebbviteli bíróságok formálisan jogorvoslatra jogosult bíróságok, az indoklás szempontjából a fellebbviteli bíróságok gyakran úgy működnek, mintha mérlegelési jogkörrel rendelkeznének.⁴³⁸ Természetesen minden szabályosan benyújtott fellebbezést elbírálnak, de az ügyiratokra nehezedő nyomás miatt csak az általuk érdemben elbírált ügyek egy részhalmozásában tudnak részletes indoklást adni.⁴³⁹

434. *Lásd az alábbi megjegyzéseket 461-463 (azzal érvelve, hogy a francia bíróságok jelenlegi gyakorlata azt jelzi, hogy a bíróságok valójában az indokolás mellett és ellen szóló okok mérlegelését végzik).*

435. *Lásd a fenti megjegyzést 430 és a kísérő szöveg (a francia bírúknak az indokolással való rációját tárgyalva).*

436. William L. Reynolds & William M. Richman, *The New Certiorari Courts: Congress Must Expand the Number of Judges on the U.S. Courts of Appeals to Restore Their Traditional Role*, JUDICATURE (80206,1997207) (a továbbiakban Reynolds & Richman, *The New Certiorari*); *lásd még* William M. Richman & William L. Reynolds, *Elitism, Expediency, and the New Certiorari: Requiem for the Learned Hand Tradition*, CORNELL 81 L. REV. 273, 281-82 (1996) (megállapítva, hogy a fellebbviteli bíróságok szintjén már nem létezik a teljes mértékben indokolt, közzétett vélemény elvárása).

437. *Lásd Reynolds & Richman, The New Certiorari, Supra note. 436, 206. o.* (megállapítva, hogy a III. cikk szerinti fellebbviteli bíróságok az ügyek kevesebb mint felében alkalmazzák a szóbeli érvelés és a teljes körűen indokolt vélemények hagyományos módszereit).

438. *Lásd id.* (a certiorari bíróságok gyakorlatának összehasonlítása a jelenlegi fellebbviteli bírósági gyakorlattal); John B. Oakley, *Precedent in the Federal Courts of Appeals: Veszélyeztetett vagy invazív faj?*, 8 J. APP. PRAC. & PROCESS 123,

127 (2006) (arra utalva, hogy "a nyomon követési és szűrési rendszerek valójában a mérlegelési joghatóság glosszáját jelentik a fellebbezésnek, amelyre a szövetségi peres felek törvényesen jogosultak").

439. *Lásd Richman & Reynolds, supra note at 436, [282]"P]ublished opinions today account for less than a third of federal circuit terminations."*

Érdekes módon valami hasonló történt számos polgári jogi bíróságon, amelyek a kötelező joghatóság és az érdemben eldöntött ügyek véleményezésének kötelezettsége mellett működnek.⁴⁴⁰ Bizonyos fellebbezéseket alaposabban megvizsgálják, míg másokat minimális indoklással érdemben elintéznak. Az előbbiek esetében az indoklást végző bírák száma és tekintélye nagyobb lehet, mint az utóbbiak esetében: egyes fellebbezésekről háromtagú vagy még nagyobb bírói testület dönt, míg másokról egyetlen bíró, vagy néha ténylegesen a bíróság személyzete.⁴⁴¹ Ennek megfelelően az indokolás is terjedhet a gondosan kidolgozott, személyre szabott véleménytől a kétmondatos, sablonos véleményformanyomtatványig.⁴⁴² Ha igaz, hogy a polgári jogi bírák is ilyen típusú de facto certiorari-t folytatnak, akkor az érdekes intézményi tervezési megfigyelés a következő: függetlenül attól, hogy az alkotmány szövegezői vagy a jogalkotók megpróbálják-e megelőzni a bíróságok mérlegelését az indokolás mellett és ellen szóló indokolás mellett szóló indokok között egy általános követelmény előírásával, a bírák mégis kialakítják saját indoklási módszereiket, hogy az ügyterhelési korlátokat és a bírósági eljárás egyéb céljait összeegyeztethessék az indokolás demokratikus értékeivel.

Hasonlítsunk össze két nagy tekintélyű bíróságot, amelyek bizonyos mértékig megtestesítik saját jogi hagyományaikat, az Emberi Jogok Európai Bíróságát (EJEB) és az Egyesült Államok Legfelsőbb Bíróságát. Az eltérő intézményi és kulturális környezet ellenére e két intézmény kellően hasonló helyzetben van ahhoz, hogy összehasonlíthassuk az érvelést. Bár egyik sem alkotmánybíróság, a két bíróság abban hasonlít, hogy kiterjedt alkotmányossági felülvizsgálatot végeznek egy írott eszköz⁴⁴³ alapján, és közvetlen kapcsolatban állnak az egyénnel (ellentétben számos európai alkotmánybírósággal, amelyekhez az egyéni peres felek nem fordulhatnak közvetlenül.)⁴⁴⁴ Vannak azonban jelentős különbségek a két bíróság között.

440. *Lásd az alábbi megjegyzést 449 és a kísérő szöveg (a francia bírósági vélemények kötelező indoklási kötelezettségének tárgyalása).*

441. *Lásd az alábbi megjegyzést 456 és a kísérő szöveg (a viszonylag új gyakorlatot tárgyalva, amely lehetővé teszi, hogy egyetlen bíró döntsön az ügyek elfogadhatóságáról).*

442. *Lásd az alábbi megjegyzéseket 459-464 és a kísérő szöveg (az ügyek megoldási módszereinek és a vélemények kiegészítésének megvitatása).*

443. Az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló európai egyezmény és az Egyesült Államok alkotmánya.

444. Az EJEB egyike az európai szupranacionális bíróságoknak, amely az alábbi ügyekben jár el

intézmények. Míg az EJEB nemzetek feletti bíróság, amelynek hatókörébe negyvenhét ország közel 900 millió embere tartozik, addig az Egyesült Államok Legfelsőbb Bírósága nemzeti bíróság.⁴⁴⁵ Ezen túlmenően, és ami a jelen érvelés szempontjából a legfontosabb, a két bíróság egy kulcsfontosságú tekintetben különbözik egymástól: míg az EJEB általános indokolási kötelezettség alá tartozik, és *kötelező* joghatósággal rendelkezik minden hozzá beérkező érdemi beadványra vonatkozóan, addig⁴⁴⁶ a Legfelsőbb Bíróság *mérlegelési* jogkörrel rendelkezik az ügyirataival kapcsolatban.⁴⁴⁷

olyan panaszok, amelyek szerint egy szerződő állam megsértette az emberi jogok európai egyezménye által védett alapvető jogokat. *Lásd* az Emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló egyezményt, cikk. 34, 1970. szeptember 21. ("A Bírósághoz bármely személytől beadványt fogadhat ... aki azt állítja, hogy a Magas Szerződő Felek egyike által elkövetett jogsértés áldozata."); Steven Greer, *Constitutionalizing Adjudication Under the European Convention on Human Rights*, 23 OXFORD J. LEGAL STUD. 405, 405-07 (2003) (az emberi jogok európai egyezményét az emberi jogok területén alkotmányos rendként írja le); *lásd még* PETER VAN DIJK ET AL., *THEORY AND PRACTICE OF THE EUROPEAN CONVENTION ON HUMAN RIGHTS* (4th 51ed. 2006). (hangsúlyozva az EJEB-hez való egyéni hozzáférés fontosságát).

445. Az emberi jogok európai egyezménye, a második világháború után létrejött nemzetközi szerződés olyan rendszert hozott létre, amely a szövetségi alkotmányos rend elemeit vette fel. Bár nem föderáció, az Egyezmény rendszere mégis figyelemre méltó az egymást átfedő jogrendszerek miatt: egy nemzetek feletti szintű charta, amelyet az EJEB értelmez, valamint a jogok élénk védelme és artikulációja az Egyezményt aláíró számos államban.

446. *Lásd* EUR. CT. H.R., RULES OF COURT 37-38 (2014), http://www.echr.coe.int/Documents/Rules_Court_ENG.pdf (a határozatok írásbeli és közzétételi követelményeinek pontosítása és az EJEB véleményeinek kötelező tartalmának leírása). A bíróság kötelező joghatóságát jelentősen enyhítette a 14. jegyzőkönyv, amely júniusban lépett hatályba A 2010. módosított Egyezmény lehetővé teszi az egyes bírák számára, hogy "egy kérelmet elfogadhatatlannak nyilvánítsanak vagy töröljenek a Bíróság ügyjegyzékéből". Az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló egyezmény 14. jegyzőkönyve, 14. cikk. 27, Június (az Egyezmény ellenőrzési rendszerének 4. módosítása 2010).

447. Az Egyesült Államok Legfelsőbb Bírósága a Kongresszus által elfogadott különböző törvényeknek köszönhetően kötelező joghatóságú bíróságból diszkrecionális joghatóságú bírósággá alakult. Az Evarts-törvény néven is 1891, ismert bírói törvény hozta létre a amerikai fellebbviteli bíróságok, ami a Legfelsőbb Bíróság munkaterhének azonnali csökkenését eredményezte (az 1890-es 623 ügyről 1891-ben 379-re) azáltal, hogy a Bíróság közvetlen fellebbezéseinek nagy részét az újonnan létrehozott kilenc kerületbe helyezte át, és először vezette be a törvényes certiorari-eljárást, mint a diszkrecionális felülvizsgálatot és az ügyiratok ellenőrzését lehetővé tevő mechanizmust. *Lásd*: Act of March ch3, 1891, 517, 26 Stat. 826. *Lásd általában* DORIS PROVINE, CASE SELECTION IN THE UNITED STATES SUPREME COURT (1980). A legfontosabb, hogy az 1925. évi igazságügyi törvény (más néven a "bírói törvény") és a Legfelsőbb Bíróság ügyválasztási törvénye véglegesítette 1988 a Bíróság diszkrecionális joghatóságú bírósággá való átalakulását. Judiciary Act of 1925, Pub. L. No. 68-415, 43 Stat. 936; Supreme Court Case Selections Act of Pub 1988, L. No. 100-352, Stat 102.

és szinte mindig tartózkodik a certiorari elutasításának magyarázatától.⁴⁴⁸

A francia forradalmi eszme áthatja az EJEB indoklásra vonatkozó követelményét: elméletileg az európai bíróságnak nem kellene mérlegelnie az indoklás mellett és ellen szóló indoklásokat.⁴⁴⁹ Az elmúlt években azonban az EJEB saját sikerének áldozatává vált. Hatalmas méretű ügyiratkezelési válsággal néz szembe,⁴⁵⁰ amely a joghatósága alá tartozó tagállamok növekvő számának, kedvező közmegítélésének, egyes tagállamokban a hazai igazságszolgáltatással szembeni bizalmatlanságnak, más tagállamokban pedig az emberi jogok tartós megsértésének következménye.⁴⁵¹ Mivel a

662. Ma a Bíróság szinte korlátlan mérlegelési jogkörrel rendelkezik abban, hogy a certiorari végzésen keresztül mely ügyeket tárgyalja.

448. *Lásd* SUP. CT. R. 16.1. (amely előírja, hogy a certiorari iránti kérelemre kiosztott iratok megvizsgálása után "a Bíróság megfelelő végzést hoz", amely "lehet érdemi, összefoglaló végzés"); *lásd még* EUGENE GRESSMAN ET AL., SUPREME COURT PRACTICE: FOR PRACTICE IN THE SUPREME COURT OF THE UNITED STATES (3289th ed.). 2007) ("A Bíróság legtöbb, a certiorari iránti kérelmeket elutasító végzése nem tesz mást, mint az elutasítás egyszerű tényét közli, anélkül, hogy indokolná azt."); Margaret Meriwether Cordray & Richard Cordray, *The Philosophy of Certiorari: Jurisprudential Considerations in Supreme Court Case Selection*, WASH82. U. L.Q. 389, 402 (2004) (rámutatva arra, hogy "a Bíróság eljárását soha nem indokolják", és "a Bíróság szavazásáról soha nem tesznek közzé jegyzőkönyvet (függetlenül attól, hogy az ügyet megítélték vagy elutasították)").

449. Ezt az eszményt maga az EJEB ítélezési gyakorlata is tükrözi. Az EJEB 1994 óta úgy ítéli meg, hogy az6 Egyezmény cikke által védett tisztességes eljáráshoz való jog megköveteli, hogy "a bíróságok ítéleteinek megfelelően indokolniuk kell azokat az indokokat, amelyeken alapulnak". Hirvisaari kontra Finnország, App. No. 49684/99, 38 Eur. H.R. Rep. 7, para. 30 (2004); *lásd még* Ruiz Torija kontra Spanyolország, App. No. 18390/91, 19 Eur. H.R. Rep. 553, 29. pont (1995); Higgins kontra Franciaország, App. No. 20124/92, 27 Eur. H.R. Rep. 703, para. 42. o. (1999) (az indoklást az igazságszolgáltatáshoz való hatékony hozzáférés biztosítása szempontjából kritikus fontosságúnak tartja, és úgy véli, hogy az indoklás nélküli ítéletek sértik a tisztességes eljáráshoz való jogot).

450. 2013. december 31-én 99 900 ügy volt folyamatban az Emberi Jogok Európai Bírósága előtt. *Fenti* megjegyzés és a 71kísérő szöveg.

451. Az ügyterhelés problémája az 1998-ban hatályba lépett 11. jegyzőkönyvre vezethető vissza, amely az EJEB Bizottságát és eredeti struktúráját egy állandó bírósággal váltotta fel. E reformot megelőzően az Egyezmény rendszere az Emberi Jogok Európai Bizottsága és az EJEB közötti munkamegosztáson alapult: a Bizottság döntött az egyéni panasz elfogadhatóságáról, és első fokon érdemben vizsgálta az ügyet. A legtöbb esetben az EJEB hozta meg a végső érdemi döntést. *Lásd* Paul Mahoney, *New Challenges for the European Court of Human Rights Resulting from the Expanding Case Load and Membership*, 21 PENN ST. INT'L. L. REV. 101, 101-02 (2003) (az Európai Bíróság joghatóságát és ügyterhét tárgyalva).

eredmény, az 2013. EJEB 916 ítéletet hozott,⁴⁵² azaz körülbelül tizenkétszer többet, mint az Egyesült Államok Legfelsőbb Bírósága, amely ugyanezen időszak alatt hetvenöt véleményt adott ki.⁴⁵³

Az EJEB sajátos intézményi felépítése és bürokratikus kultúrája⁴⁵⁴ részben magyarázza ezt az ellentétet. Először is, az EJEB nem en banc dönt az ügyekben mind a negyvenhét bíró jelenlétében.⁴⁵⁵ Ehelyett az ügy jellegétől és fontosságától függően a bírák egyedül vagy három bíróból álló "bizottságokban", hét bíróból álló "kamarákban" és tizenhét bíróból álló "nagytanácsban" ülészhetnek.⁴⁵⁶ Másodsor, az EJEB bírái a vélemények megírásában bürokraták seregére támaszkodnak, köztük mintegy teljes munkaidős 270 ügyvédi személyzetre, akik sablonokat, kész záradékokat tartalmazó adatbázisokat és egyéb rövidítéseket használnak.⁴⁵⁷ Ezek az intézményi különbségek azonban nem jelenthetik vizsgálatunk végét. Lappangó hasonlóságok vannak az európai és az amerikai legfelsőbb bíróságok bírói gyakorlata között.

Közelebbről megvizsgálva ugyanis úgy tűnik, hogy a két bíróság indoklási gyakorlata nem is áll olyan távol egymástól. Igaz, a Legfelsőbb Bíróság a tárgyidőszak 2013 alatt hetvenöt

az emberi jogokról).

452. EUR. CT. H.R. ÉVES JELENTÉS 197 (2014). Meg kell jegyezni, hogy az EJEB a kérelmek nagy részét "határozatok", nem pedig "ítéletek" útján bírálja el. Tekintettel a határozatok felületes és ismétlődő jellegére, az amerikai véleményekkel való összehasonlítás céljából az ítéletekre összpontosítok.

453. 2013 A Bíróság véleményei, SUPREME CT. OF THE U.S. (2015. január 18.), <http://www.supremecourt.gov/opinions/slipopinion/13> (utolsó látogatás 2015.19., január) (a Washington and Lee Law Review-ban található).

454. Lásd Andrew Tickell, *Dismantling the Iron-Cage: The Discursive Persistence and Legal Failure of a "Bureaucratic Rational" Construction of the Admissibility Decision-Making of the European Court of Human Rights*, GER12. L.J. 1796-971786, (2011) (rámutatva az EJEB bürokratikus jellegére, különösen a befogadási döntéshozatali eljárásaira).

455. Paul L. McKaskle, *Az Emberi Jogok Európai Bírósága*: L. REV. 1, 14-24 (2005) (az EJEB felépítésének és gyakorlatának tárgyalása).

456. EUR. CT. H.R. RULE (a "nagytanács", a "kamara" és a "bizottság" 1 meghatározása). A 14. jegyzőkönyv 2010. június 1-jei hatálybalépése óta az egyedül eljáró bírák ("egyesbírói összetétel") dönthetnek az ügyek befogadásáról. EUR. CT. H.R. ÉVES JELENTÉS (2010201118,79).

457. Lásd McKaskle, *Supra* note 455, 27-31. o. (az EJEB nagy létszámú személyzetének tárgyalása és annak megállapítása, hogy "[a] központi jogi személyzet kiterjedt alkalmazása nagyobb bürokratikus vagy intézményi döntéshozatal is eredményezhet").

véleményt, míg az EJEB 916-ot adott ki.⁴⁵⁸ Gyakorlati és funkcionális szempontból azonban az európai bírák nem írtak *jogalkotói* 916 véleményeket.⁴⁵⁹ Ezeknek a véleményeknek 916 csak kis százaléka valóban jogalkotó és jogtudományi jelentőségű. Beszédesebb, hogy a bíróság mindössze 2013, mintegy harminc véleményt ítélt nagy jelentőségűnek.⁴⁶⁰ Ezek olyan ítéletek, amelyekről az EJEB úgy véli, hogy jelentősen hozzájárulnak az ítélkezési gyakorlatának kialakításához, tisztázásához vagy módosításához, és ezért méltóak arra, hogy hivatalos nyomtatott jelentéseiben beszámoljon róluk.⁴⁶¹ Még szembeutóbb, hogy a nagytanács, amely "olyan ügyekkel foglalkozik, amelyek az Egyezmény értelmezésének vagy alkalmazásának súlyos kérdését vagy általános jelentőségű, súlyos kérdést vetnek fel"⁴⁶², és így talán az amerikai Legfelsőbb Bíróság európai szinten a leghihetőbb összehasonlítási alapnak tekinthető, az adott évben hozott 916 ítéletből mindössze tizenhárom - mintegy 1,4%-ot - írt alá.⁴⁶³

Ezek a számok arra utalnak, hogy az EJEB valójában egyensúlyt teremt az indokolás mellett és ellen szóló indokok között. Az Egyesült Államok Legfelsőbb Bíróságával ellentétben, amelynek ügyterhei az elmúlt években csökkentek,⁴⁶⁴ az EJEB-nek nem áll rendelkezésére a végzés

458. *Lásd az alábbi megjegyzést 464 és a kísérő szöveg (a Legfelsőbb Bíróság által évente kiadott vélemények számának felsorolása).*

459. *Lásd EUR. CT. H.R. ANNUAL REPORT 2013, 73-75. o. (2014) (a 2013. évi ítélkezési és határozatgyűjteményben való közzétételre kiválasztott huszonkilenc vélemény, valamint a további négy vélemény felsorolása, amelyek közlésének jogát a bíróság fenntartja).*

460. *Lásd id. (az összes 913 vélemény közül csak huszonkilenc véleményt választottak ki közzétételre).*

461. *Lásd id. (csak a közzétételre kiválasztott néhány vélemény felsorolása).*

462. EUR. CT. H.R. ÉVI JELENTÉS 2010, (172011).

463. EUR. CT. H.R. ÉVI JELENTÉS 2013, (612014).

464. A bírák a 2009-es ciklusban összesen kilencvenkét érdemi ügyben döntöttek, míg a 2009-es ciklusban 2013 hetvenháromban. Az előző ciklusok számai a következők: (73OT13), (79OT12), (78OT11), (85OT10), (86OT09), (79OT08), 71 (OT07), 72 (OT06), 82 (OT05), 80 (OT04), 79 (OT03), 80 (OT02), 81 (OT01), (85OT00) és (77OT99). *Lásd Stat Pack Archive, SCOTUSBLOG* <http://www.scotusblog.com/reference/stat-pack/> (utolsó látogatás: Jan. 19, 2015) (letölthető a Washington and Lee Law Review-nál); *lásd még* Erwin N. Griswold, *Rationing Justice-The Supreme Court's Caseload and What the Court Does Not Do*, CORNELL 60 L. REV. 335, 339-41 (1975) (azzal érvelve, hogy a Bíróság diszkrecionális leépítése az ügyrendben szélsőségessé vált); Arthur D. Hellman, *The Shrunk Docket of the Rehnquist Court*, SUP 1996. CT. REV. 403, 410-12 (a kötelező joghatóság hatályon kívül helyezésének hatását tárgyalva); Margaret Meriwether

certiorari. Ez azonban nem akadályozta meg az európai bíróságot abban, hogy eljárási megszüntetések⁴⁶⁵ révén elintézte ügyiratainak nagy részét, és figyelmét az általa jogalkalmazási céllal eldöntött ügyek kis részére összpontosítsa, miközben az érdemi felülvizsgálatok fennmaradó eseteire vonatkozóan teljes egészében a személyzet által írt, formanyomtatványokat tartalmazó véleményeket vagy véleményeket ad ki.⁴⁶⁶ Más szóval az EJEB részben olyan certiorari bíróságként működik, amelyben az indokolás implicit szűrőmechanizmusként működik.⁴⁶⁷ De facto a bírák által eldöntendő ügyeket választja ki azáltal, hogy érdemi indoklást ad.

Ez az összehasonlítás lehetővé teszi számunkra, hogy újragondoljuk az okok kiegyensúlyozását. A probléma egy másik megközelítése a következőnek tűnik: a bíróságoknak több ügyet kellene eldönteniük azon az áron, hogy kevesebb indoklást és gyengébb minőségű indoklást adnak? Vagy pedig

Cordray & Richard Cordray, *The Supreme Court's Plenary Docket*, 58 WASH. & LEE L. REV. 737, 751-58 (2001) (ugyanaz); Philip Allen Lacovara, *The Incredible Shrinking Supreme Court: If Their Productivity Were Measured By Private Sector Standards, the Supremes Might Receive Pink Slips*, AM. LAWYER 53 (2003. december) (felsorolva a legfelsőbb bíróság bíráinak a munkaköri jegyzékük feletti teljes mérlegelési jogkörét biztosító politikával kapcsolatos problémákat).

465. Lásd Tickell, *Supra* note 454, 1792-93. o. (kritizálva, hogy az EJEB nem tisztázta, milyen kritériumokat alkalmaz az ügyek elfogadhatóvá vagy nem elfogadhatóvá nyilvánítására).

466. Például 2002. február 28-án az EJEB 133, a 6. cikk állítólagos megsértéséről - azaz a tárgyalások ésszerűtlen elhúzódásáról - szóló 133 ítéletével kapcsolatban 133 közel azonos véleményt adott ki (kivéve a petíciót benyújtók nevét), amelyek az olasz bíróságok által elkövetett állítólagos jogsértésekről szóltak. Kissé mulatságos, hogy még a különvélemények is lehetnek kazánszerűek: Ferrari Bravo olasz bíró az ítéletek egész sorával kapcsolatban ugyanannak a különvéleménynek a felhasználásával nyilvánított különvéleményt. Lásd *pl.*, Maddalena Palmieri kontra Olaszország, App. No. 51023/99, Sec. Eur1., Ct. H.R., 2002. február 28., elérhető a <http://hudoc.echr.coe.int/sites/eng/pages/search.aspx?i=001-60222> oldalon (a különvéleményt a következő bocsánatkérő szavakkal kezdte: "Sajnálom, hogy el kell határolódnom kollégáimtól a ma vizsgált 133 ügyben, de úgy vélem, hogy az intézkedés felháborító, és nem lehet tovább hallgatni") (az én fordításom).

467. Ez felveti a kérdést, hogy vajon azokat a véleményeket, amelyeket az EJEB tavaly nem tartott "kiemelkedő jelentőségűnek", egyáltalán ki kellett volna-e adni, tekintve, hogy az EJEB egyre inkább nemzetek feletti alkotmánybíróságként, nem pedig szuper fellebbviteli bíróságként tekint szerepére. Lásd Wojciech Sadurski, *Constitutionalization of the European Court of Human Rights, the Accession of Central and East European States to the Council of Europe, and the Idea of Pilot Judgments*, HUM9. RTS L. REV. 397, 397-401 (2009) (azzal érvelve, hogy az EJEB egyre inkább "alkotmányos dimenzióra" tett szert, és ezzel eloszlatta azt a fikciót, hogy csupán egyfajta szuper-fellebbviteli bíróság lenne, amely a tagállamok törvényei helyett az egyedi döntéseket vizsgálja).

kevesebb ügyben döntenek, és több indoklást és indoklással szolgálnak? A válasz valószínűleg a vizsgált bíróságtól függ. Például az Egyesült Államok Legfelsőbb Bíróságának növelnie kellene-e zsugorodó ügyrendjét a részletes vélemények rovására?⁴⁶⁸ Számos jogtudós úgy véli, hogy ha a Bíróság több ügyet, és a "megfelelő" ügyeket venné át, akkor a jog szélesebb körű területein adhatna nagyon is szükséges iránymutatást.⁴⁶⁹ Ezzel szemben az EJEB-nek ki kellene-e terjesztenie mérlegelési jogkörét az ügyek⁴⁷⁰ tárgyalására és kevesebb ügyben kellene döntenie, hogy több erőforrást tudjon a minőségi indokolásra fordítani azokban a fontos ügyekben, amelyekben döntést hoz? Úgy tűnik, hogy az EJEB reformjára vonatkozó jelenlegi tervek ebbe az irányba mutatnak.

VI. Következtetés

Összefoglalva, egyértelmű, hogy a bírói indoklás sokféle célt érint. A gyakorlatban a bírácoknak egyensúlyt kell teremteniük az indoklás demokratikus indokai és az indoklás mellőzésének intézményi, kognitív és hatékonysági indokai között. A látszólagos összehasonlító jogtörténet az, hogy a polgári jogászok hajlamosak abszolutisztikusan gondolkodni az indokolásról, míg a közjogászok a kiegyensúlyozó megközelítést részesítik előnyben. Az előbbiek az indoklással való indoklás bírói korlátozási potenciáljára összpontosítanak, míg az utóbbiak az indoklással való indoklást olyan bírói előjognak tekintik, amelyet a legjobb a bíróságok mérlegelésére bízni. Ez a cikk egy nagyobb projekt része, amelynek célja, hogy áthidalja a szakadékat az észérvekről való gondolkodás e két módja között.

468. *Lásd* Black & Spriggs II, *fenti* lábjegyzet. 69, 630. o. (elemezve azokat az adatokat, amelyek azt mutatják, hogy a Bíróság többségi véleményének átlagos hossza az elmúlt években nőtt).

469. *Lásd pl.* Paul D. Carrington & Roger C. Cramton, *Judicial Independence in Excess: Reviving the Judicial Duty of the Supreme Court*, CORNELL 94 L. REV. 587, 622-23 (2009) (azzal érvelve, hogy a Bíróság túl sok olyan ügyet fogad el, amelyek jelentős alkotmányjogi kérdéseket érintenek, és túl kevés olyan ügyet, amelyek a körök közötti megosztottságot oldják fel).

470. Úgy tűnik, hogy az EJEB ebbe az irányba halad, amit a 2011 januárjában létrehozott "Szűrési szekció" is bizonyít. A szekció jelenleg az elfogadhatatlan ügyek kiszűrésére összpontosít, de az elkövetkező években várhatóan szélesebb körű feladatokat fog ellátni. *Lásd: SZÜRŐ SZEKCIÓ Gyorstja az eljárást.*

A LEGMAGASABB ESETSZÁMÚ ORSZÁGOKBÓL SZÁRMAZÓ ESETEK SZÁMA, EURÓ. CT. OF HUM. RTS., http://www.echr.coe.int/Documents/Filtering_Section_ENG.pdf (a Szűrési szakasz funkciójának tárgyalása).

adás és a döntéshozatal tanulmányozása a különböző jogi kultúrákban. A cikk fő hozzájárulása abban áll, hogy felhívja a figyelmet arra a tényre, hogy a bírák folyamatosan kompromisszumokat kötnek az okok mellett és az okok ellen szóló indokok között. Ezen egyenlőségek kiegyensúlyozására a polgári jog és a common law hagyomány olyan módszereket fejlesztett ki, amelyekről kiderül, hogy sokkal analógabbak, mint általában feltételezik.